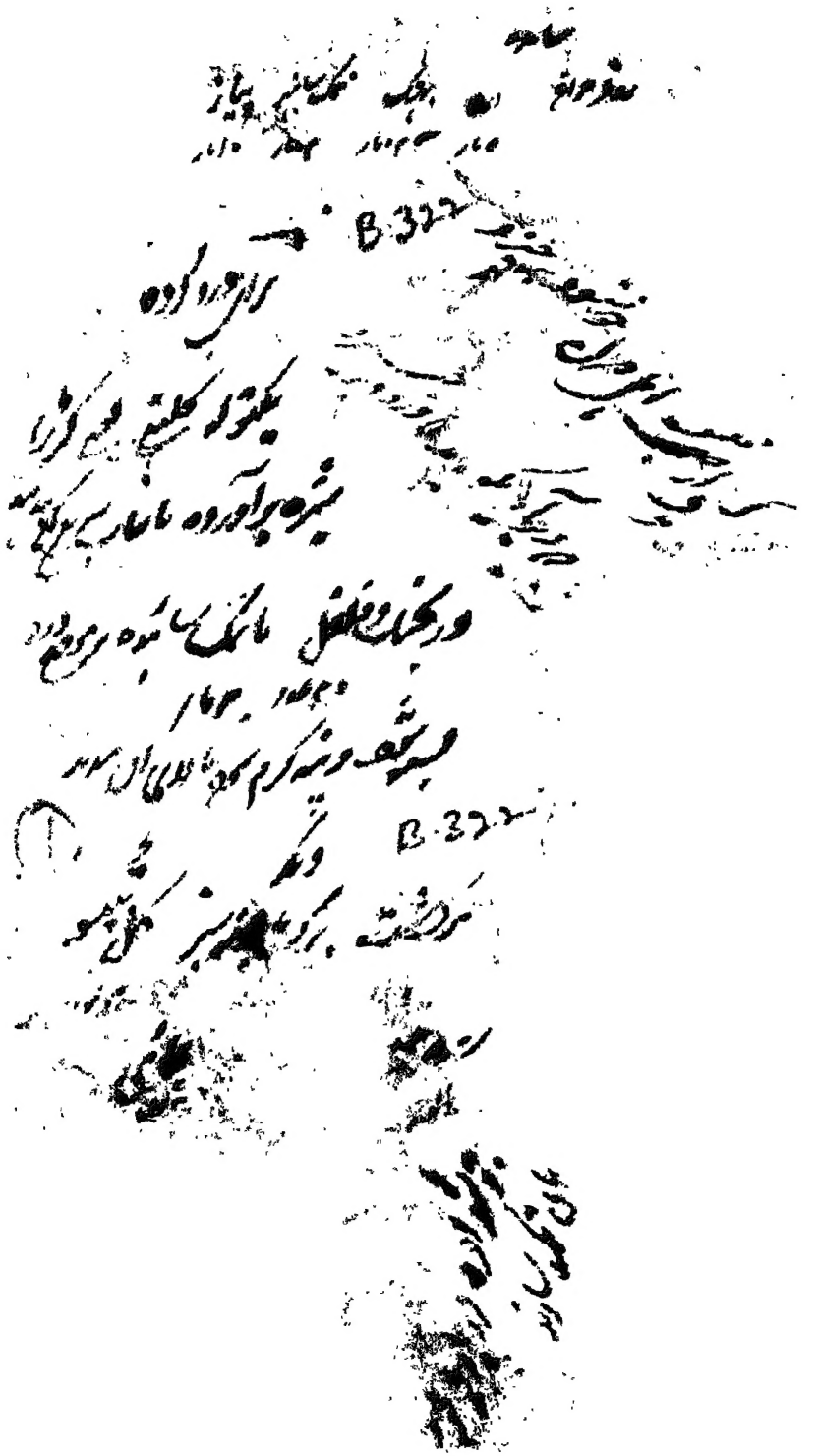

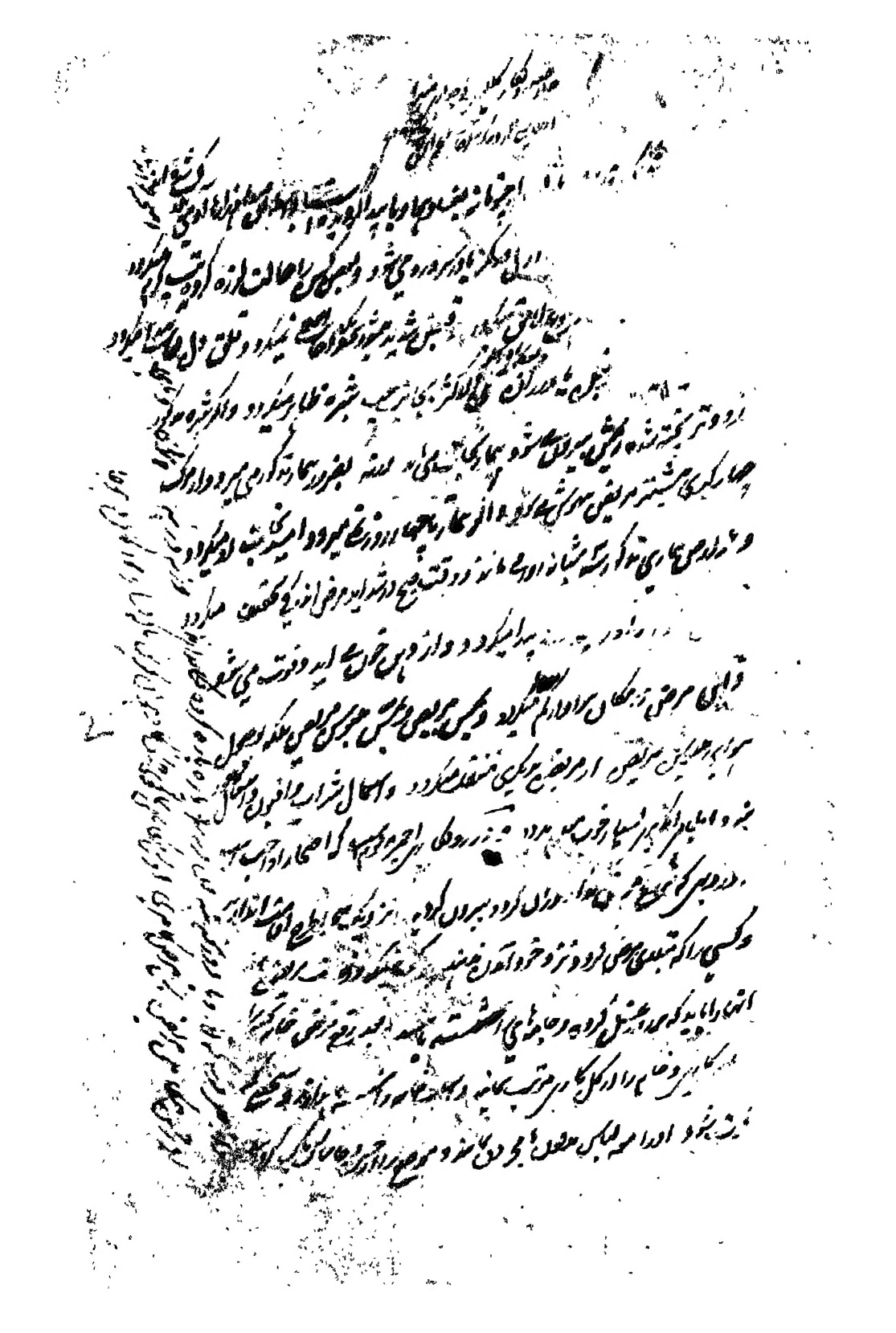

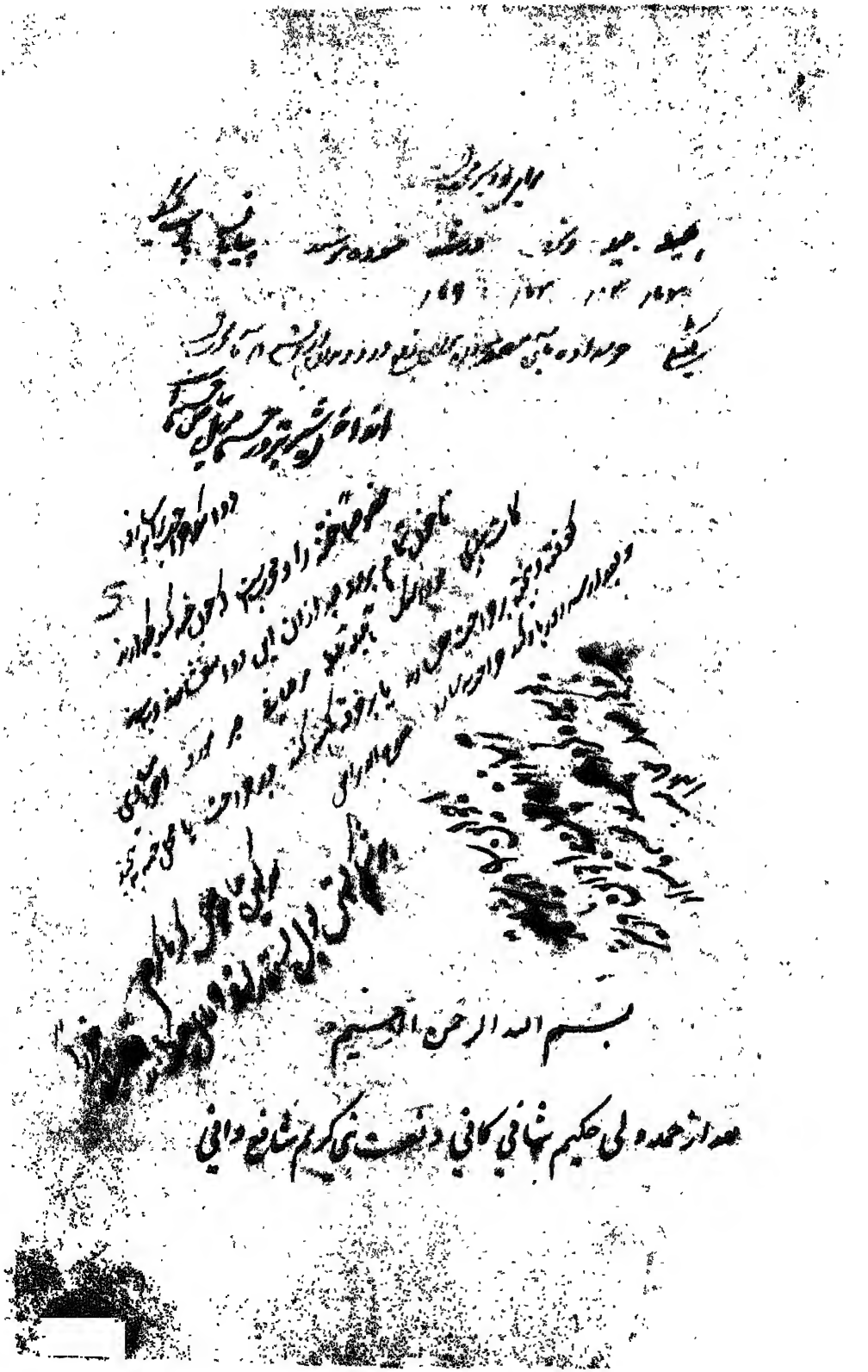

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد از حمده ولی حکیم ثنا فی کافی دنعت نی کریم شافع وافی

این کلمه چند است که در ترجمه رساله عزیه از القاب طبیب حذاقت
کیش و تقوی و دیانت اندیش حکیم محمد ولی ابن امیر الله
حسنا نه و رفع درجاته که در آئین علاج و قوانین تدبیر
مزاج و نسخ معموله معتبره و تراکیب نفیسه مجربه استاد بیهمتا
و بر مطلع لازم الاتباع انتخاب معدن حکمت و رکالیب
و دودمان سنوکت و عقلا دقیقه سنج و در معانی غواص گرمیاب
غوالی القاب و لالی نصاب
دانه مرصعا للظلام و جعل ورد نه مسراجا للانام جعله و ضع مطالب
بر خاص و عام صورت سرانجام پذیرفته مامول آنکه ناظران اسامی
همت و ماهران نامی فکرت آنند که اگر سهوی و خطائی
مطلع گردند بقلم اصلاح کوشند و بعنوان تصدیر لطائف غصب نکنند
و ابواب استغفار و این رساله بر پیشانی معالجه ترتیب یافته
در بیان آنچه لابد است مرتب را پیش از شروع
بمعالجه در امر معالجه بداند آنست که چون طبیبی دست بعلاج
بیماری بر دیش نهاد نمودن معالجه بر دو قسم است خود از
لوازم وقت انکار و بخشیدن تشخیص بیماری است آن

کوئی باید کہ اولا جنس عرض و فصل ذاتی و خاصیتہای نوع عرض
و اعراض او را دریابند چنانچہ در غسل خالصہ و شرائط
شناختن جنس عرض عبارت است و فصل ذاتی اول انکہ بعد از انکہ جنس
نوبت اشری از آن باقی نباشد و فصل ذاتی اول انکہ طاری
گذشتن نوبت اشری از آن باقی نباشد و فصل ذاتی دوم
انکہ یکی از قوی و دیگر روز ضعیف تر آید و خاصہ حالی را کہ
کہ مخصوص بعرض معین باشد کہ جز این نوع یافتہ نشود اما لازم
بود چون بخنی دہان ایدہ غیر عرض آنست کہ تابع عرض دیگر
بود کہ بزیادت او زیاد و شود و بنقص او ناقص شود و بخلاف این بخشیدہ بزرد
چون صداع و تبخالی اندرین سبب و ہر کدام طبیعی و فصل
و نوع و خاصہ بیماری را بدین طریق باز جوید و در معالجہ
بصیرت کامل یابد مقدمہ دوم تحقیق سبب بیماری است کہ از
اسباب بیماری است یا بدنی و اگر بسبب سوء مزاج ساذج است
یا مادی و اگر مادی است کہ ازین مادہ است از مواد چہارگانہ
بسیط است یا مرکب مقدمہ سیوم انکہ دریابد کہ بیماری
عضوی بالاصالت است یا بشرکت عضوی دیگر

چون صرع معدی و خفقانیکه بشرکت معده باشد هم بود و استسقای
که بشرکت طحال یا معده باشد [illegible] دانستن انواع بیماری
از قسم بیماریهای عاده ست چون تب محرقه و غب نفسه
یا از جنس مرمنه چون تب نایبه و لثقه و منطر الغب و ربع
و مرض حاد آنرا گویند که گذشتن او بیش از چهارده روز متوقع
باشد و مزمن برخلاف آنست معرفت [illegible] مراعات یکی از امور ثمانیه
یعنی مزاج اصلی و جنس مریض که مرد ست یا زن و صفد و سن و
و صناعت و سخت و قوت و ضعف و فصلی و بلدیکه اندران مریض را
بیماری واقع شده باشد پس اگر شش جزء اول ازین امور معده وده
در کیفیت مخالف با نوع مرض باشد و دلالت بر قوت سبب کند و بهر ازاله
آن تدبیر و تعدیل قوی درکار ست مثلا اگر حمی لثقه در مرد جوان گرم
مزاج حجازی موطن حدا و صناعا شهد و خزه لابد بدین اندیشه تسخین و
تلطیف کثیر حاجت اید که دریجا جز خلط غلیظ لزج قوی البرودة
سبب این مرض نمیتواند شد و ازبرای سبب قوی علاج قوی بکار باید
بست و اگر موافق با نوع مرض بود و دلالت کند بر ضعف سبب
چون حدوث تب غب اندر شخص موصوف زیراکه دریجا بهر حدوث

این علت سبب ضعیف کافی بود این بار بدنبه ضعیف قناعت ندارند بلکه کار
مثلا بشیره کاسنی و سکنجبین طلبند ان برآرند و مثل بشیره خرفه و کاهو و عوض
کاسنی استعمال ان التفات نکنند اما حال فصل و بلد برعکس این باشد
یعنی اگر در کیفیت مخالفت به بیماری نرسانند باشد حاجت بتدبیر
و تعدیل نیفتد زیرا که طبیعت فصل و بلد خود معاونت بکیفیت
مرض دارد و اگر موافق بیماری است لاجرم بتدبیر قوی حاجت آید زیرا که
بدون قوت سبب بیماری بلیدی این هر دو امر قوی گشته و از بهر دفع سبب
قوی تدبیر قوی باید پس انچه بعضی گفته اند که اگر مرض سرد در بدن
مبرد و امزاج کار زر در شهر سرد معتاد به بقول بازداده فربه بدن و بیشتر
سرما افتند بدان بدوای که گرم در مرتبه چهارم باشد مادر کرد مخالف
قاعده مذکوره است چه درین صورت اگرچه حال بلحاظ فصل بلد
هم بحسب قوت اما بنظر سایر امور برعکس است چنانکه گذشت سابقا
در شرح کلیات قانون گفته که در صورت اتحاد مزاج مرضی
با مزاج اصلی تخفیف در تعدیل از جهت تعلیل زیادت استعمال است
نه از جهت کیفیت دوا پس در مثال مذکور تب عفن مثلا در حیوان
مجرد مثل فرس کافور بهند اما بر سبیل دوام نهند این نظر

بموت عرض وضعیف سبب واما مبدو المزاج عوارکه بمرض گرم
مبتلا شود تبرید معتدل مداومت کنند واین نظر بضعف عرض
قوت سبب است وظاهر است که این قول اقرب بصواب باشد
مراعات بعضی ازین امور عشره که در باب علاج لازم ضروریات است
بتفصیل بیان کنیم مخفی نیست که کیفیت مراعات مزاج اصلی
بموضوع بسته اما مراعات جنس آنست که طبیعت مرد گرم است
ومزاج زن سرد حال این هردو مزاج را نیز قیاس بر مزاج آن
کنند یعنی در عروض مرض گرم در مرد تبرید خفیف کنند و در زن
تبرید قوی باید لیکن از انکه مناخ زن ضعیف و نازک است دوا
قوی الکیفیت مثل کافور شایان حال وی نباشد هر کیفیتی که باشد
خواه گرمی خواه سردی وخواه ان کیفیت از کیفیات ادویه
باشد چون احد الکیفیات الاربعه خواه از کیفیات ثانویه چون
اسهال وادرار ومانند ان واز ین جهت دوا رشدید الاسهال
والمنفعه زنان استعمال نکنند ومراعات خفیف نیز مرض قلیل
واز لوازم علاج که گفته اند که اگر کرم بهبود سرکه را در زمین
وشهد اند ازند جانور حال بالک شود و بصحت تجربه پیوسته

که اهل بحرین و سکان بطایح را اگر با قطعه لطیفه و بهای شیرین
سبک بازارند لامحاله از حد شدید مستغنی بیرون برده باشند و از
چون تناول ماهی و خرما و خوردن آبها متغیر و بلغمی گردند یکی از
اسباب تحصیل صحت ایشان بوده باشد مروی است که در عهد شیخ
ابن سینا پسر پادشاهی رنجور گشت حکمای روزگار از علاجش
عاجز ماندند پادشاه صورت حالش بشیخ نوشت شیخ را چون آن
زمان فرصت وقت از هجوم مشاغل نبود تلمیذ خود بهمیار را
از بهر تجاربش بدرود فرمود بهمیار چون بر سر بیمار رسید از احوال
بیمار و بیمار پرسید دانست که در ظاهر مدت تقصیری نشده گفت
اگر اجازت دهند تا از مادر شاهزاده بنهانی فهرستی از حال بیمار
بپرسم و درین صورت می شاید که مدبر را اسامی بهم پرسد
والا صحتش صحیح نوع صورت نپذیرفت پادشاه بکلی مضطرار
حال و قال بهمیار چنان با مادر شاهزاده گفت که اگر در حقیقت
این پسر از صلب پادشاه است امید علاج و کاردی نباید داشت
والا میتواند که بعد از تحقیق نظر در علاج این پسر حالش بصلاح گراید
وی چون این سخن بشنید جز راست گفتن چاره ندید و گفت

حقیقت این است که وقتی همراه بادشاه در سفر بودم هنگامیکه شاه مشغول
شکار بود ناگهان نظرم بر ماهی کبری افتاد و از غلبه قوت شهوانیه مقتضی
ان سر زد بهمیار گفت اکنون شفای تو مبارکباد و ان ماهی کبری را
طلبیده شته از اتفاقه با لوفه داد و به معروفه و بارش تفتیش فرموده بکار
تدبیر بیمار سرگرم شد از ان روز حال پسر به بهبودی برگشت تا انکه در
اندک فرصت شفای کلی یافت و بهمیار با ظفر بمقصود و جوایز موعود
عازم عزیمت بحضرت اوستاد و برتافت امراعات حسن مرتضی
نیز در تعدیل سوء مزاج بمثابه مزاج اصلی است مگر انکه شیخ اکبری
عارضه مبتلا شود تبریدی شدید که در مرتبه غایت باشد بحیث یکه فور
تا انکه خوف هلاک نباشد در حق وی روا ندارند زیرا که بنا بر ضعف
مزاج تحمل دوای قوی الکیفیته نمیکنند و همچنین بطفلان نیز تا حد امکان دوای
قوی ندهند و همچنین به طفلان حجامت قبل دو سالگی روا ندارند و بعد ازو
شصت سالگی نیز ممنوع بود بخلاف فصد که در سران تا آخر عمر
بشرط ضرورت جایز است و در طفلان قبل از چهارده سال غیر مجوز
اما عادت بر ین نوع بود که مثلا غیر معتادین مطلق استفراغ
یا استفراغ خاص را ارتکاب ان نکنند و بی ضرورت قوی

باقی

تجویز نفرماید و بر تقدیر وقوع ضرورت بر سهل ترین وجوه اکتفا فرماید
و بالجمله اهم مقاصد و اعظم مطالع معرفت علامات مرایض و تشخیص ازالی
میفرماید که از طبیخ تخم دانه عناب و دانه سپستان و گلقند و گل بنفشه
شخصی را سه بار اجابت میشده و دیگری را هشت و نه بار اگر عناب
شربت میداده و اصلا نفس نمیکرده و مغز خوش نخواهم کافی بمرام شد
و دیگری محرور المزاج از جلاب شیرخشت منتفع میشد لیکن بر کاه
مشیر بتخم خرفه میخورد و در تمامی مدتش حکمه در افادی و در روی
و زبان خود چنان احساس نمودی که گویا مور چها میکردند لهذا از آن
سبب آش خشخاش شدی و نقش دی نمکی گرفتی و تا که تی نکردی زیاده
حالت رستگاری نیافتی راوی این حکایت گوید که من این حالت را
از قبل استدلالی دیم بروی نبرده بر سبیل امتحان در وقت علت
خرفه بوی دادم فی الفور همون حالت بوی باز افتاد و دانستم
که از سم حال نیست محرر این سطور را نیز این باب مشاهده بسیار
اتفاق افتاده چنانکه جوانی بعارضه ملاشکمت مبتلا گردانست
مکرر مسهل حب السلاطین و امثال آن خورده بود و صبح احتراق شده
و شورش مانند آتش در بدنش افتاده با این سکین شفا حاصل

که در شهر که نفقه نیست کمتر باید کرد و وجه تفصیل ماده خوان
الکف بر حجامت باید فرمود حاکمه در بلاد وحی مشارف است
لهذا در احادیث تنزیه علی صاحبها الصلوات السنیه در باب حوان
اخراج مشترا امر بحجامت واقع شده است قال رسول الله صلی
الله علیه وآله وسلم الشفاء فی ثلث شرط محجم وکنه نار ونزع عسل
ونیز درین بلاد از مسهل قوی و مقی قوی بپرهیز باید کرد و در ایام
شدید البرودة نیز بحمامی از مسهل و مقی اجتناب لازم است
وتا ممکن در مبادرت باخراج خون نکنند واگر ضرورت افتد
فصد در بجا بهتر از حجامت است ... از خواص بعضی بلاد است
که بعضی بلاد دیه در انجا عمل میکنند و در غیر انجا عمل نمیکنند بلکه گاهی باطل الاثر
میگردد چنانچه در بعضی شهرها بحری سم قاتل باشد و چون از انجا او را
بشهری دیگر نقل کنند اصلا سمیت در ان نماند اگرچه باحتیاط تمام
... حفظ کلی از تصرف آب هوا برند و عارفون عملی که در
... عمل میکنند جای دیگر نمیکنند پس طبیب عامل را محافظت بر
امثال این امور از واجبات است ... از وصایای اطبا
که چون در شهر غریب اتفاق معالجه افتد از تجربه کاران انجا از

اعتنا به معتاده و ادویه معموله تفتیش فرموده پیش نهاد خود دارند و بهنگام
معالجه تصرفات لایقه دران بکار داشته بعلاج مشغول شوند و اما
مراعات فصل همچون مراعات بلد است یعنی اگر در بلد معتدل
مرض گرم یا سرد افتد تعدیل آن باد و یه قوی الکیفیت نکنند و اگر
صیف مرض گرم افتد تدارک آن بدوا قوی ابرد فرمایند و اگر فصلی
معین کیفیت مرضی ست پس بدوایی قوی حاجت افتد و اگر درین فصل
مرض سرد افتد حاجت بتسخین قوی نیفتد چه هوای فصلی خود مقدم
بهاری ست احتیاج کثیر بتعدیل صاعی نباشد و حال مرض گرم
که در فصل سرما افتد برین قیاس باید کرد و منجمله آن مراعات ضعف
و قوت مریض ست و آن این ست که اگر مریض قوی است وقت
حاجت باستفراغ مبادرت کنند و اگر ضعیف ست با وجود
حاجت تعجیل را بروقت بازامدن قوت گذاشته با تعجیل بقوت
طبیعت کوشند و همچنین در استعمال ادویه قویه و ضعیفه ملاحظه حال
قوت طبع و ضعف آن لازم انگارند و مراد از ضعف ضعفی است
که از طول زمان مرض و کثرت فاقه با هم رسد نه ضعف عارضی
که از شدت بیماری و ثوران اخلاط پدید آید چه در بحران تعجیل

نقویت است اما مراعات سخنه که عبارت از حال قوام بدن باشد
از فربهی و لاغری و اعتدال و آن این است که در سخت فربهان و سخت
لاغران و سپید پوستان سست کوشت و زرد پوستان عدیم الدم
تا بمقدور فصد نکنند بدانکه لاغری برده و کونه نیست بلکه لیست
خون باشد و این چنان باشد که بلسعت بنابر استکراه از خون فاسد
منصرف و روی نکند و بدل متحلل نسازد پس در عروق کثیر المقدار از آن
بهم آید با وجود آن بدن لاغر بود و در چنین لاغری فصد کردن
تقلیل خون و اطفای حدت آن مبطفیات دادن واجب بود و بیم آنکه
قضافت یعنی لاغری بسبب قلت خون بود و فرق در میان هر دو قسم
لاغری از املای عروق و ظهور و مایل و بشور و ادام و برامدن خون
از بدن و ندان در قسم اول و عدم آن در قسم ثانی ظاهر است
اما منع از فصد در فربهی که از کثرت شحم باشد ظاهر است فربهی
لحمی بنابر آنست که چون کوشت در غایت افزونی بود خون در بدن
و عروق کمتر میماند و در بیجا اگر فصد کنند خوف آن باشد که خالی
بنابر خلو از ضغط لحم سقط شود و حرارت غریزی محتبس گردد
همچنین را در فربهان جایز نداشته اند مقدمه ششم مراعات وقت

مرض از ادوات مهارکانه که عبارت از ابتدا و ازدیاد و انتهاء انحطاط باشد
مثلا در مرض حار اگر در ابتدا است رواوغ فقط هران نهند و اگر در انتهاء
محلل تنها و اگر در ازدیاد است رواوغ و محلل هر کدام ساخته بکار برند و در حمو
مرض گرم که اندر ابتدا باشد لطیف بر سبیل اعتدال باید کرد و در بستور
جون نسبت خلطی در ابتدا بود منقیح نشده باید کی تسکین حرارت مشغول شوند
و استعمال اشال هلیله هرگز نکنند زیرا که هلیله شدید الملین و القبض است
و در ازدیاد تبرید کثیره و تسکین حرارت می مشغول شوند و در وقت انتهاء
استفراغ پیرداخته و در حال استعمال مثل هلیله مضایقه نیست
لیکن تجربه کاران بالاتفاق از داون هلیله قبل از پانزده روز منع فرموده اند
مگر انکه مریض باشد و در انحطاط مرض مشتهی بحفظ قوت کوشند از معالجات
جیده بهر اکثر امراض تفریح و سرور و ملازمت دوستان و انیسان است
که بدین ایشان خوشی خاطر مریض حاصل شود و نیز ملاذت صحبت
کسی که پیش از وی کشرم میدارد و این از بهر اطاعت بسیار است مر او را
در پرسیدن و دوای کریه الطعم خوردن و همچنین انعام خوش در دایگ
طبیعه و لذیذه را از معالجات جیده شمرده اند و همچنین نقل از شهری
بشهری و از مکانی بمکانی نیز معین صحت از بسیاری بیماری

صعبه میشود و بسا اوقات تغییر هیئات یعنی انتقال از شکلی بشکلی
و در بعضی از عوارض مفید می آید چنانچه راست کردن پشت
و عکس آن پشتوان از ورد پشت نفع میکند [illegible] در معرفت
قانون ترکیب ادویه باید دانست که احتیاج طبیب بسوی ترکیب
او دویه از دو وجه بیرون نیست یکی اصلاح دوا دوم اقتضای مرض
و حاجت اصلاح یا از جهت طعم باشد چنانچه صبر تلخی و تندی دارد
بگلقند انگبین اصلاح کنند و یا از جهت ناخوشی بوی آن چنانچه
حل کردن خیارشنبر در گلاب و عرق بادیان یا از جهت دفع
آن چون خلط موم با زنگار و مراهم و کسر کیفیت سقمونیا با کشنیز
یا آنکه دوای ضعیف الاثر باشد پس او را با دوای دیگر قوت کنند
چون زنجبل با تربد تا بلغم غلیظ را نیز ببرد یا از جهت بسیار بودن
وی مر بعضی اعضا را چون ترکیب مصطکی با سورنجان که
نهایت مضر دوشمن معده است یا از جهت زود کشش
او از عضو مقصود و ران عضو خواه با این اثر از وی باقی
باشد چون ترکیب ادویه مخرج حصاة و صموغ خواه با عرض
چون خلط ادویه غثیان یا دوبه مفتح سد و یا از جهت بطی النفوذ

بودن دوای پس ترکیب کنند اول بدانکه بسرعت نافذ کردانند دوای
جلاب چون ترکیب بالجمله بشراب و روغن گل یا سرکه یا سیوکی
عضوی خاص چون خلط زعفران با کافور و رادویه قابض و خلط
بلسان با سرکه دادویه حصاة با دویه مدره یا از جهت سرعت تحلیل
یا قبض دوای چون خلط موم با روغن بلسان یا از جهت انکه مرض
قوی بود دوای مقصود در دفع مرض کفایت نکنند پس به انکه جوهر
تر از دوا باشد ترکیب کنند چون مغز تخم کدو با مغز خایرین بالجمله روغن
خالصه یا از جهت انکه ماده مرض مرکب باشد چون ترکیب ماده
کرفس با تخم خایرین و کاسنی و حیات مرکبه با مرض واحد مقتضی
دو جزو باشد چون خلط صفرا تیخ با زنگار در قروح جرثاک و ترکیب
ادویه مختلفه قابضه مدره از عضو رئیس تا سوم و رابع
طبیب در وقت علاج بداند که اکثر تصرفات طبیب یا در غذا
یا در دوا اما تصرف در غذا یا بمنع از وی است چنانچه در بحران و نزد
تهی مرض تا طبیعت اشغل بهضم غذا از دفع مرض باز ندارد و گاه
بطبخ اضراب بسیار و یا بتقلیل در آن خواه با عتبار کیفیت غذا
باشد اگرچه مقدار کثیر از آن خورده شود مانند بقول و فواکه

و این تدبیر مر کسی را نافع باشد که هضم و اشتها قوی داشته باشد و مزاج
و عروقش اخلاط کثیره بار دیه بهم آمده باشد پس تقلیل تغذیه اخلاط
را از کثرت قلیلا بازدارند و کمیت کیفیت دفع کرسنگی نماینده خواه
باعتبار کمیت کند اگر چه تغذیه بکثرت مطلوب باشد و این تدبیر
اندک سالی باید کرد که هضم و اشتهای انسان هر دو ضعیف باشد
و بدن انسان محتاج تغذای کثیر بود یعنی بدن و عروق انسان
از خون خالی باشد یا بسبب قلت غذا هضم آسان تر شود
و بسبب کثرت تغذیه قسط کامل میدل باتحلل نرسد و غذای موصوف
بدین صفت رزوی میضه نمیرشت و خصیه فردوس و ما الحم
خصوصا با سراب و کاهی تقلیل غذا کما و کیفا بعمل آرند و این
در صورتی باشد که ضعف معده با سلاء اخلاط جمع شود و درین
حال اگر در مزاج بود غذا بمثل کاهو و هندوانه بار دبود و بجای
رزوک و کاهی تکثیر غذا کما و کیفا مطلوب بود و این در کسانی
باشد که ابدان انسان را اماده ریاضت کنند و این چنین غذا
مثل گوشت گوسالہ بود و اما تصرف در دوا روان بر سه قسم است
یکی افزودن دوای دوم کم کردن آن سیوم بدل کردن آن

مبدای دیگر اما اول چون زیاده کردن ملطفات نزدیک خشت
حرارت و زیاده کردن مسخنات و ملطفات نزدیک غلیظ بودن زیاده
و افزودن ملینات نزدیک شدت قبض و اضافه کردن
نزدیک افراط اسهال و مفرحات و مقویات قلب در
صورت خفقان و ضعف قلب و ضعف اعضا نزدیک اضافه
کردن روغن بابونه در داروهای نزدیک کثرت صفرا و بخارات در صداع
گرم و زیادت مخدرات وقت شدت درد و در زیادگی
سبب ان و تخم خطمی و اصل السوس و گاو زبان و مویز در
حدوث سعال یابسی و ظهور ترکیب و رتب زیاده کردن صمغ
بر دواج هنگام زیادت و دم و شمال عسل و دوم عوض موقوف
داشتن سرکه و حدوث بیداری و منع نمودن ترشی
و ظهور سرفه و منع مرحات در حدوث نزله سعال تم
سیوم مانند بکار داشتن مسکن عوض محرک در روزهای
و بعد از مسهل و استعمال بدل راوع و مرخی در انحطاط
اورام و عوض برشش تبریز دادن عدد وقت سعال و اختیار
نمودن شربت خاص و لیمو و حب الاس بر شربت بنفشه

در وقت ملین و کاهی جهت معاونت دوای مسهل آن دوای
دیگر کنند چون اختیار فرص طباشیر بدل فرص کافور و کاهی کاسنی
خصوصیت شخصی در مریض دوای مخصوص از نکنند
پس عوض ان دوای دیگر کنند چنانچه در بعضی از مرهم
ها شمع مفید نیفتد بجای وی موم تخم کدو کنند
در بیان عاصره و مرضی چون هلیله و بنفشه جمع نکنند و همچنین
میان قابض و مسهل جمع نکنند زیرا در میان ملین و محلل مانند
لعاب ها و لسانجبین و امرکب حذف عمده ترین اجزا
آن جایز نباشد چون حذف صبر از ایارج و همچنین زیاده
کردن از بعضی اصل ها بسنده همچون اضافه بلاذر در تریاق
در قوانین اختیار وزن دوای مشروب اگر مفرد استعمال کنند
تمام مرتبش کسب سن و مزاج و وقت تناول کنند و اگر از
مفردات مرکب نموده بکار برند و مدار کار در ترکیب صورت بر حفظ
عرض از هر واحد باشد پس اگر اعراض از هر یک مساوی باشد
قدر شربت از هر یک نیز مساوی استعمال کنند مثلا از هر واحد
شربت کامل یا ضعف آن یا نصف آن بگیرند و بدین قیاس

مثلا اگر امزاج هر یک از صفرا و بلغم برابر مفرط باشد یکدرم بدو ربع
درم سقمونیا یعنی نصف شربت از هر دو بگیرند و ترکیب کنند و از هر
امزاج کرم معده و امعا کبار باشند یا صفار مجرب شربت
و اگر اعراض مختلف باشند مثلا بلغم ضعف صفرا باشد مربی
سازند از صبر و غاریقون که صبر یک ثلث شربت باشد و
و غاریقون دو ثلث شربت باشد و قاعده مذکور مخصوص نه در
مسهل نیست بلکه در معدلات و مقویات نیز همین قاعده
مرعی دارند و از جمله موجبات مختلف کردن شربتها ضعف قوت
دوائی است اگر قوت منفش و شراب او و مخصوص بودن محل
بفعل مطلوب و عضو مقصود و بعید بودن عضو مذکور از معده و
جمیع اسباب مذکوره سبب زیادتی شربت است و ضد این سبب
نقصان آن و اما اگر باهم ضد یکدیگر باشند چون مسهل قابض
مساوی استعمال کنند [illegible] در قانون معروف و اما ترکیب
اجزا زاره و باروده و رطبه و یابسه را علیحده علیحده جمع کنند
و رجات او و یه مسحوقه الکیفیه را علیحده علیحده جمع کنند و اثقل را از
اکثر ساقط کرداند و باقی را بر عدد اشربه او و یه قسمت کنند و اگر در

مرکب او دو یه متضاد الکیفیت نباشند استقا دا قل از اکثر متصور نباشد
پس ابزا حاصله را قسمت کنیم بر عدد اشره تا عدد درجه مرکب حاصل آید
و عدد و نسبت دو دو اعتدال مقسوم علیه داخل است و در مقسوم اعتبار ندارد
و بجهت سهولت استخراج لاسیما هنگام کثرت عدد ادویه حیلوی میکنند
که جانبهای ان بعدد ادویه باشند و در انها کیفیات ادویه بثلث
نمایند و در کت یکی از این کیفیات عدد درجه او و در فوق آن
عدد و نسبت او رقم کنند و هریکی را از اعداد فوقانیه در عدد و نخانیش
ضرب کنند و حاصلات ضرب را جمع کنند و باز ان مجموع با بانی
بعد از اسقاط ما زاید مجموع اعداد فوقانی قسمت کنند خارج قسمت
درجه مرکب باشد

حار حار حار معتدل بارد بارد بارد حار حار حار اقل"

صورت ترکیب از اجزا المختلفة
الکیفیت که در دی حاجت
باسقاط یفتقد

لیکن اعتماد کلی در دانستن کیفیت مرکبات مرکبست نه بنی که در کلیفند

دله فی محسوس میشود که در مفردات آن غیبت و بخش و مقدار
که در عرف هندوستان کچری نامند حرارتی بنهاده
که در دوال خشکه ظاهر نمیشود [illegible] در مقدار او و به مرکبه
بعضی ازان مطفیات بست یعنی فرونشاننده حرارت
و بعضی از جمله نقوعات و بعضی از جنس مطبوعات و بعضی
از قسم اشربه و بعضی از نوع جوب و بعضی از باب
معجونات و بعضی از دایره اقراص و بعضی از اصل [illegible]
و بعضی از زمره سفوفات و بعضی از صنف اطلیه و اضمده و [illegible]
و بعضی از طایفه شیاف و حقنه و فرزجه و ایضا مقاله مشتمل
بر چند فصل است [illegible] در مطفیات و از انجمله بقلات
تاثیر و قوت این سه مرتبه است [illegible] عرفیات با اثر و بعضی
ازان خفیف است که در دفع حرارت خفیفه استعمال کنند یا در
عدم برداشت معده ثقل و دارا یا بهنگام خوف شده دیکار آید
پس بعضی ازان مخصوص بحرارت دماغ و چشم است چون
عرق های بید ساده و نیلوفر و کاسنی و شاهتره و کاهی
مفرد یا مرکب با شربت بنفشه یا خیرا یا شربت نیلوفر کاناز و بعضی

فصل

مخصوص حرارت قلب و معده و مقوی آن و آن مثل گلاب و عرق
بید مشک و کاوی و کاوزبان با شربت صندل یا کاوزبان یا لیمو یا سکنجبین
ساده یا لیمو یا شربت انار ساده یا سیب و کاهی خمیره صندل یا
مروارید با کاوزبان هم اضافه کنند و بعضی مخصوص بحرارت جگر و معده
زاد و رم آنها اند چون آب کاسنی و عرق النعلب و آب انارین یا
سکنجبین با شربت انارین یا بنفشه ری یا بنفشه یا لیمو با تاریخ و بجهت حمیات
خفیفه و ابتدای حمیات عرق عنب الثعلب با شربت بنفشه و خاکشی و کاهی جهت
تسکین خون و صفرا و مرار محرقه عرق شاهتره می افزایند و از برای
ضعف دل بجهت عدم خلوص صفرا از بلغم و انجره عرق او یه عرق کاوزبان
نیز اضافه کنند و بجهت تفتیح و تبرید آب کاسنی دهند و در وجع معده
و تقل آن گلاب و عرق بادیان و سکنجبین عرض شربت مذکور و بعضی
از عربیات دانشریه که قوی ان شربت نزد اعراق و التهاب
سینه و کبد و در تب دق و خشکی بدن و عطش صادق استعمال کنند
و آب کدو و خیارین با بعضی از اشربه مناسبه اقراص
و لعابیات است از انجمله انچه از بهر حرارت و خشونت سینه و
زکام گرم و سرفه گرم و ادرام کرده که از گرمی باشد بکار آید

لعاب بهدانه با عرقیات اشربه مذکوره بکار برند وقت شدت
تشنگی و خشکی مفرط لعاب بیکونیا و کتیرا و از برای تسهیل
سواد و سفل و عفص مسهل و محرر و لعاب بهدانه و بیکونیا و ریشه خطمی
با شربه مناسبه و هند لعاب ریشه خطمی خود و اینجا لازم بیست اما لعاب
بهدانه و بیکونیا مجموعا و منفردا او موقوف بر شدت حاجت بدو خصوصیت
ان است و کاهی جهار تخم نامی از این تخمها بریان یا غیر بریان
سرد ارد کنند بر دغن بادام غرب کرده و تخم لعابی که در سر دو مثقال
کنند تخم کنوجه است و بهر معتدل المزاج کاو زبان و بیخ خطمی است
تنها یا مجموع جوشانند با لعاب در عرق عنب الثعلب یا عرق کاو زبان
برادرده با شربت اسطوخودوس یا بزرقا یا کاو زبان و بیهوم
و شیره بنفشه و در اکثر خالی از عرقیات و لعابات نبود و ان بهر
سرد المزاج کرم و خشک است مرد ماغ و دیگر اعضا را از بهر
اصراق خون مغز تخم کدو با عرقها و شربتهای مناسب و کاهی
شیره کشنیز وقت صعود بخار افزایند و از برای تسکین حرارت
حال شیره خرفه و کاسنی و از برای بهر شیره کاهو و جستجات
و جهت حتاف صفراوی و ادرام حاره و سرفه کرم و نفس النفس

کرم و خالی لعاب بهدانه و بنکوه و شیره مغز کدو و آب عنب الثعلب و
شاهتره و عرق کاسنی و زبان با شربت توت یا بنفشه کاسنی زبان یا
نیلوفر یا خشخاش سفید و کاسنی و رخشاق و ادرام صلبه شیره تخم کاهو
و کشنیز و عناب و در رقت الدم شیره بیخ انجبار و شربت
آب و شربت حب الاس یا سفوفات و اقراص مناسبه
و برای سرفه بلغمی شیره اصل السوس و از برای سوء مزاج گرم
و جگر و یرقان شیره خارین و مغز کدو و کاسنی و زرشک
با شربت عنب الثعلب و شاهتره و کاسنی یا سکنجبین و از برای قی
الدم شیره تخم کاهو و خرفه و ریشه انجبار با شربت و شربت
حب الاس و ساو نخ عدسی و تخم هندوانه سردار و نیلوفر با اقراص و
سفوفات مناسبه و از برای دیابطس شیره کاهو و خرفه
و خرکدو با شربت حب الاس و شربت انار شیرین یا زرشک
یا منذل و بهمت حصاه کرده و شاهتره و عسر بول شیره خارین
و مغز تربز و مغز تخم خربزه با روغن بادام و عرق خارخسک
بر آورده و گاهی شیره کاکنج و عنب الثعلب نیز با ان ضم کنند
با شربت بزوری بنوشند و سفوف حجر الیهود با شکر

سرد و تر کنند و کاهی در بن سفوف مذکور تخم نکهنی و لعاب قطونا را
خرفه بزر و حب مسانه با مرد و مذکوره شیره تخم خشخاش
و خرفه تیز داخل کنند و در اکثر شیره کاکنج و شیره حماضات
بنفشه با خشخاش با اقراص کاکنج مسیدهند و جهت تقطیر البول
مرارى شیره تخم خرفه و خشخاش و خیارین با شربت بنفشه
جهت استهال مراری و دموی که با سبوح یعنی خراش روده
باشد لعاب بهدانه و بیخ خطمی و رب بنا بسیه روزه بدهند پس ان
چه دوا بر بان نمایند و شیره خرفه بریان و سبوح اکبار ابدان
اضافه نمایند و تخم بارتنگ با سفوف الطین با قرص طباشیر
قابض سرد و تر کنند و از برای درد مفاصل حاره شیره تخم خیارین
و خارخسک و تخم خربزه با عرق نکوه بر اورده با شربت بزوری بدهند
و کاهی جهت تقویت خمیره مروارید می افزایند و جهت درد رحم
لعاب بهدانه و لعاب تخم کنوچه و شیره مغز کدو تربز و عرق
عنب الثعلب با شربت نیلوفر و ورشند و حرارت لعاب استغال
افزایند و از برای عنب خالصه و تب محرقه خاصه و ازمنه حاره
و ارمنه حاره و عدم نقل غذا و ضعف احشا و سده ان سه روز

لعاب

لعاب اسپغول و شیره مغز کدو و آب عناب الشعب شربت نیلوفر
و خاکشی روز چهارم بجای شیره مغز کدو شیره کاهو و تخم خیارین
کنند و روز پنجم بدل شیره خیارین شیره مغز تربز کنند در روز ششم
بجای مغز تخم تربز شیره تخم خیارین و شیره تخم کاسنی دهند و در روز هفتم
شیره مغز کدو و مغز تخم تربز و در روز هشتم مسهل دهند بنحو عاجله
عنقریب بیان کرده شود انشاء الله تعالی و در روز نهم شیره مغز کدو کاسنی
در روز دهم مسهل دهند و روز یازدهم شیره خیارین و کاسنی و دوازدهم
مسهل و در سیزدهم تبرید و روز سوم مسهل ارند و در چهاردهم تبرید و روز
هفتم و در پانزدهم بدل تخم هندوانه حارس کنند و شانزدهم مسهل دهند
اگر حاجت باقی باشد و بعد ازان بتدبیر عنب غیر خالص بردارند و دستور
شریف از برای حیات داره شیره تخم کاهو آب عناب الشعب و شربت
و شربت نیلوفر و خاکشی و هم چنین شیره خرفه و کاسنی با عرق بید مشک
و کاسنی و کاذبان و شربت نیلوفر بالبموں طاری نخ و بعد ازان نفوع و بعد
ازان مسهل تدبیری و لعاب بهدانه با بیکو و شیره خرفه با شربت نیلوفر
خاکشی و قرص کافور [illegible] منجملهٔ ان برای دمعه و نقطان
کلقند با عرق بادیان و کلاب دکای شربت بیدران بخیرانیده جهة رباح

آب انار بین کہ باشم افزودہ باشند با قرابہ در دکر شیشہ کاہی اندران
شیر خشت و تربخش کہ در گلاب حل کردہ باشند زیادہ کنند انواع جہت
خفقان کرم برادہ صندل ہر یک کاذران کشیر خشک بکوفتہ و طباشیر
در گلاب و عرق بید مشک و عرق کاوی بخیسانند و مالیدہ صاف کردہ
شربت صندل با شربت انار حل کردہ تخم خربہ بمشک یا با بنگوسر دارکردہ
بنوشانند نوعی کہ اسہال مفرط فرماید مایہ زرد در آب بخیسانند
و صاف نمودہ شیر خشت و تربخش با شربت ورد اندران حل کردہ
بنوشند نوعی کہ جہت ورم کرم در جگر و زہرہ بکار اید پوست بیخ
کاسنی تخم کاسنی عنب الثعلب کلسرخ زرشک و عرق عنب الثعلب
بخیسانند و صاف نمودہ با شربت بذوری بدہند و لیسا باشند
کہ برای تلیین مغز فلوس و شیر خشت و کلقند افزایند نوعی
کہ زحیر سفلی را نافع است مغز فلوس تربخش کلقند بعرق کاوہ گلاب
حل کردہ روغن بادام اندا ختہ بنوشند و گاہی وقت حرارت
و جہت اخراج صفرا لعاب بستہ خطمی و اسپغول و بہدانہ بی افزایند نوعی
کہ در حمیات حادہ بعد تسکین حرارت بکار برند کل بنفشہ تخم
عنب الثعلب تخم کاسنی خاکسترہ کلسرخ خیارین بکوفتہ

وقت شب در آب گرم بخیسانند و صبح صاف نموده با شربت بنفشه
و نیلوفر و خاکشی سرد داده نوشند نفوع عجیبی که جهت بقیه حمیات حاده
و امراض حاره نفع بخشد الوبخارا مویز مقشر عناب سپستان تمرهندی
تخم کاسنی تخم کشوث کشنیز خشک سه مثقال سداب دو مثقال بیکه دو چهار
انگشت بالا آید نیمه شب بخیسانند در دو ازده در آفتاب نهند و وقت
شب در حمام و بعد ازان مالیده صاف نموده ترکنین و کلقند سنرین نموده
بنوشند و کاهی صبر و معه کلی سرد داده نیمه نفوع عجیبی که جهت حمره حاده
نفع کند بیرا وه ضد لین کشنیز خشک عناب الثعلب شیره در عرق
عناب الثعلب بخیسانند و صاف نموده با شربت الوبخارا نوشند نفوع عجیبی که لسوری
صفراوی سعد دهم عناب شیره در شکنجبین خشک کشنیز
تخم کاسنی بیکوفته بیخ کاسنی در عرق کاسنی و عناب الثعلب و شیره
بخیسانند و صاف نموده با شربت نیلوفر میل فرمایند فصل سوم
در آن در امراض و امزجه و ازمنه باروه مستعمل میشوند انجاکه انضاج
و تلیین و تحلیل و تقطیع مطلوب بود و کاهی جهت لطفه حرارت اعتماد
و شیره جات اغذان اضافه کنند و انبرای تسهیل مسهلات بعضی انند
و طریقش آنست که ادویه را عرق های مناسبه بیوشانند تا آنکه

سیوم بماند دانچه که سودا رطال باشد شیرین کرده بنوشانند
معدا عناب سپستان الوکاذ بنفشه بنفوذ کلرخ تخم کاسنی بنکوفه
بنفشه

فصل دخیل ریاح کند و تفتیح کاری اول نماید ماننده بنفشه سپیج
مهلک مرضوض مادیان خربزه مویز منقی خوشنامیده شده
کلقند فندی با عسل شیرین کردن بخشنده کاهی حب
انضاج پوست بیخ رازیانه تخم کبر و تخم کرفس بیخ کاسنی
افزایند و کاهی جهت علل و امراض اسطوخودوس و خوب صلیب
و جبهه سرخه بلغمی انجیر منقی و هر سه ساعتشان و ازیاد کنند
و چون تفتیح کامل حاصل شود بهر اسهال خربزه زنجبیل و ظروف
با مغز فلوس و شکر سرخ افزایند و روغن بادام مل کرده
و کاهی ابارج مفرا با صبر سقوطری با حب الیل و عار قرحا
با سبیا لبوس مجموع با هریکی از نیها میسر شود و سفوف با خوبا
سرداده نمایند مهیا شد که جهت انضاج سودا مستعمل است
عناب سپستان کاوزبان بادرنجبویه انجیر رزد و مویز
اصل السوس هر سه اوشان خطمی خبازی دو دو سودا یکی که از اجزای
خون باشد الوکار اشتره تخم کاسنی کل بنفشه بلوفر
با شیره بنفر که و اضافه کنند و در انکه از اجزای ملغم باشد رازیانه
و پوست بیخ او و تخم کرفس مضاف سازند پس جوشانیده

با قاینه ماطبخ

نافیه با شکر شیرین کرده بنوشند و چون نضج یابد حاصل شود بسفایج
فستقی و سنا و هلیله کابلی و هلیله سیاه و انیسون که در خوزستان بسیار
جنس او را داخته باشند و بنفشه خوش و ترنجبین اضافه کرده موافق مزاج
سازند و گاهی جوارشی و جوارش و غاریقون و ملح لعطی سفوفا یا حبا بکار دارد
نماید سپیدار اسپرغم بلغم عفص چنانچه در لسان عصفر بهم اید نافع عناب
سپستان بهر سیاوشان اصل السوس کاوزبان مویز منقی و عرق عنب
الثعلب بجوشانند و چه کلقند شیرین ساخته نوشند و گاهی اندرین مطبوخ
را زیاده و بیخ آن می افزایند و بعد ازان بجهت استعمال تربد سنا مکی
مغز فلوس و شکر سرخ در روغن بادام حل سازند معجونی که مستعمل در
فالج اگر با حرارت بود مشهود عنب الثعلب کاسنی بنفشه بیخ کاسنی
و عرق کوه جوشانیده کلقند حل کرده بنوشند مطبوخی که منضج و
مرکب از بلغم کثیر و صفرا قبیل چنانچه در سبات سهر میشود و
معمول ست بر منضجات مرده خیار بنفشه بنفشه نیلوفر کاسنی
بنفشه بیخ کاسنی مویز منقی و عرق کوه جوشانیده با کلقند
با شربت اسطوخودوس با نیلوفر یا بنفشه با خمیره بنفشه بدهند
و بعد از نضج سنا مکی و تربد و هلیله زرد و ترنجبین غاریقون اضافه

وعنب الثعلب و خارشک در روید حبی ماند کبش و کلقند و مغز فلوس در روغن
بادام بسیه هند که جهه دوم طمال نافع است انجیر زرد و پوست بیخ بادیان
بیخ کرفس پوست بیخ کبر بعرق عنب الثعلب بجوشانند و با شکنجبین هم هند
و کاهی جهت اطلاق افیمون بسفایج مغز فلوس و روغن بادام اضافه کنند
و غار یقون سرد و تر نباشد صوری که جهت قولنج نافع است انجیر زرد
پوست بیخ زرنباد بیخ کاسنی بیخ کرفس کمون کرمانی خولنجان بسفایج
با کلقند شکر داکر خواهند و داد الترید سرد سازند جهه سیخ طبی
وزجیر کاذب بیخ خطمی بنفشه رازیانه بیخ ان مویز منقی تخم کوجه با
کلقند و کاهی مغز فلوس و تر بخشن سرد و روغن بادام افزایند
کا جهه حصاة بکار برند بادیان افیمون غرول حب القلد حسکه آنه
بکوبند و با شربت بذوری بدهند و با حجر الیهود معقوده عمل کنند
پرسیاوشان تخم خیارین تخم خربزه خارخسک کلپتی بشربت
بذوری مویز منقی عناب تخم خیارین تخم خربزه خارخسک
تخم بسیون حب القلت کاورزبان مرسیاوشان بنفشه ثعلب
تخم کرفس ماهیزه بنفشه و بحجر الیهود و ثوب عمل کنند و کاهی
فغرا سالیون و دو تخم ترب کاکنج تیز بیفزایند و بجهت بنفشه

مغز فلوس بخمین روغن بادام اضافه کنند
طلبه ناخواه بخم خربزه کرفس سداب بخم کدو
رازیانه انیسون خارین بخم کشوث و خارخسک بخم خربزه
خیارین ماب خارشتر بکوشانند جهت تسهیل ولادت
پوست خارشتر ماب بادیان بکوشانند و بشربت بنفشه
با شکر سرخ بنوشند جهت اخراج جنین میت مسکه
بر سادشان اهل ترمس جوشانده در عرق بادیان جوشانیده
با شکر یا شربت بنفشه بدهند جهت که بچه مرده از شکم
بدر آرد حیض و نفاس باید بادیان بسیخ بادیان کرفس بخم
بر سادشان در عرق بادیان بجوشانند و بشربت بدهند
دکاهی شم حنظل جهت تقویه عمل افزایند جهت که برای
او در اطلت در امرجه بابونه بکار برند بخم کرفس بخم خربزه
و تخم رازیانه انیسون کوفته در آب سه شبانه روز بخیسانند پس بجوشانند
در روغن بادام انداخته بنوشانند جهت که بدان اورام
طلت در امرجه خارکند مغز بخم خربزه بادیان خارخسک بخم
خیارین عصب الثعلب خارشتر در آب خارشتر بجوشانند

بجوشانند و صاف نموده مغز فلوس شیر خشت کافته حل کرده
بخار بقوام سرداروی نموده بنوشند بلوغ که در فصل تابستان
بعقد الوبخارا از زیانه و پوست بیخ آن موبز منقی عنب الثعلب
برشاوشان کاوزبان شورنجان مالونه بادرنجبویه خطمی خیاری
شاهتره کلپرخ کاسنی پوست بیخ ان قنطوریون مسیون
کرفس وبیخ ان وهلیله پوست بیخ کبر بخسل خوشخاش
با کلقند بنوشند و بعد از نضج شنا کی نرمد بقشه مغز فلوس
روغن بادام اضافه کنند بطوری که در ترتیب دوای صفراوی
مبرهند عناب سپستان الوخارا نی بنفشه نیلوفر کلپرخ شاهتره
جوشانیده با شربت نیلوفر بنوشند و کاهی لعاب بیدانه تخم
خیرا ندران می افزایند مسهل ازبرای تب صفراوی عرقها
سپستان اصل السوس الوبخارا رزد الوبنفشه نیلوفر
عنب الثعلب با شربت نیلوفر و خاکشی و کاهی جهت تلطیف
حرارت شیره منزکره و خیارین با کاهو اضافه کنند و بعد از
روز هفتم هم شنا کی مغز فلوس تر تخمین کلقند روغن بادام
نمایند اگر در اینجا مستعمل ست شاهتره برنجاسف مویز

در یک نیم رطل آب بجوشانند تا چهارم آن بماند صاف نموده
و مقدار شیرینی بپوشند و حسب الوقت گاوزبان یا مغز تخم کاسنی
یا گوشه بجوشانند و بنوشند و برای تب بلغمی تخم کاسنی
و پوست بیخ آن اصل السوس با درنجبویه یا دیان جوشانیده
با کلقند و خاکشی بدهند و گاهی چغندر بیخ و بهمن احمر سرفه
سپستان مویز منقی گاوزبان بنفشه هر سه دانگ
زیاده و نمایند و گاهی تخم کاسنی و بیخ آن و سکنجبین موقوف دارند
و بعد از نضج اگذشتن روز هفتم سنا مکی بیخ شربت بنفشه
زیاده کنند و چون تب مزمن شود و کثوث افزاید و غلبات
و سکاهی و مبادا آورد و میز و اخلاط سازند و نزد ظهور ادرام
اطراف ریوند داد خرد و سبل الطیب هر سه زنجبیل
سودا دی متعارف است با درنجبویه گاوزبان اصل السوس
مویز منقی خطمی خیار بے تخم خربزه و تخم خیار اگر سودا متولد از خون
بود یا صفرا تخم کاسنی و خیارین و الو بخارا و شاهتره زیاده
کنند و اگر از بلغم بود و کثوث کرفس بیخ آن و ورد بنفشه و بیخ آن

بیفزایند و بعد از نضج سنا مکی بسفایح افشیون اسطوخودوس
اضافه کنند بعد ازان هلیله کابلی و هلیله سیاه نیز اضافه کنند
فی کرجت عود و مایل و فرخ و ریوند غلغات شیشان کاذر یان
نیلوفر را زمانه و تخم خیارین کلسرخ شاهتره غب الغلب اسطوخودوس
تخم خربزه بعرق غب الغلب و شاهتره بکوبند و بعد از نضج مویز منقی
سنا مکی بسفایح مغز فلوس تخم خشخاش بشرحشت اضافه نمایند و در اواخر هلیله کابلی
و هلیله زرد آمله بیفزایند و کاهی جهت غلظ ماده دهنکی ان مایان و بشرحشت داخل
سازند و در صفت جهت صاع بخاری و تلیین طبع
فایده بخشد کل سنه بشکر طرزد مساوی کفته سخته دو مثقال بخورند
شفیه اخلاط مره و بلغمه از سر مجوه نماید زعفران عود بلسان حب بلسان
مسهل القلب سلیخه دارچینی هر یک یکدرم صبر سقوطری شانزده درم عود
سازند شربت یکدرم و کاهی جهت شفیه اخلاط از معده بقی بقول بقوه
و بهر شفیه جکر دو سوداشفیه ریوند خطائی داخل کنند
از اخلاط سوداناید مجرا رمنی مسهل مجرا لاجورد هلیله سیاه هلیله کابلی
افشیون سفایح سنا مکی کل شفته تخم خطمی شاهتره تخم نارکیره بشکر سند
بکر کرده مثل اول ست هلیله کابلی هلیله سیاه هلیله زرد اسطوخودوس

صمغ عربی بابسویه مریان نموده کوفته بیخته دو درم ازان بخورند
جهت زخیر و اسهال مزاری اسپغول با تخم کوجه
صمغ عربی را با آب برمیان کنند و مجموع را دو پیه کوفته بیخته
بر روغن بادام چرب نموده سه درم ازان بخورند
جهت سوزش بول که باریم آید و جهت درد مثانه و سلسل بول
مفید است بلوط بریان صمغ عربی کتیرا ذکر تخم خطمی بریان
کشنیز خشک کل ارمنی هر یک دو درم سفوف سازند سه درم
دو درم با آب خالص و گاهی حنضل یکی درین سفوف زیاده کنند

تمت تمام شد

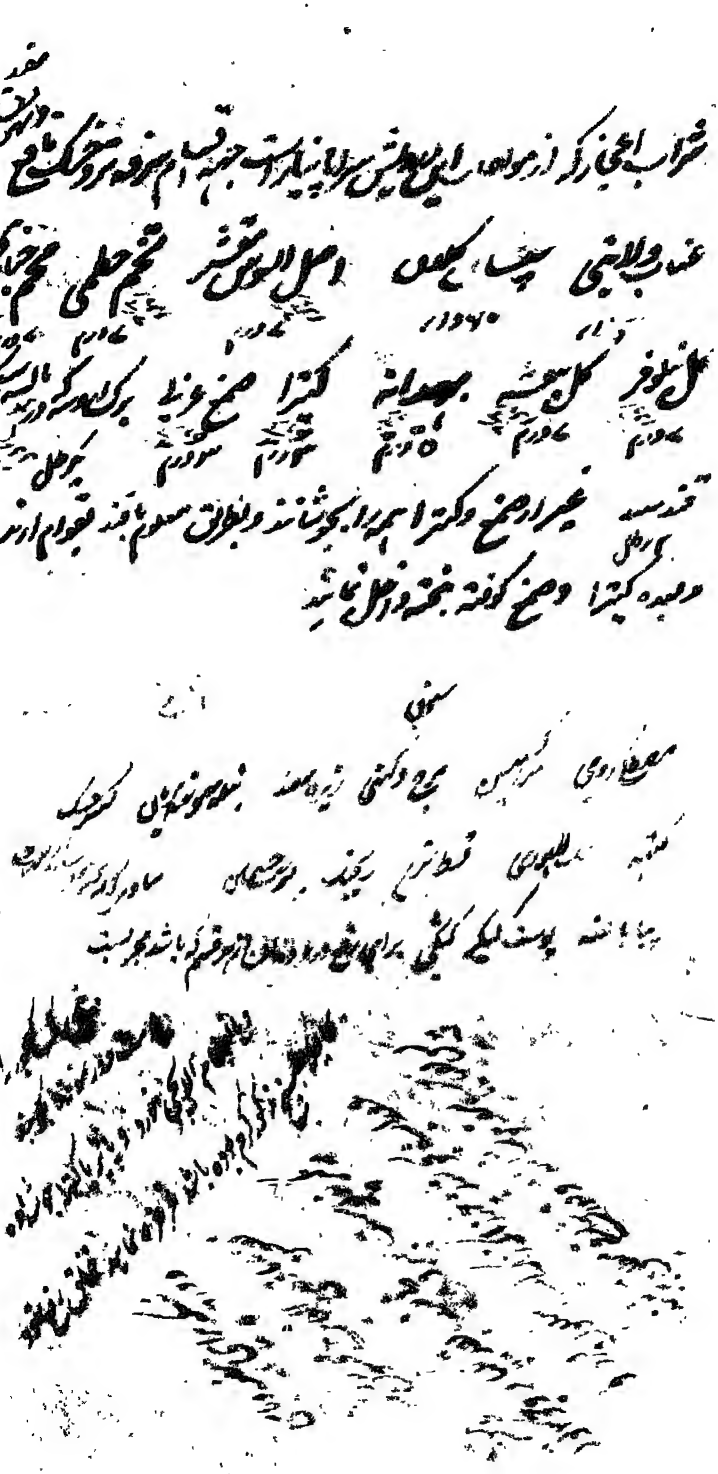

حساب العمال

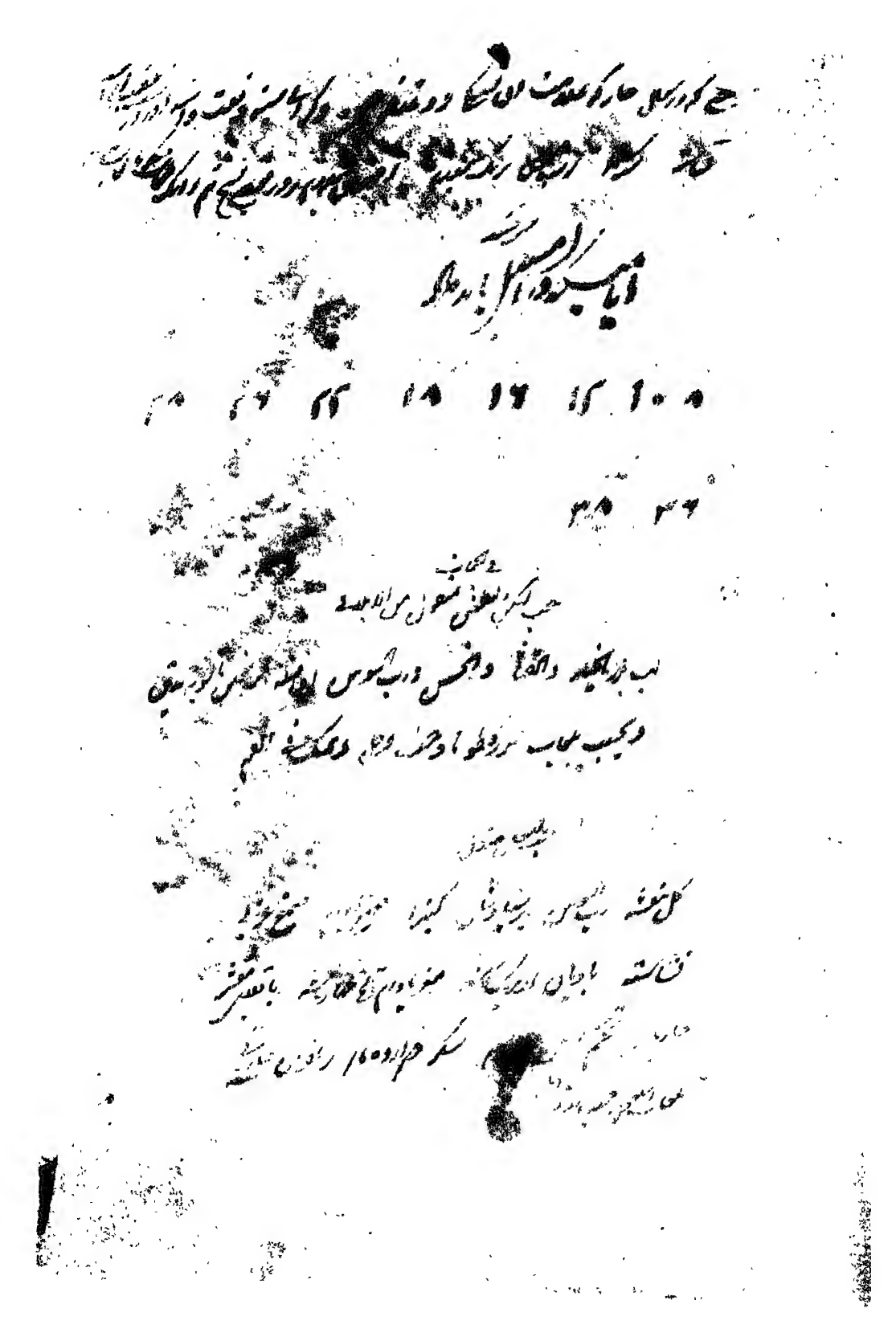

بسم الله الرحمن الرحیم

از انجمله صداع است که آنرا درد سر
گویند و سبب آن یا تغییر یافتن مزاج بود بغیر از
خلطی از اخلاط و آن تغییر بجانب گرمی بود
از اسباب خارج بدن چنانچه حرارت آفتاب و یا
آتش و یا گرم بودن سر و یا عقال بودن
بول و براز و خشکی دهن و بینی و بیخوابی و تشنگی
و آواز آمدن در گوش و صدم گرانی سر و تنگی
یا تنگی از چیزهای بسیار و ان سر و داشتن
مکان و نطول اب سرد و کلاب بر سر و معطر ساختن
مکان بعطریات سرد مثل صندل و کافور و گلاب

خصوصاً پس سر و طریق استعمال سرکه وغیره چنان است:
که موی سر تراشیده بر گردن دیواری از خمیر سازند
و اندرون آن سرکه ابهای سرد بزنند تعویق سر
عبارت ازین است و اگر آواز در گوش نرسد
روغن گل سه توله سرکه نه ماشه گلاب یکتوله بر
سر مالند و در بختن گلاب بر سر نیز مفید است
یا صداع از تغیر مزاج بجانب سردی بود آن
را بختن آب گرم بر سر و بوییدن خوشبوئی گرم
مانند جنبید سنبل زرگس وغیره و امثال و با صداع
ملوی سبب در سر خلطی از اخلاط بود پس لگزاز
غلبه خون حادث شود [illegible] آن مرجی چشم و

و برآمدن رگهای سر و انتفاخ وجه و ابرو و
عظیم بودن نبض و سرفی بول و غلیظ بودن آن
و در یافتن گرانی در سر و بسیار بودن نعاس
یعنی پینکی [illegible] آن مقدم سر رو نماینده و بعده
عذاب و لایتی سفت دانه الو بخارا بخ دانه
و رطوبت عنب الثعلب شب خیسانیده صبح بدون
عذاب مالیده صاف کرده شیره تخم کاهو مقشر
لعاب اسپغول بر آورده شربت آلو با لوصل کرده
بنوشند غذا اش جو و اگر در چهار هفته
صداع بر طرف نشد بهتر و الا جلاب بدهند
یا بزر کدو شیر خشت خراسانی تمر هندی هر یک

علیه

چهار تولہ مویز منقی بربت دانہ در عرق عنب الثعلب
خساندہ مالیدہ صاف کردہ فلوس خیارشنبر شستہ
روغن بادام شیرین ہاشمائہ حل کردہ تناول فرمایند و اگر

علت — از غلبہ صفرا بود آن زردی رنگ چہرہ و
تلخی دہن و زیادتی تشنگی و شدت گرمی بدن و خشکی
پیہ بینی و بیخوابی و سرعت نبض و زردی ادرار و صفایی

معالجہ صفرا — قارورہ ان منضج صفرا ان کل سرخ
کل نیلوفر کل بنفشہ سپستان الوبخارا پوست
بیخ کاسنی عنب الثعلب تخم کاسنی بیلوب برگ
کاسنی بن کیلدنی زرشک بیدانہ در عرق عنب الثعلب
شب خیسانیدہ صبح جوش خفیف کردہ صاف نمودہ

تا کہ سیوم حصہ جانہ کلقند افتاب مالیدہ صاف کردہ
در سہ روز بیل بستم داوہ فلوس خیار شنبر شیر خشت
تمر ہندی مویز منقی کلقند افتاب مروغن بادام
ریختہ تناول فرمایند و بعد از تفتیہ خلا استعمال نمایند
صندل سفید تخم کاہو مقشر کردہ مغز
استعمال فرمایند و اگر درد بشدت باشد پای شوبہ
و لخلخہ بعمل ارند پای شوبہ کل نیلوفر سہ تولہ
کل خطمی سہ تولہ کل بنفشہ سہ تولہ سبوس گندم پاو سیر
آرد جو پاو سیر برگ بید سادہ پاو سیر در آب پارہ آبار
جوشانیدہ تا بہ نصف رسد مالیدہ پای شوبہ فرمایند
و لخلخہ یعنی دوائی شمیدن یا مفردات یا مرکبات
مفرد مانند ترنج یا خیار یا کشنیز تازہ بوکردن

ومرکب اینست کشنیز خشک ماشیا کل ارمنی برادہ صندل سفید
برادہ صندل سرخ از ہریک ششماشہ کشنیز خشک شش ماشہ
نیمکوفتہ آب کشنیز سبز پنجتولہ سرکہ انگوری یکتولہ
در ظرف شیشہ یا گلی نمودہ بکوبند و شاخہای تازہ
سہ چہار بالای کعب یکوجب کشیدن فایدہ دارد
صداع بلغمی دردسبک وہیزیکہ بلغم
ولم تشنگی وزیادہ شدن وضرر یافتن از سردی و
کم شدن ونفع یافتن از گرمی ورطوبت دہن و
گرانی سر وکدورت حواس وبسیاری خواب و
سرد بودن بدن ورطوبت بینی ودیر ماندن مرض
ولطوبت نبض وسفید وغلیظ بودن قارورہ
آن انضاج بلغم باین دستور باویان ششماشہ
تخم مہک

تخم خیارک اسطوخودوس بادرنجبویه از هر واحد شش ماشه
انیسون چهار ماشه چندر مدد داده با کفه خیار چنبر
بعده اجزاء مسهل داخل سازند فلوس خیارشنبر شش تولہ
و خاکشی شش ماشه تربد بیست عدد خوب کوبیده زنجبیل
عنب الثعلب سوده از هر یک سه ماشه روغن بادام شش ماشه
استعمال فرمایند سه جلاب باین دستور داده در حلال
چهارم و پنجم تنقیه خاص نمایند بعد ایارج دوم
بهر شب باقیمانده باب گرم فرو برده بخوابند روز
صبح بدوقه مذکور نخ فلوس و روغن بادام باضافه
یک مثقال مکی یک و نیمتولہ بعمل آرند بعد ایارج
که دماغ و اعضاء رئیسه را از فضول و اخلاط بلغمی
پاک سازد ایارج فیقرا تربد بیست از یک یکدرم

صف

حب النیل غاریقون انیسون از هر واحد نیم درم شحم حنظل
نمک هندی از هر یک دانگی وزنجبیل کوفته و مخبته باعرق بادیان
حب سازند ایارج فیقرا مصطکا رومی وود اصینی
اسارون سنبل الطیب حب بلسان زعفران خودبسان سلیخه
صبر سقوطری تمام اجزا برابر صبر سقوطری دوورن ادویه
سفوف سازند صداع سودا وی خشکی بینی وکثرت
بیداری وخیالات فاسده وسبک بودن درد وزمختی
دهن کاهد وترشی ان کاهد وگرانی سر وخشکی ان وریزد
نمک ونبض رقیق وبطی ورقه بول تا وقت عدم نضج
ماده وهرگاه که ماده پخته گردد قاروره سیاه وغلیظ گردد
وخشکی تمام بدن اگر سودا در تمام بدن پراکنده بود
ان تنقیه خلط سودا وی کند بعد از نضج اگر نه گرجوانب
نمایند صداع ریحی صداع ریحی انتقال درد

وحمام

واحساس تعدد یا ثقل و اوزن گوش و این کاهی بشرکت
معده میشود ... ان زیاده شدن بعد از امتلا معده
کم شدن در خلا ... ان تنقیه معده از خلط غلیظ و
استعمال معاجین کاسر ریاح مانند جوارش کمونی و غذای شوربای
فقط با نمک ... مجون کمونی زیره کرمانی مر
بنجاد درم فلفل سیاه پانزده عدد مغز بخیل سداب از هر یک
بست درم بوره ارمنی پنجدرم شهد خالص ... چند ادویه بسنور
مجون سازند خوراک یکمثقال و اگر از شرکت معده نباشد
در خلا و ملایکسان باشد ... آن اگر بدن ممتلی نباشد فقط
ادویه کاسر ریاح باید داد و غذا قلیه خشک از چیزهای مولد ریاح
احتراز نمایند مانند باقلا و نخود و ماش و قرص مثلث
سرو پیشانی ضماد نمایند ... ان افیون مصری مر یک
لادن کافور زعفران بزرالبنج پوست بیخ تفاح از هر واحد
پنجدرم از زوت الوه کل ارمنی از هر یک ده درم کوفته
وبیخته بگلاب وآب بیخته وسرشته اقراص سازند ... پهلو
صداعی که از سقطه و ضربه حادث شود ... ان قصد

باسیلیق از جانب موافق پس اگر دردم کم شود مسهل بکیرند خیار شنبر
هشت تولم شیرخشت مضغ خراسانی بهمولا درعنب الثعلب نیم آبار
مالیده صاف نموده کلقند افتابی سه تولم حل کرده روغن بادام
شش ماشه داخل کرده بدهند واگر دردم کم نشده باشد بعد قصد
باسیلیق قیقال نمایند بعد ازان مسهل مذکور بعمل آرند و این ضماد بکنند
شیاف ماشیا حنضض بکاب عنب الثعلب بسر بر سر ضماد نمایند
غذا اگر در مزاج گرمی محسوس شود آش جو بدهند والا شله پالک
صداعی که بسبب سوء مزاج گرم سازج که در صداع زیر فتد و زا
در دسر پیدا شود انچنان شود که شخص در افتاب بسیار گردد
و سر دنا شده سر خود را در هوای سرد برهنه نماید و بدان سبب سام
مسام بند شوند و حرارت و ابخره محتقن گردند و دیگر است
که بمجرد طلوع افتاب پیدا گردد تا وقت زوال در زیادتی باشد
و بعد از زوال آهسته قدری کم گردد تا که شب شود و شب بیشتر
صداع نماند آن در بدو تشنج کوشند قدری کافور
در روغن گل حل کرده در بینی چکانند که بسیار فایده دارد

سرسام

ورمی باشد که در بعض مواضع با عجاب لوعادت شود اگر سبب
زیادتی خون باشد [illegible] آن تب دائمی و گرانی سر و سرخی رخساره
و چشم و هذیان و خنده بی سبب و نبض عظیم و ضعف وارد و
سرخی ان و خشکی زبان و برآمدن اشک از چشم بی اراده و کراهت ضوء
و برآمدن خون از بینی [illegible] ان فصد قیفال و اخراج خون بقدر
طاقت در سه روز اول و باقی علاج بعینه علاج سرسام صفراوی است
که ذکر خواهد شد لیکن درین تبرید از صفراوی کمتر باید داد و
غذا اش جو و اگر سبب زیادتی صفرا باشد از اقراطیس خالد کنند
[illegible] شدت حرارت حمی و بیداری و سبکی سر و خشکی چشم و
بینی و تندی زبان و اضطراب و غضب و سوء خلق و عجلت
نبض و زاریه تا بدرجه و خشکی دهن بود [illegible] ان تبرید
و بند که در حمی صفراوی مذکور خواهد شد و فصد قیفال لیکن از
وی کم و در وقت پیش صفرا دهند و انتظار نضج نکنند [illegible] ان
کاهنه گل نیلوفر عنب الثعلب از هر یک شش ماشه پستان دو درم
خطاب و لاعی بحدانه تخم کاسنی بکوفته تخم خیار بکوفته هر دو
یکتولا الوبخارا نه دانه تمر هندی چهار تولا زرشک پیدانه شش ماشه

درعرق عنب الثعلب نیم اثار شب خیسانیده صبح بدون غساب مالیده صاف
نموده فلوس خیار شنبر شش توله کتیرا نیم چهار توله شیرخشت
تخم خراسانی چهار توله کرر مالیده صاف نموده روغن بادام شیرین
درعرق کاوزبان نیم پاو وعرق کیوره برآورده چهار توله شربت نیلوفر
دو توله حل کرده بنوشند غذا برد وقت واش جو با شربت نیلوفر اگر
بخوردن دوا مانعی شود حقنه کنند ان کل خطمی عنب الثعلب
غساب ولاعبی بسپستان تخم خلمی سفید تخم کاسنی تمکوب بر کدام چند
خار خسک مقشر در آب جوشانیده ماکولات بماند صاف کرده در
محقنه انداخته بعمل آرند وباید که بوقت حقنه مریض بپشت دراز
شود وسر خود بر بالش نرم نرم نهد وبطرف وجع میل نماید و
باید که دوار حقنه معتدل باشد در گرمی سردی وصبح وشام
بهتر بود وپاشویه ولخلخه وشاخهای خایه که در صداع صفراوی
مذکور شد بعمل آرند وپاشویه بوقت هیجان وشدت الم بعمل آرند
وباید که پا را از زانو تا بقدم نشویند واز بالا بزیر بمالند
واگر سرسام سبب ملغم باشد لیشر عنش نامند بسیاری می
خمیازه وسبات سهری یعنی حالتی که در خواب وبیداری باشد

دماغ

وجناب خواب زیاده باشد وسل تب دایمی وکرانی سر و دیان
رعشه زبان و کابلی از جواب و حرکت و سکون و فراموشی
آن منضج و مسهل ملغم و [illegible] ان عناب و لایتی بحده دانه ۲
پرسیاوشان اصل السوس از هریک شش ماشه مویز منقی بست دانه هر یک
کاذربان پنج ماشه اگر در مزاج سردی بسیار باشد بادیان پنج بادیان
هریک شش ماشه در عرق عنب الثعلب تر باو بجوشانند چون ثلث بماند ۲
صاف کرده کلقند افتانی چهار تولچه مالیده بخورند بدستور منضج داده
بعد از نضج تا و جلاب دهند در همین نسخه تربد بفزایند مجوف شش ماشه
برگ سنا یکتوله مغز فلوس خیارشنبر شش تولچه کلقند افتانی چهار تولچه
روغن بادام شش ماشه اضافه نمایند غذا میانه روز نخود و اب شامگاه
و خشکه و تخمه پز دستور نمایند با بونه کاخلی پرسیاوشان ۲
اصل السوس منقر انجیر سپند ولایتی بادیان بیخ بادیان بیخ
کاسنی برگ چقندر و اب جوشانیده صاف کرده فلوس خیارشنبر
شکر سفید روغن گلو بوره از هر یک اضافه نمایند دو دفعه کرده
استعمال فرمایند مرضی بود دماغی صاحب ان تصور میکند
که تمام عالم بگرداو حرکت دوری مینماید و بسبب ان برنخاست

بخارات از اغلاط خام که در دماغ یا در معده یا در عضوی دیگر باشد
وان بخارات بدماغ رسیده همراه ارواح دماغی حرکت
باستدارت نمایند در بحالت ازان پدید گردد پس ان بخارات اگر
از بلغم باشند علامت ان گرانی سر و کثرت بزاق یعنی اب دهن
و کم تشنگی و کندی حواس و بسیاری خواب و سنگینی قارورہ
ملیتن و دوی یعنی آواز آمدن در گوش و رجحت یافتن از
چیزهای گرم علامت ان استفراغ بلغم بعد از تنضج قارورہ بعد از
فراغ از تقیه اطریفل با ترنجبین سوده آمیخته بخورد و بالایی ان
کلقند افتیمون چهار تولہ در عرق بادیان ده تولہ عرق عنب
الثعلب ده تولہ مالیده صاف نموده بیاشامد و اگر از خون باشد
علامت از سرخی چشم و روی و شیر عینی دهان و بسیاری رکهاد
گرچه ملمس سر زیلان دمع علامت ان قصد قیفال بسیک بلغمان
خون باعرق عنب الثعلب و عرق کاسنی و عرق شاهترہ و شربت
نیلوفر یا شربت انارین داخل کرده استعمال نمایند و غذا شله و اگر

از صفرا باشد آن زردی بارنگ و تلخی دهن و سوزش دماغ
و خیالات بد و سرعت نبض و زیادتی تشنگی و سکون آن با بیماری
آن بصلاح مزاج بمیرد ات و خشنه و سهل صفرا نمایند و اگر
باده بسیار باشد مسهل صفرا دهند با طبیعیات و غذا قلیه خشک یا آشوره
تمر هندی و اطریفل کشنیز با عرقیات مناسبه و اگر بسبب مزاج حار و
باشد اگر از غلبه صفرا در بدن باشد کلاب با تمر هندی و لقمه افتاب
دهند و اگر ضرورت باشد فلوس خیار شنبر دهند و اگر غلبه خون در بدن
باشد فصد قیفال نمایند و اگر دوا در شرکت معده باشد و اگر بسبب
زیادتی طعام بود ان غثیان و اروغ ترش و سوء هضم و ضعف معده
و اختلاف دوا و رشتداد و سکون با اختلاف حال معده در خلو و
امتلا و سوق تخمه دلمی انشیا و بیزگی دهن و عدم سوزش معده
ان لقمه افتابی در عرق بادیان سائیده و شیره
برآورده شیر گرم نوشند و اگر قبض باشد شیاف نمایند و الا
مسهل نفخ و خشنه ان دمی بعمل آرند غذا قلیه و خشک و
اگر بسبب صفرا باشد ان باطل شدن شهوت و ضعیف شدن
نفس و خفقان و قی صفراوی و زیادتی تشنگی و سوزش دهن معده

تا کہ ثلث باند صاف کردہ کلقند بصلی حل کردہ تناول نمایند غذا
شوربای کبوتر یا دراج یا مرغ یکسالہ و در شانزدہم بہمین دستور عمل نمایند در
ہمین جوشانیدہ برگ سنا تر بدستور مجوف خراشیدہ زنجبیل قطورہ را
در یک نیم ثمار آب بجوشانند و در جوش آخر افتیمون انطاکی در پارچہ
بستہ داخل سازند ہرگاہ سیوم حصہ بماند مالیدہ صاف کردہ کلقند
اضافہ کردہ روغن بید انجیر یا روغن بادام داخل کردہ بنوشند
در فرد تبرید نخم کنوچہ در عرق بادیان جوش کردہ صاف نمودہ شربت بادیان
داخل ساختہ بنوشند و عجالب دیم بہمین دستور و در عجالب سیوم شیر
باقیماندہ حسب الیارج با عرق بادیان شیر مرغ نمایند و بخوابند
صبح بدرقہ مذکور عمل کنند و اگر بعد از تنقیہ کامل قدری اثر فالج بماند
تدہین بر دغنہای چارہ مفید است مانند روغن بلسان و روغن
ریحان و روغن قسط و روغن ناردین و معجونات چارہ مانند
تریاق اربعہ یا تریاق فاروق یا مشروط یطوس و دواء المسک جلو

دغلوفہ

روغن

وفلاسفه ومجنون سپر بقدر حاجت استعمال نمایند روغنی که
بغالیه بسیار بیضه رساند قصب الذریره سفید کون ورق النار
عود بلسان لک معقول سا بخ هندی برگ مورد از هر ابهل
راسن قرد ماما مزرنجوش مساوی نیکوب کرده در شراب و
آب خیسانیده یکشبانه روز دیگر ورصاف کرده با روغن کنجد
یا روغن زیت بجوشانند تا آب سوخته روغن بماند

صفة

روغن بید انجیر مرکب نافع فالج ولقوه نانخواه صعتر
پودنه کوهی کرفس انیسون مصطکی رومی اسارون
از هریک بست درم بیخ کرفس بیخ سوسن راسن خشک از
هریک یکدرم شبطرج هندی مقل ازرق از هریک سه درم
زنجبیل دارچینی فاقله جوزبوا کبابه دارفلفل خیربو البسبا
شونیز فسطکیسار حرمل چهار درم ادویه بکوفته در آب
یکشبانه روز بخیسانند بعده بجوشانند روغن بید انجیر سه
یکصد وپنجاه درم اضافه کرده بجوشانند تا روغن بماند
وآب بتحلیل رود وکایچ فالج بر سبیل ندرت از خون عارض
شود علامت آن عظم نبض وسرخی رخساره وچشم وپری

علامت

یا مزاج یا کباب آن و کباب نیهو قدرو و اگر بدین نتوانند
کردن جشکار مقدری مضایقه ندارد و نکته علمی است که
دران دین انسان کج نشود و از عیشت طبعی بگردد و لبها با
یکدیگر وصل نشوند و از مص و التقای چراغ بهم نخورد تاجو
باشد و قادر بر بلعیدن چیزی و چشم نباشد و سبب ان یا آنست
بود یا تشنج و تشنجی آنست که پوست بشیابی متمدد نشود
و پوست سر و زناصیه گردون کشیده شود و اب از دهان کمتر برآید
و پوشیدن چشم جانب سلیم متعذر باشد و ریق و بزاق در مادی
زیاده بود و در سایر اجزا بقوه که از تشنج یا بس در ماده
باشد ممکن نیست و انچه از تشنج مادی پیدا گردد نمی باشد مگر از سودا
پس اگر از احتراق صفرا باشد مارالجبن باید داد و اگر از
احتراق بلغم باشد با خون یا سودا طبعی بوده باشد بهتر از جوجه
دیگر چیز نباشد و اگر بقوه از استرخا حادث شود ان
ضعف حرکت دین و قلت تمدد جلد و فرو آمدن پلک زیرین
از یکجانب و اشک بسیار بود و حواس ظاهر گردد بدستور علاج
فالج بنحی است و در استرخا پلک اصلا حرکت نمیکند و در تشنجی

بجهد علیل حرکت میشود محمد زکریا گوید هرگه مستعد لقوه باشد در حجامت
گرفتار این مرض بود و میگوید دو شخص را دیدم اندر گرمابه حجامت
کردند هر دو پیش حجامت تخم مرغ خورده هر دو را همان روز لقوه
پدید آمد و هم او گوید شخصی حجامت کرد بعد از ان گردنش کشیده در
لقوه گرفتار شد و اکثر باشد که خداوند لقوه در چهار روز هلاک
شود و اگر از چهار روز بگذرد امید نجات از ان سکته باشد و هر
لقوه که تا دو ماه بماند مزمن میشود گردد خوابی است
گران و دراز و صاحب آن بدشواری بیدار شود و اگر از بلغم بود
علامت ان ثقل سر و سختی آب از بینی و بسیاری آب
دهن و پریدن چشم و ابرو و بدشواری بیدار شدن از خواب
علاج ان تنقیه بلغم بعد از رنج و استعمال حقنه حاده و اگر از سوء
مزاج بارد رطب یی ماده بود آن بیدار شدن بعد
از برد شدید که سر را زند یا با استعمال ادویه محذره مانند افیون
و شوکران و تمدد در وجه نباشد و رنگ و رویی مایل سبزی
باشد و در نبض صلابت و تمدد باشد و متفاوت گردد و رنگ
قاروره سفید باشد و حالتی شبیه به بی بصری او عین تبدیل

مزاج

تبدیل مزاج از سخنان ماند و دوا مکب صفرا و سودا و بلغم و خون
بروغن بابونه و شیر گاو نمایند و در موسم ابریشم خورده بعمل آرند
سبب بیداری بسیار گاهی از علت طبیعی خارج باشد آن یا از
سبب غلبه صفرا باشد علامات آن زردی رنگ و خشکی دهن و
تلخی آن است علاج آن بعد غسل کردن با شیر و خرد و بینی چکانند
و ادویه سرد و تر استعمال نمایند ان شیره تخم کدو
شش ماشه شیره مغز تخم هندوانه شش ماشه شیره تخم خربزه شش
شش ماشه در عرق نیلوفر ده تولچه برآورده شربت نیلوفر دو تولچه
حل کرده بنوشند غذایش جو و قلیه گوشت گوسفند و لخلخه و بهل
بار در طبیب استعمال فرمایند اگر از غلبه سودا بود ان خشکی دهن
و حیا ارت نماید ان تخم سودا را با جمین و اگر
بسته و خشکی نماید تخم بزرا با جمین و مرطبات مضبوط بدهند
جمیع اقسام سهر را فایده کند اطراف سبیل را وقت شب محکم
ببندند و از گشیدن و چیدن منع کنند و بمروحی او را روشنی
بسیار از چراغ و شمع بگذارند و زنان و مردمان بسیار حاضر نباشند
و قصه های عجیب و غریب و حکایات افسانه ها شروع نمایند

تا او را بکمال مرتبه ماندگی و تعب حاصل شود آنوقت دست و پایش
بگشاید و روشنی در نیاید و مردم از نزد او برخیزند و او را
تنها بگذارند البته مریض خواب خواهد کرد
که از اجتماع اسباب مسبات و سبب پیدا شود ولیکن مسبات غالب باشد
ان کاهی خواب دراز کند و کاهی بیدار باشد و این قسم
از اجتماع بلغم یا صفرا بود لیکن بلغم از صفرا غالب بود
آن
تفته بلغم و صفرا بعد از استعمال منضجات هر دو خلط و بیشتر مراجات
بلغم نمایند باین دستور بادیان پوست بیخ کبر پوست بیخ کرفس
اصل السوس مقشر کل بنفشه کل بنوفر از هریک شش ماشه مویز منقی
دوازده دانه پرسیاوشان کلسرخ تخم کاسنی هر واحد نه ماشه دو
عرق بادیان یک و نیم پاو و عرق عنب الثعلب نیم آثار بجوشانند تا
سیوم حصه بماند مالیده صاف کرده کلقند افتابی سه تولچه حل کرده
استعمال فرمایند بعد از دریافتن نضج و قوارورهٔ فلوس خیارشنبر
شش تولچه سنا مکی یکتولچه تربخبین شش تولچه اضافه کرده روغن بادام
شش ماشه داخل کرده بنوشند و در هفته هم سه مایت بلغم و صفرا
بکار برند ایضاً این مرض هم مرکب از اسباب بیداری و خواب است

لیکن

لیکن بیداری درین زیاده از خواب باشد علاج مراعات
بر بغیم بسیار نمایند
تخم کاسنی بکوب یکتولہ پستان پانزده دانہ پوست بیخ کاسنی
کاوزبان برآورده شربت بنفشه داخل کرده استعمال فرمایند بعد از
فلوس خیارشنبر شستوله شیرخشت پختوله سفیدگی تخم شاه
شاه اضافه کرده استعمال فرمایند و روز ببرید لعاب لیشه خطمی عرق
حقنه نمایند عوض روغن بادام بروغن کنجد و نمک زیاده نمایند غذا
قلیه خشکه و آب یخنی
بیماری فساد خون و سبب آن مره سودا یا سودا سوخته بود در دماغ
یا در جمیع بدن و بشرکت عراق هم می باشد انچه از امتلاء بدن و
دماغ از مره سودا باشد
و خوردن غذاهای سودا انگیز در زمان سابق ماند نمک ملح و لوشت
سبب سودا و باد نجان و جلبه و دال عدس و کربه و سابق محنت و
تعب بسیار کرده باشد و نبض بطی و مختلف و صاف بودن قارورہ

وبعد از فراغ از تنقیه بتدریج مقدار ماء الجبن کم نمایند تا کم موقوف کردد
چوبچینی باین دستور نمایند کرمیز چوب چینی خوب کم کرده بنک گلسخ
و در آب فرو نشینند کرم خورده نباشد از نیشه بخار ورق ورق نموده بقدر
مثقال در چهار حد سیر اب باقیش دو یم بجوشانند تا نصف آن بماند
پس از اصاف کرده و ثقل او که بماند باحتیاط نکهدارند روز دویم دوباشه
چوبچینی باثقل مذکور بدستور مسطور بجوشانند و سر دیک را بانجیر محکم کرده باشند
تا که نصف ماند در روز سیوم سه باشه چوبچینی باثقل مذکور بدستور بجوشانند تا نصف
ماند تا کر مقدار زیادتی چوب چینی بسه تولا برسد بطریق معهود بجوشانند
و در شب باقیمانده و سر دیک را بانجیر گرفته و بالا سر او پیش چیزی کران
کذاشته و صبح دیک سر بسته نزد عیل ارند و زیر کرسی مشبک سر دیک را بسته
بکشایند و بالای آن مریض را بنشانند و روزنه کشاده دارند و بر تمام
بدن لحاف بکیرند تا که تمام بخار چوبچینی بدن برسد و هرکاه که حالت
مریض قریب بغشی برسد از همان آب یکقدح بمریض بخورانند تا عرق از
بدن جدا شود و تدریج و ملاحظه عرق را خشک کرده از لحاف برآیند
و بعد لباس کسند و باقی آب چوبچینی در اطعمه و اشربه و طهارة صرف نمایند
اکر مریض یاقت داشته باشد هر روز بخار بکیرد والا دو روز در میان داده

غذا قلیه و خشکه بسیار کم مضایقه ندارد
و شیر بینی کم کم استعمال کردن مضایقه ندارد و دوا هایی نشنیده که بواطن
وران نرسد لیکن باید که مکان روشن باشد مانند ابرک خانه باشد
و بعد از فراغ از چوچکنی تا چهار روز نزدیک جماع نه نماید در حال آنان
بطلاق لوطه و برای مزاج سرد ایام ربیع و برای مزاج گرم خریف
اگر سودا از احتراق خون باشد یا از احتراق بلغم چه بچینی نفع دارد و اگر
اگر این مرض از احتراق بلغم باشد ان رطوبت منحوس و سیلان
لعاب از دهن و کندی و کسل و سکون و قلت اضطراب آن
نتیجه بدان از بلغم محترق و اگر احتیاج شود فصد باسلیق و اگر از
احتراق صفرا باشد ان جنون و تحیر و بدیان و اضطراب و غضب
و دشنام و زردی رنگ و بیخوابی و حرارت ملمس بدان و نظر کردن مانند
سباع و استعمال منحمات و سباق و تلی دهن و خشکی آن ان بفصد
باسلیق و استعمال شیره خوشخاش شیره مغز تخم کدوی شیرین خشخاش
شیره مغز تخم هندوانه نه ماشه و عرق سیب انشلب و عرق کاسنی شش ماشه
برآورده شربت بنفشه و دو تولا حل کرده استعمال نماید غذا قلیه خشکه و ماش
و استعمال ماء الجبن نماید با بکنجبین افتیمون
ان سلوخه دس و دوم

بادیان

بادیان بیدرم تخم شاهتره بیخ درم افسنتین ولایتی بیخ درم بسفایج تازه
یکنیم درم برگ سنا یک درم درم بکوب کرده در سرکه خیسانیده دو پیاله آم
آب بهدران داخل کرده بجوشانند تا قدر سفید یم بار القوام ازد
سفوف لاجورد که در بار اجبن عقاب لزین بعمل آرند پوست بیله سیاه
بغت ماشه پوست بیله کابلی پوست بیله زرد اسطوخودوس افسنتین ولایتی
از هر دو ماشه بغت ماشه نمک سیاه ۱ ماشه مجموعی سه ماشه برگ فرنجمشک سه ماشه
لاجورد مغسول پنجاره کوفته بیخته سفوف سازند و اگر دن بسیار تلخ باشد
در بار اجبن بغدر عقاب تمر هندی شش توله شیر خشت چهار توله تر بخبین خیسانیده
شش توله مغز فلوس شش توله کشنیز خشک نیم توله حل کرده روغن بادام
اضافه کرده استعمال فرمایند و اگر از احتراق خون باشد ان
سبزی رنگ مایل بسیاهی و سرخی چشم و خنده و خوشی عظیم می سبب
و نبض عظیم و عاره سرخ و انتفاخ عروق ان مفلد باسلیتر
و استعمال چیزهائیکه حرارت خون را فرو نشاند مانند عرق شاهتره پنجتوله
عرق عنب الثعلب پنجتوله عرق کاسنی چهار توله شیره کشنیز خشک یکتوله
شیره مغز تخم کدوی شیرین نه ماشه عناب پنجدانه برآورده شربت
نیلوفر دو توله داخل کرده استعمال فرمایند و مادام ازین پرهیز باید دید

یک اثار شیر در ظرف لعابی یا قلعی دار کرده از آتش فرو آورده
چهار ماشه پنیر مایه دران بمالند بعد سرپوش بالایی ان گذاشته یک
گهری دو گهری نگاه دارند تا شیر منجمد شده سر و گرد و پس یکبار و طولا
و عرضا به برند تا آب از پنیر جدا گردد و در پارچه صفیق بیاویزند و در
زیر آن ظرف چینی گذارند تا تمام از ان جدا گردد از سرش دم شروع نمایند
و دو دام هر روز اضافه میکرده باشند مایحتاج [illegible] و ان
چنانست که غلط سودا جمع شود در معده یا روده یا در ماران یا در مراق
که آن پرده شکم است پس متصاعد بخارات از ان غلط شود بطرف دماغ
و نفخ مراق لازمه انیست و نفخه این علت را نافخه و نفخه مراقیه گویند
و در سبب این مرض حکما سخنها کرده اند و نزد محققان انست که از قعر معده
و رحم سودا وی بهم میرسد و از ان بخارات سوداوی سیاه بطرف قلب
و دماغ متصاعد میگردد و ازین انجزه در مزاج سوداوی در مراق نفخه
عارض شود و [illegible] ان قراقر شکم و خیالات سوداوی و لکنت و
شدن سودا و اروغ ترش آمدن و قلت هضم کثرت اب دهن و
سوزش در محل مراق و در میان شانها و تنگی سینه و اتفاق سکته
و نزمی غایط و شهار کاذب و احساس کردن مریض صعود انجزه

و سوزش

پیدا شود و روز بروز در زیادتی گردد تا که برای او خود زهر هلاک
ان غم و وحشت خاموشی و گاهی خنده بی سبب نماید و
گاهی گریه بی سبب کند و از مردم کناره جوید و هر چه بشنود و یا بیند
فراموش نماید و حرکت بکلها بسیار و نبض وی مختلف گردد خاصه
در وقت سخن گفتن معشوق یا دیدن آن و تنفس صعب ار بود
این وصال است اگر علاج شریعت ممکن باشد و تدبیر طبیب مزاج بیمار با دو چیز مطبوع
و حمام کردن با آب شیرین و تفریح بدان بروغنها مرطبه چون روغن بنفشه
و روغن کاو و روغن خشخاش و روغن بادام و امثال آن چنان باید که بیمار را
مشغول دارند با استماع الحان و نقلها و حکایات ظریف و حکایات زاهدان
و اهل شریعت و سیر باغات و گلزارها و باید که نزد او سخنان نفرت انگیز
از جانب معشوق ذکر نمایند و اگر از اهل تجرید باشد مقید تبادل سازند
که جماع با غیر محبوب هم زوال این مرض میکند و این مرضی است
که آدمی در خواب بیند که کسی معشوقه او نشسته است و نفس او گرفته گردد
و طاقت جنبش نماند و او از متواند بلند کرد و شاید باشد بحسبی که گوئی او را فشارد
و این مرض مقدمه صرع است و سبب این اجتماع بخارات از اختلاط با
غلیظ بر سینه و گاهی از خون باشد علاج این مقدمات و اگر از خون باشد

تفوه

وخیدن رنگ علاج سنبج و مسهل مجوز بهند بیرنجاج یعنی یا الفرد
از غلط سودا بود ... آن پوست موضع و تیرگی رنگ و خیالات فاسده
علاج ان فصد باسلیق و حب چلی و مارالعین هم فایده دارد و صبح
جستن اندام باشد و ابرو چشم بدود و لب بیشتر می جنبد و سبب این
ریاح غلظه باشد علاج بیخ بارد سرد بی موضع و از بالا پائین آمدن
ان سنبج و مسهل بلغم و بند علاج بیخ بارد سوزش موضع و از پائین
ببالا رفتن آن سنبج و مسهل صفرا زیادت ... ان عبارت است
وصول رطبه که از دو بطن مقدم و دماغ فرود آید اگر بسوراخ بینی آید زکام ۷۹
نزله وان عبارت است از فضول رطبه که از دو بطن مقدم و دماغ فرود آید
اگر بسوراخ بینی زکام نامند و اگر بحلق آید و سینه رکیت نزله گویند و
این کاهی از غلبه خون بود علامت ان سرخی چشم و انتفاخ دو اجین
و عظم نبض و سیلان اشک باشد علاج ان فصد قیفال بعد ان عناب
و بیخ بنفشه و دانه سپستان و دانه الوبخارانه و ورق عنب الثعلب
یک تار پا و بالا بجوشانند تا سیوم حصه بماند صاف نموده نگاه دارند لعاب
بها دانه شیره تخم کاهو نه ماشه شربت بنفشه دو تولچه ملین کرده بنوشند
و بعد از فصد چهار روز که حدت خون فرو نشیند ... صفرا مشقب او

وروغن بادام فایده میکند بشرطیکه چرک نیاید و شیر دختر با روغن
فطور انیز نافع است و کل خطمی و سپستان و تخم خبازی و
برگ بنفشه مقشره در آب جوشانده بخاران بگوش رسانند و بخار
برگ سپستان هم فایده دارد آب برگ بید شیر دختر و آب انار شیرین
و شهد خالص هم آمیخته در پوست پاره انار کرده با قدری شیر گرم
کرده در گوش قطره نمایند و اگر در گوش ریم آید از زردک سوده
با شهد خالص آمیخته فتیله بدان آلوده در گوش کنند و از گوشت
پرهیز نمایند و آب برگ بید با شیر گرم در گوش چکانند و اگر از غلبه
صفرا باشد آن حرارت و جه و سرور درد و سرفه و تنگی دهن و
خشکی آن و خوش آمدن هوای سرد بود اخراج صفرا بسهل
نمایند باقی علاج آن علاج درد گوش که از خون پیدا شود و اگر
بسبب غلبه بلغم بود آن عدم سوزش و عدم سرخی و نمک
و انتفاع بچیزهای گرم و خوش نیامدن هوای سرد و سابق
چیزهای سرد خورده باشد و بسیاری خواب و رطوبت بینی
آن تنقیه دماغ از بلغم بجب ایارج و تنقیه و نعنایی گرم
در گوش مانند روغن قسط و روغن ناردین و روغن بابونه

و اگر لب

و اگر بسبب رياح بود مزعفر خوش و اكليل الملك و تخم بنفشه و
با دياين جوشانده بجاذبان در بناگوش بياشامند و روغن گل
فرو روغن بابونه بشيرگرم در گوش بچكانند و اگر شركت معده بود
ان چيزها كه ياد كرده شد از دين و در وسر آن
تخته معده نيز و اصلاح حال معده و اگر بشركت دماغ بود
آن دوايي كه ياد كرده شد در سعوط ان تبديل مزاج دماغ و
تحليل رياح نمايند و اگر از زكام باشد لعاب بهدانه شاه
شيره مغز تخم كدو بيقوله در عرق بيد مشك نيم ماشه جوارش كرده
شربت نيلوفر حل كرده بنوشند و اگر از نزله بارد باشد با دياين شاه
اصل السوس شاهتره نخ با دياين شاه غصاب و لاسيتي هفت دانه
پرسياوشان نه ماشه جوشانده با شربت بنفشه كاذبان يا شربت
اسطوخودوس تناول نمايند آواز گوش اگر با دريك و تر بود
طبيعي است و اگر غليظ بود دوي و اگر از رياح بارد بود
ان تدرد عدم ثقل كامي ساكن بود و كاهي شدت كند
ان اطريفل اسطوخودوس دو تولد با كلقند افتابي سه تولد
آميخته با عرق با دياين تناول نمايند و اگر احتياج شود بهمين نسخه

تر بجوف سنا رکی سه ماشه آمیخته بخورند آن نقصان سیلان کند اگر
تعلق باشه یا درسن شیخوخت یا از سقطه و ضربه یا عثا مدک عصبه مغز باشه
کرده ندارد و اگر از غلبه صفرا باشد چنانچه در حمیات حاده و امراض عاده
حادث گردد ان استفراغ صفرا بسهل و اگر از بلغم باشد
آن تقلیل سرد و کثرت خواب و بلادت حواس و انتفاع باشیاء گرم و
تقدم استعمال مبردات و عدم سوزش و سرخی زنگ بود ان تنقیه
بلغم بحب ایارج و اگر بسبب خون باشد زیادتی شان از خیزای
گرم و سوزش و سرخی رنگ ان فصد قیفال و تنقیه و اصلاح
ورم نماید رعاف یعنی خون آمدن از
بینی اگر بسبب بحران باشد است که در حمیات حاده و امراض
حاده در روز بحران مانند هفتم و چهاردهم و بستم و بست و یکم حادث
گردد نباید کرد مگر بوقت افراط و اگر بسبب آن حدت خون بود
آنست که اندک اندک آید و رقیق باشد آن فصد
قیفال و استعمال مبردات مسکن غلیان خون مانند شیره مغز تخم کدوی
شیرین و شیره تخم کاهو و شیره مغز تخم بندوانه با شربت بنفشه
و شربت عناب و مانند آن و بستن بازوها مفیدست قوی

چون

وکابی نکابت آن ببری ومعده بد اگر از صفرا خون بود آن سرخی
موضع وحرارت آن
فصد قیفال وشیافه تخم نرمندی یا شربت نیلوفر
یا شیره کشنیز خشک وشیره تخم مزکدو وشیره تخم کاهو یا شربت نیلوفر
ومضمضه آبغوره یا شیر زنان یا طباشیر سوده وبیخ مرجان سوده وکلاب
وسرکه ویا آب خسانده پوست کنجار یا خسانده تخم نرمندی یا چهال
میخلاج ویا بابه آبغوره نافع است مضمضه آن واگر زرد رود وسماق وگلنار
وطباشیر سوده بپاشند نافع است وغذا آش جو وشله ودال خشکه واگر
از صفرا بود همین معالجات نفع دهند واگر از بلغم شور باشد وفره دهن
نمکین باشد تنقیه بلغم نمایند باید که در معالجات این مراعات صفرا وبلغم
هر دو نمایند
وسیلان آن از دهن خواه در خواب بود
خواه در بیداری اگر از غلبه حرارت ورطوبته در معده این مرض پیدا شود
ان زیاده شدن در اصل معده وتقلیل غذا وتسکین باقی
در حالت سیری شکم
آن فصد باسلیق واستعمال ربوب قابضه مانند
رب حصرم ورب به در آب انار واگر از غلبه برودت ورطوبته بود
ان ضعف هاضمه وغلیظ بودن لعاب وسرد بودن دماغ
ان جوارش مصطکی وجوارش کمونیه وتنقیه معده بقی یا جلاب

وعدد درم قرباده شدن لا آب برد ... آن فلفل یکماشه زنجبیل
فلفل سیاه هریک یکماشه کوفته بیخته سنون سازند ... زنجبیل کمات بفیدر بر
کوفته سنون سازند وعاقرقرحا شش ماشه پودینه یکتولا فلفل سیاه چهار ماشه
فولفل چهار ماشه پوست بیخ کنار ماشه در یک نیم آثار آب جوش دهند تا کم شود بماند
شیر کرم مضمضه فرمایند ... زیره سفید یکتولا پودینه خشک یکتولا عاقرقرحا یکتولا
بدر الیخ یکتولا در شه پاو آب بجوشانند سیوم حصه که بماند صاف کرده شیر کرم
مضمضه فرماید ... عاقرقرحا بود ... زنجبیل شبطرح فلفل سیاه از
هریک یکماشه کوفته بیخته سنون سازند ... کشنیز خشک کوکنار عنب الثعلب
بدر الیخ عاقرقرحا از هریک یکتولا جوشانده صاف نموده مضمضه فرمایند
یعنی کند شدن دندان از چیزهای ترش ... آن خایدن سکر و مالیدن
فلفل سیاه و نمک و عاقرقرحا ... یعنی جنبش استخوان اگر بسبب
نزله باشد و ضعف اعصاب بود منضج بلغم دهند و مسهل بعد از ان و بعد از تنقیه
مضمضه عاقرقرحا بدر الیخ پوست کوکنار و سعد لونی زنجبیل نمایند عاقرقرحا
و مصطگی روی دندان بمالند و مازو بر لب کوفته سوده سنون سازند و اگر بسبب نزله
حار باشد مرهم ... دندان موجود بود ... آن فصد قیفال خایند و از
ادویه یارونه ... پوست کوکنار و عنبه و فلفل سیاه و عدس و کشنیز خشک

در آب جوش داده مضمضه فرمایند و بارد و زرد و طباشیر کرماز هر یک
شب یانی سوخته فتیل بریان پوست انار بریان کوفته بیخته سنون سازند
و مضمضه روغن گل مسهل ایند و اگر ماده مرکب بود با دویه مرکبه از حار
و بارد معالجه فرمایند مضمضه سیر با شیر پخته
میهه و حرام مغز و مخ ساق حیوان بریان دندان مالیدن فایده بخشد
و در ابطال علق از انجمله خلاق است و آن دو مرد اوتر تین و
عضلات مری و حنجره بعد و مانع نفوذ ریح بلعوم فم مری و مری
کردد و بلع بر شواری حاصل شود پس ان مرد اگر از خون باشد
سرخی رود زبان و سوزش حلق و التهاب حلق و حلاوت دهن و عظم نبض
و انتفاخ اوداج و بسیاری بکی نفس ان مضمد تنقیه و اخراج خون
بقدر حاجت و این معالجه بکار دارند سخت ان عنکبوت و لاتی بحت دانه
کل بفته بنجاشه کل سرخ نه ناشه الوبخارانه دانه نه درد و آلو بخارانه الوجه چهار
عنب الثعلب چهار ماشه بر کشا عتره بنجاشه در عرق عنب الثعلب خیسانیده بجوشانند
ثلث کرداند بدون عناب و لاتی الیده صاف نموده شربت بنبوفر عمل
کرده بنوشند و اگر احتیاج مسهل شود در همین نسخه خلوص خیار شنبر مشتوله ترنجبین
شتوله مالیده کلقند اقاقیا یکی تولچه مالیده مروارید بادام شکسته بیخته بنوشند

بلی ازاره

فصد بغت ازدام و باقی بی تفاوت بخورند سابق معالجه فرمایند و کاهی
از سینه برآید ... این برآمدن از سرفه شدید و درد مقدار اندک بود
و در سینه وزیاده شدن آن وقت استفاغ و سرفه و شاید بخون بسته
و سیاه رنگ بود ... آن فصد باسیلق و کذاشتن این قرص قدری
در دهن ... آن دوم الاخرین صمغ عربی کتیرا تخم خشخاش کل
ارمنی طباشیر کندر اقاقیا کلنار فارسی از هر واحد یکماشه کوفته و بخته
با برگ یا آب بازنکند قرص نبندند و بدستور بعمل آورند و غرغره بعمل نیارند
و کاهی خون از شش برآید و باسعال خفیف بیرون آید و سرخ رنگ بود
و درد در سینه باین نباشد ... آن فصد باسیلق و قرص کور در دهن
کذاشتن این تدبیر این تمام است و کاهی از اجزاء دهن مثل بن دندان
و غیره برآید و همراه بزاق باشد ... آن فصد قیفال و مضمضه با
توابل ... آن کلنار فارسی دو تولد کزمانج نوشادر هفت ماشه
هر یک یکتوله در آب نیم انار بجوشانند سیوم حصه کاند مضمضه کردن
مضمضه فرمایند و اکر این مرض بعد بند شدن خون باشد مضمضه صافی
بعمل آرند و قدرات شیخ استعمال فرمایند ... آن است که
شخصی که محنت و حرکت کرده باشد نفس بسرعت و تواتر کیرد و آن

با از نزله بارد است آن آرد خرزه از بیخ برآید و با سرکه و نمک با
و عرق مشک حرارت بخورد اگر با سرکه نباشد رفته رفته منجر باستسقا گردد
ان لطیف بلغم از علفات خارد آن کل زوفا بخاشه اریسا چهار ماشه
مویز منقی پانزده دانه اسپرس سوس مقشر سوس کنند م بادیان بیخ بادیان
هر دو ۱ عدد شاشه انجیر سفید دو عدد همه را در عرق عنب الثعلب نیم انار
جوشانده صاف نموده شربت زوفا حل کرده بنوشند و دو وقتی کنند استعمال
آن تخم کرب شاشه بیخ خبزه دو تولچه تخم شبت یکتولچه جوشانده
صاف نموده نمک لاهوری مقدری در ان انداخته بنوشند بعد یک گهری
قی کنند و این جوشانده تناول فرمایند ان اصل السوس کبر
کاو زبان هر یک شاشه زوفا خشک سه ماشه عنب الثعلب چهار ماشه
سپوس کنند م ماشه مویز منقی نه دانه نبات سفید دو تولچه در آب نیم انار
جوشانده صاف کرده بنوشند غذا قلیه چوجه مرغ با نان خمیری و یا
تخ ای عضلات تنفس این مرض حادث گردد ان تنفس
منقاعت و انتصاب تنفس دلیس نبض آن مثل علاج فالج است
و یا از تساعد ابخره کرم از دل بسوی شش باشد آن احب
تساعد ابخره و عظم تنفس و نبض و شدت عطش ان

قصد باسیق و تسکین حرارت قلب شبانه روزی دوازده عدد
تخم شاه لعاب آبغول شش عدد شیره مغز تخم کدو یک مثقال در
عرق گاو زبان دوازده توله برآورده شربت نیلوفر دو توله حل نموده بنوشند
غذا آش جو و آن ورم کرده باشد که در شش پیدا شود پس اگر
از خون باشد ان سبب ملقمه و سعال و ضیق النفس و وجع شدید در
مقدم سینه و سرخی رخسار و چشم و احتقان و تشنگی و خشکی زبان و
منخرین و تسکین از هوای بارد و بعض عظیم موجود آن فصد باسیق
و نرم کردن طبیعت باین مطبوخ صعب آن عناب و لاعی هفت دانه
سپستان پانزده دانه کل نیلوفر تخم خطمی کل بنفشه از هر یک شش ماشه
جوشانده صاف کرده شربت نیلوفر دو توله حل کرده بنوشند و غذا آش جو
و کاهی در شش و نرم زخم طبی عارض میشود آن شدت ضیق النفس و
حرارت خفیف فد کام بارد و کثرت آب دهن و احتباس در خفیف در میان سینه
و سرفه و عدم سرخی رخساره ان تنقیح و تسهیل بلغم باید کرد
و آن ورم باشد در پرده که اضلاع را پوشانده و با در جوفی که خارج
است در میان قلب و معده و از اولت العنب خالص کوبیده و کاهی نرم
راست بود و کاهی بطرف چپ بود این بدتر باشد من سرفه و تب

وغلیدان در پهلو و انتصاب نفس و نبض منشاری و قیمی آن شود راست
وان ورم عضلات خلف پشت و در آن طرف اگر اکثر بود و صاحب
این مرض حرکت نمیتواند کرد بصبیح و جه او را خواب نباید و قسمی از آنست
که او را ذات الصدر گویند و آن ورم متقدم غشاء منصف سینه است
آن تب دایم و شدة عطش و قلق و اضطراب بود و مریض از
غم معدة تا به حنجره درو احساس دریافت کند و نگاه به بالا و زیر تواند کرد
و به پشت و پهلو نتواند خفت و قسمی از آنست که از ذات العرض گویند
و آن ورم موخر غشاء منصف سینه است و از جنب فقرات حادث شود
ان اساس صدر و شانه و بر پشت نتواند خفت
این امراض قریب یکدیگر است مگر موضع ضار مختلف در ذات الصدر و در
ذات العرض باین التفصیل در ذات الجنب بر پهلو و ذات الجنب یا
از خون بود آن تمدد و سرخی درد و عظم النفس و بسیاری
ضیق النفس و سرخی نفث بود آن پیش از چهارم فصد صافر
از جانب موافق و خون در ابتدا نصد کنیم یا و بگیرند و این مطبوخ استعمال
فرمایند غاب و لاسی هفت دانه عنب الثعلب چهار ماشه سپستان
پانزده دانه برگ کاو زبان هفت ماشه تخم خطمی تخم خبازی هر دو جهار

فی

نبض نسیت نبض خفی و ضعیف و زردی رنگ علاج ان در حالت غشی آب برد
و کلاب بر روزن و بوهای خوش و انجوره کلی کلاب بران پاشند بویانند
و دست و پا بندند و بمالند و حرکت دهند و اگر بسبب وجع شدید باشد لسکیر
وجع فرمایند [illegible] یا بسبب قلت خون بود
که ماده ان لبن است و یا بسبب غلبه اخلاط اگر ماده برخون بود [illegible] ان شیره
تخم شبت بود باشد و عرق کاذربان ده تولہ برآورده بدایه بنوشند و غذا
بالاو یا خشکه قلیه بعد از فراغ از طعام زیره کرمانی سه ماشه بخورند
اگر حار بود [illegible] ان سرخی موضع و غلظ نبض و علامات استلزام خون بود
ان فصد باسلیق از جانب مخالف و اگر باحتباس طمث بود
فصد صافن از پای موافق و خرقه تر کرده بسر که بران گذارند و اگر
بتحلیل نبود و پخته شده دمل کیرد نضاد او دیه منضجه فرمایند [illegible] ان تخم کنوث
تخم خبازی تخم کتان از هریک پنجاه گرفته پخته و شیر کاو میخته بطریق
پخته نضاد نمایند بعد از انفجار مرهم سفید اب که دران مرداسنگ هم باید
نضاد نمایند [illegible] ان سفید اب ارزیز یکتوله موم سفید یکنیم توله مردار سنگ
و موم را در روغن چهار توله انداخته بر اتش اب کنند و سفید اب و
مردار سنگ را دران داخل کرده از چوب قوی حل کنند و بپزند

نا مثل ابرام نوشد

وخواهش چیزهای تیز وغلیان وعدم عطش یا عطش کاذب وقوت بودن
ذهن وکثرت آب دهن واحساس ثقل در بدن آن قدر از اکرم
یا با جوشانده فجل یا تخم فجل تا وقتیکه بعده خوب پاک شود پس اگر
درد دور نشود بهتر والا مسهل بلغم دهند من بنا کنی یکمیته له
تربد نصف شماشه زنجبیل یکمیثقال بسفایج مشقی سه ماشه پرسیاوشان
نه ماشه پوست بیخ کبر سه ماشه مویز منقی پانزده دانه انجیر سفید پنج عدد
در عرق بادیان سه پاو جوش خفیف داده صاف نموده فلوس خایشیر
شش تولچه مالیده صاف کرده کلقند افتابی سه تولچه سائیده حل کرده
روغن بادام شش ماشه داخل کرده بنوشند بعد از تنقیه دو دور شدن درد
جوارش جالینوس یا جوارش کمونی بسیار نافع جوارش جالینوس
سنبل الطیب سنجه دارچینی خولنجان قرنفل سعد کوفی زنجبیل فلفل سیاه
دارفلفل قسط عود بسان اسارون تخم مورد نصب الذره
زعفران از هر واحد دو درم مصطکی رومی پنجدرم قند سفید بوزن
همه ادویه کوفته بیخته با شهد خالص دو چند وجوارش انارین در صفراوی
او آب انار ترش وآب انار شیرین هر یک دو انار

قند سفید

قند سفید دو اثار آب نعناع تازه نیم اثار پوست بیرون پسته شش عدد پوست تخم
خطمی رومی خاقله صغار زرورد طباشیر از هر واحد شش عدد کشنیز خشک
عود خام وزن هر یک باشه بقدر حوایش بسازند تخمه است
که معده را غذا اصلا تصرف نکند و هضم نکند و حیضه است که در معده
طعام بماند و هضم نشود و فاسد گردد و اگر لطیف باشد قی دفع شود
و اگر غلیظ و درشت باشد باسهال دفع ان اگر طبیعت مستعدی شود
از ابکرم و سکنجبین و گلاب قی فرمایند والا بسهل دهند و اگر از سبب قی و سهل
زرد و در شود و نفخ و قراقر در امعا موجود باشد شیاف فلوس ماشیا
یا حقنه لینه یا عاده که مذکور شد بعمل ارند و در هیضه بند حقنه بسیار
نفیدست و گاهی هیضه صفراوی و بلغمی بهم میباشد
صفراوی بلغم باز مذکور شد و ان زیادتی اردوی
طعام و حرص بر مکولات چنانچه در طبع گلابستان می باشد و این مرض
اکثر از سبب خلط سوداوی بر فم معده می باشد ان علت
می و آروغ ترش و بودن اشتها در ساعت اگر طعام خورده
حالش قریب بقی گردد و سوزش و دغدغه فم معده نسبیار بود
با کثرت اکل کثرت براز هم پیدا میشود ان تنقیه سودا

بمسهل باستعمال ماء الجبن بعد از فصد با سلیق بغذا قلیه مرغ با نان
وان مرضی است که در آن بطلان شهوة طعام بمرتبه میشود که صاحب آن
از بوی غذا کراهت بهم میرساند و اعضا نهایت محتاج بغذا باشد و اکثر
باغشیان و غشی باشد و لاغری بمرتبه بهم میرسد که هر دم گمان میبرند که
این متوفق و این را بولیموس هم میگویند و اگر سبب مصاحبت هوائی
سرد و طلاقات ثلوج عرض این مرض از هوا مزاج بارد مفرط در فم معده
حادث شود و قوت جاذبه و حساسه از فم معده بطلان یابد و گاهی
درد در معده احساس کنند و چون دست بر فم معده گذارند بر دت محسوس
شود ... ان کونی شش ماشه کلقند افتیمون دو تولچه دو جوارش شاهره
مقوی معده مانند جوارش جالینوس و جوارش مصطکی و جوارش شمعون
در این مرض مفید است و اگر با لبت طبخ باشد خوب است هیل یکماشه کمون
یک نیم ماشه زرد رو تافیا مصطکی از هر دو عدد یکنیم ماشه کوفته بیخته
با رب به شیرین و گلاب و عرق هیل استعمال فرمایند غذا از دوه
تخم مرغ نیمبرشت با قوابض مذکوره یا قدری نان خمیر که در عرق دها
خمیر کرده باشند و کباب مرغ آهسته آهسته عادت با غذا دهند
و استعمال رب به و انار و لایتی شیرین و ترش امیخته و طریق نیمبرشت

لدن

کردن بیضه چنان است که در ظرفی آب را نجوشانند تا از جوش کردن آب
بگوش رسد پس بیضه ها را در پارچه صفیق گذاشته و بعضی دیگر تهه شمار کرده
در ان غوطه دهند بعد از ان بیرون آرند و این بسبب است
سبب اول غلظ مایع غلیظ چون علم شود یا غلط بسیار خشک چون
طعم چیزی دیگر در اعتراقی در معده جمع شود و طبیعت از ان تنفر کند
مشتاق آب گردد تا به استعانت آن اجزای غلظ را رقیق ساخته دفع نماید
و هر قدر آب که بخورد این غلظ زیاده تر از بروت آب غلیظ و متکاثف
گردد و اینها عطش بحال خود باقی ماند و انسان سیراب نگردد و این را
عطش کاذب نامند خاصیت عطش کاذب است که هر قدر انسان بران
صبر کند اجزای کرم مانند زنجبیل تجرد و عطش تسکین یابد و غیان
و کرب باین رفیق همی باشد است که شهد خالص یا
سکنجبین عسلی هم بلیسد و سبب دویم است که حرارت و یبوست مجرده
مستولی گردد و از ان طبیعت خواهش آب نماید و این عطش یا
بحرارت و یبوست ساذج است یا از غلبه صفرا ان تلخی دهن
در کبنی قارورده و سایق شیرینی و اطعمه حریفه استعمال کرده باشد
ان هر دو را قاطعه صفرا و اشیاء حامضه استعمال باید و اگر
احتیاج تنقیه باشد اسهال صفرا بسهل دیگر بعمل آرند و غذا ها شیر

صفت قرص کهربا که خون را از شکم بازدارد کهربا بهدانه
تخم خرفه از هر یک پنج درم شاخ گوزن سوخته و پوست تخم مرغ سوخته
از هر یک سه درم کشنیز خشک بر مایه خرفه خشخاش سفید و سیاه از
هر یک شش درم و مرد سوخته بدانه از هر یک دو درم بلعاب اسپغول قرص
سازد و با انغوزه بدهد ان چه نرم و کشنده باشد و سعوط استعمال
و انتفاخ معده و عدم تخمی آن و شدة سفیدی زبان و تهیج وجه
و سوء هضم ان الانتفاخ بعقم بها الاصول بهدانه مسهل و هندو
و مسهل و دوای شیر حریف مانند حب النیل و تخم حنظل استعمال نفرمایند
بلکه در ما الاصول سنا مکی و قدیمی غاریقون و قنطوریون دقیق
و فلوس خیارشنبر کلقند افتیمون و روغن بادام استعمال نمایند و
بعد از تنقیه ضماد یکه درهم سود میشود با ضافه سنبل الطیب
استعمال نمایند غذا شوربا طیور و یا از سودا بود و آن در اکثر
تشنگی بود ان سخن موضع و افکار رویه و خشک نفس
و سوء مزاج و خشکی بدن و عضوست دهن و ترشی ان
ان اگر سودا و اخراقی بود فصد با سلیق و استعمال ماء الجبن نمایند
و بعد از ان ضماد و محللات نمایند آن ترمس طبیه تخم کنوجه

یا از طعم است ان قلت تشنگی و این بعض و بی طرکی دهن و خواهش
چیزهای کرم آن اگر ماده بسیار باشد منضج و سهل الهضم نبود و اگر بسیار شود
اخراج ان بتقیات نمایند خداشوربای فقط یا از رباح ان در رود
انتقال ان و تکیین یا فتن از فواق باخراج سیج و این اکثر بعد از تخمه عارض شود
و صیبا نرا بیشتر بود ان کسر رباح از جوارش لمونی و خایه کبوتر
و بادیان و عسل لعق بسوس و نمک و جمیع اقسام فواق را نفع رساند در فکر انداختن
و ترسانیدن و خیسانیدن و در غضب و فرح آوردن مریض
و این عبارت است از جاری شدن بکم متصل و هرچه بخورد تغییر نیافته
بیرون آید و این را اسهال معدی میگویند و این مرض در سن صبا شود
و حادث میشود یا از سخن صفرا بمعده الکن حادث شود
عقب حمیات محرقه صفراوی و غب خالص و یا بعد از استعمال ادویه حاره
و ادویه حاره یا شراب صرف و خروج صفرا در اسهال و التهاب و عطش و
کاهی یا حمی ان اعانت بر اسهال ان لعاب بهدانه و تخم
اسپغول در کلاب و ورق کاوزبان بر آورده فلوس خیار شنبر بسته چهار
پنجدرم در او حالیده قطعه اقاقیا سه قرطاسیده حاف کرده روغن
بادام تازه یکپیمانه تناول نمایند و نقاصیانه روزی یک خام و ان خشه

بجواز

بعد از تنقیه استعمال قوابض مانند زرد رود و طباشیر و فرفیون و کتیرا کوفته بیخته
با رب به شیرین استعمال فرمایند آن قرص کوکب که درین مرض
استعمال میکنند جنبد بیدستر سنبل الطیب سلیخه کل مختوم پوست بیخ تفاح از
هر یک چهار درم افیون زعفران قسط کوکنار خشخاش از هر یک نیم درم لبوب
رودوه سماق بلوس بزرالبنج سیصد سایله تخم کرفس از هر یک بیست درم صمغ ارمنی
شراب ریحان حل کنند و از وی هیکرا کوفته بیخته بان بسرشند و اقراص ساخته در
سایه خشک سازند و از بعضی چون ان کشنیز بزاق و غشیان و
قی بلغم مخلوط با طعام باد یان سه باشه کمون کرمانی سکه باشه جوارش
مصطکی هر یکی نیم نخاشه غذا کلهتی یا ریخ یا نخنی بلاو آنست که طعام بعادت
طبعی هضم نگردد و اشیاء مختلف الاوقات و مختلف الاقوام اجابت شوند گاهی
بسرعت و گاهی بدرنگی و گاهی بدفعات قلیل و گاهی بهضم و گاهی بفاسد و
ان یا از صفرا بود و یکروز درمیان زیاده شود باحدت مدفوع و التهاب
و عطش باشد ان بعد از استعمال مسهل صفرا استعمال قوابض بارده
مانند آب سرد یا شسته یکعدد با نیلوفر و رد و طباشیر کتیرا بیخته تناول فرمایند
و یا از سود ابود ان لبوغ فم معده و گرسنگی بسیار و ترشی دهن
زیاده شدن بعد از دو روز آن منضج و مسهل سود امند و

بمسهل و اگر اسهال بسیار بارد بعد از تنقیه معده و کاهی حقنه معده از سودا مخرج
بمعده بود ان خلط فاسده و برآمدن سودا از قی و براز
ان را تجفین بعمل آرند و تقویت معده نمایند باشیاء مناسبه
و امراض مکرر اگر از خون باشد آن عظم بعض و سرخی دارد و
دقتی لازمی تشنگی و درد تقیل بطرف راست و قوت دعدم اشتها و ظهور ورم
در زیر سراسیف و سرخی بود زبان و سرفه خشک و فواق و اگر عظم ورم بجدی بود
لم فم معده منضغط سازد و این علامات مشترک است در ورم مقعری و محدبی
خاص مقعری تپ مواری و احتباس بطن و قشی و بروز اعراض دفع ات
و سقوط اشتها و درد شدید خاص محدبی سرفه شدید و ضیق النفس
و احتباس بول و انجذاب ترقوه بطرف اسفل و ورم طولانی الشکل باشد
فصد باسلیق و بعد از ان مسهل خفیف ان نسخ کاسنی شش ماشه تخم کاسنی
یکتوله عنب الثعلب شش ماشه کل سرخ نه ماشه زرشک بیدانه شب در عرق عنب
الثعلب نیم اثار خیسانیده صبح مالیده صاف کرده مغز فلوس شش توله شیر خشت
چهار توله کلقند نقابی سه توله مالیده صاف کرده مغز فلوس شش توله شیر خشت
چهار توله کلقند روغن بادام شش ماشه ریخته تناول فرمایند و بعد از جلاب
در روز دیگر لعاب بهدانه چهار ماشه لعاب ریشه خطمی شش ماشه عرق عنب الثعلب دوازده

شربت بنفشه فرد و تواد حل کرده بنوشند غذا اش جو و در محدب بی رعایت در اره
در مقعری رعایت اسهال واجب دانند و اگر صفراوی بود ان
شدة حمی و تشنگی و قلق و سرعت نبض فهاریت قارورہ و قی و اسهال
مراری آن منضج و مسهل صفرا دهند و اگر بلغمی بود ان
قلت تشنگی و تب ملایم و بلغمیت براز و سفیدی قارورہ و انتفاخ در
موضع کبد و درد خفیف آن اخراج مادہ بجهة مادہ و اسهال
جوارشات و معاجین مقوی جگر و انقدمہ استسقاست و
ان ضعف کبد و سوء مزاج بارد ان تهیج اطراف و سفیدی رنگ
و ترهل جلد بدن ان قریب بعلاج استسقا کہ مذکور خواہد شد و تقلیل غذا
و پرهیز از اغذیہ غلیظہ لزجہ و غذا لخوداب جوجہ مرغ و دراج و بوہ
و کباب مرغ و منع از اب و ان مرض مادی است و سبب ان
رطوبات غریبہ بارده در اعضای ظاهری و باطنی و تورم اعضا و درم
از سبب آن و این سہ قسم است اول لحمی کہ در جمیع اعضا درم باشد و مثل
خمیر گردد و چون بگشت عمر نماند موضع عایر تا یک لقمہ نماید و سبب ان
ضعف جگر و برودت مزاج ان و سبب این برودت یا استفراغ خون بسیار
از بواسیر یا استحاضہ یا آب سرد نوشیدن بعد از حمام یا بعد از خواب یا از

شربت بزوری دو تولہ انگزودہ بنوشند روز چہارم پیرشب
حب ایارج بدہند وصبح بدرقہ ہمین دورین مرض آب بالکل منع فرمایند
عرق بادیان یا عرق عنب الثعلب یا مرد موافق مزاج اکتفا فرمایند
واگر درمیان استسقا طبیعت نرم شود ہفتہ مرتبہ آہن را در شیر شتر داغ کردہ
دہند واگر مفید نشود جوارش مصطکی تا ہفت ماشہ بدہند وطبیعت
کاسر ریاح مثل کمون کرمانی پنجماشہ کردیا شش ماشہ دانہ ہیل پنجماشہ یا سہ
پنجماشہ با شیر شتر دہند وکاہی جوارش کمونی شش ماشہ با عرق بادیان
یا کلقند افتابی چہار تولہ سائیدہ بدہند ودر زرقی بیشتر مدرات استعمال
میفرمایند وکاہی استسقا با حرارت کبد باشد ودران آب کاسنی سبز مرد
یا دوا را اگر کم یا متعذر گلاب یا شربت بزوری معتدل یا بارد استعمال فرمایند
ودر امراض مزاره وطحال ویرقان واین تغیر رنگ تمام
بدن بطرف زردی یا سیاہی بسبب جریان سودا یا صفرا البطات
بدن واکثر مادہ این مرض بی عفونت می باشد لہذا خالی از تب
می باشد ویرقان اصفر بالسبب افتادن سدہ درمیان حکم مرکب
پس صفرا از حکم بمارہ نرود ودر تمام بدن منتشر گردد ان فی
صفراوی وقطنی دہن وثقل قلیل در موضع حکم میدہی براز بتدریج

ان

از هر یک شش ماشه سپستان پانزده دانه تخم خیارین بکب و بنفشه گل سرخ
نه ماشه در عرق عنب الثعلب سه پاو بجوشانند سیوم حصه گیرند مالیده مصفی
نموده شربت نیلوفر و بنفشه کلقند از هر یک سه تولچه حل کرده قدری نموده تناول
نمایند در روز چهارم جلاب و بهد با اضافه مغز فلوس شش تولچه بزنجبین چهار تولچه
مالیده صاف کرده روغن بادام شش ماشه ریخته بنوشند و اگر قولنج در ترقی
پیش از روز هفتم واقع شود مهلک است و علاج ندارد و یا تسبب و قوع سده
درمیان کبد و طحال حادث گردد حدوث یرقان باید پیچ و اچاس
در جانب راست ان مانند یرقان اصفر سدی بدرات و مفتحات با اضافه
افتیمون نه ماشه بسفایج فستقی شش ماشه هلیله سیاه شش ماشه و ما الجبن یا سرکه
بهمین مرض فایده بسیار میکند اگر از خون باشد
آن تب حاره که ربما اشتداد کند و سرعت نبض و التهاب و سوزش و غلظ و سیاه
بودن قاروره واقع باشد که بر پشت شکم در موضع طحال سرخی پدید آید
و زیر قبر چپ براه کی درد باشد و از عمر درد زیاده شود ان
فصد باسلیق از دست چپ در روز اول نماید عنب الثعلب بعض از مفردات
دویم کل خطمی بکتوله اضافه نمایند در روز سیوم بادنه اضافه سازند غذا ماش
و شله پاک و اگر دوم صفراوی بود ان حبی جاده یکروز در میان شیره بو

[illegible] بسیار و زردی چشم و زبان و بول و براز منبج و مسهل صفرا ببند
و ضماد او بر بار و طب هر سه پاشند آرد جو با خطمی با لب کاسنی و سرکه و اگر از
تخم بود [illegible] ان قلت عطش و زیادتی حجم بسیار و سفیدی تقارره و خبث بطی
[illegible] ان افزایش تخم مسهل و حقنه و ان سبب رواج سوداوی
کر سبب بروده طحال و کثرت سوداحاصل شود آن شود و منبج مسهل و
استفاغ و کاهی کاهی داوا از قرا از ان شنیده شود و خشک باقی ان در دوا عمر
و نکمید [illegible] ان بخیر سنید و لایتی بخدانه در سرکه انگوری مشتوا بخیانند
و صبح انچه تناول نمایند و سرکه بالای آن بنوشند و اچار بیخ کبر در سرکه تا
تمام دارد و غذا شوربای با چوجه مرغ یا خشکه و مسهل دوین مرض نمیدهند و
بسرکردن بر عطش فایده تمام دارد و در امراض امعا و تقعد و
از انجمله است و آن ترکی است از امعا مستقیم چنبه دفع فضله بسهل
اضطرار که ترک او اختیار نمود و این و تقاضا رشدید چیزی دفع کم شود و تقاضا
باقی ماند و اکثر باین خون هم بود و سبب آن یا رطوبت مالح یا خلط مراری
باشد و آنرا زجیر صادق میخانند آن سوزش مقعد و خروج رطوبت
آن تا سه روز لعاب ریشه خطمی شش ماشه لعاب بهدانه سه ماشه آب شه و عرق
عنب الثعلب پاو سیر برآورده تخم باز شش ماشه [illegible] و دام شش ماشه اضافه

کرده بنوشند و اگر کریه در مزاج باشد لعاب اسپغول با شکر شاه و فلفل سازند بعد از سه روز
بهمان نوع اسپغول را بر این نمایند و لعاب برآورده استعمال نمایند و غذا دلال خسته
و با سبب آن تفل شنج بسیار سخت در روده قولنج پیدا شود و بد شواری بیرون
در جیر پیدا کند و ریح غلیظ که از وی درد شدید پیدا کند و سبب تزحر خراطه
و رطوبت از امعا برآید و این مشابه بقولنج تفلی است آن تفل بطی و درد
و قبض دایم و خروج تفل بابس مثل نخود و تقدم تناول اغذیه یابسه و گاه باشد
که این در جیر اجیال اطبا اهمال دانند و حابسات اول اند و این امریست کلی
مریض گردد پس لازم باشد که فرق بیان کرده شود در میان این دو قسم که
نامیده شود بزحیر کاذب و در میان دیگر اقسام نامیده شود بزحیر صادق و
ان انیست که تخم تمرهندی کوچک سه دانه یا تخم فلوس سفت دانه مریض بلع نماید
و اگر تفل باشد دانه عدس بلع نماید پس در مرحدست ملاحظه نماید که برمی اید یا
اگر در میان مدت پیدا برآید صادق است والا کاذب ان برای اخراج
تفل بابس مجبن در ما مسهل دهند آن فلوس خیار شنبر شستوا شیر خشت
چهار تولہ در عرق عنب الثعلب یا در سیر کلاب نیم پاو مالیده صاف نموده کف
ریشه خطمی شش ماشه روغن بادام شش ماشه آمیخته بنوشانند غذا میانه روز
مشک آب شام خسته دال اگر زحیر مزمن شود تخم ریحان تخم بارتنگ اسپغول
تخم کرفه

از هر یک ماشه در کلاب یکنیم با دو پخته روغن رخته سه ماشه بنوشند و در این حالت
استعمال قنب از یکسر قاشق کسر مفید است و اگر حامل باز چیز افتد از مرقبات
شدیده احتیاط کنند که موجب استفراغ میگردد و تخم ریحان یا بابرنگ با لوا
دهند و استعمال قنب هم جایز است و اگر دسته بخوبی نیاید لعاب رشیه خطمی بخایه
لعاب بهدانه چهار ماشه و عرق عنب الثعلب چهار ده تولچه برآورده شربت
بنفشه دو تولچه لعاب اسپغول شش ماشه روغن بادام چرب سه تولچه داخل کرده
بنوشند لعاب رشیه خطمی شش ماشه شیره خرفه مقشر دو تولچه تخم بابرنگ
شش ماشه تخم ریحان سه ماشه روغن بادام چرب کرده با شیره بیخ انجبار چهار ماشه
آب بابرنگ سه تولچه رب بنفشه دو تولچه کلاب پنج تولچه عرق عنب الثعلب پنج تولچه
داخل کرده بنوشند سده لیست که در امعاء شفی خصوصاً و قولون
واقع گردد از ان درد بسیار و اجابت فضله برای متعسر گردد و بسبب سده یابس
غلیظ باشد که با ثفل مختلط ان تقدم سقوط شهوه و سابق گردیدن
تخمه و استعمال اطعمه غلیظه و شدة احتباس براز و خروج بلغم و ثفل قبل از
حدوث تولنج ان بیماران فلوس و حقنه حاده ان بیماران
شش ماشه برگ حقند پانزده عدد برگ بنفشه دو تولچه خربق ابیض دو ماشه
بسفایج فستقی شش ماشه فطوریون دقیق نه ماشه تربد بنفشه نه ماشه زنجبیل عدد ماشه

تخم ریحان و اسپغول با شربت نیلوفر بنوشند و این آبست استعمال فرمایند
آن کل خطمی دو تولد اکلیل الملک یکتولد عناب شش شماشه صمغ لعاب کتیرا
و آب سه استار بجوشانند سیوم حصه که باقی بماند صاف کرده استعمال فرمایند
باشد که مواد را منحل کرده و شانه و سبب برآرد یا خون غلیظ بود یا
خون صفرادی ان حمیات مختلفه دشنکی و صداع و بیخوابی و ضعف
و درد و گرانی در موضع گرده و برآمدن صفرا در قی بغیر بول و براز پس اگر ماده
خون غلیظ بود از دیاد جمیع غالب بود و اگر صفرادی بود و شدت عطش و
زردی بول ظاهر باشد و از ملاء مخصه دوم آنست که اگر بر پهلو صحیح بخوابد
درد زیاده شود و اگر بر پهلوی بخوابد درد بسیار نشود فصد باسلیق
از جانب موافق و لعاب بهدانه تخماشه لعاب اسپغول شش شماشه در عرق عناب نیم
پاو بسیر برآورده شربت بنفشه یکتولد با شربت نیلوفر دو تولد حل کرده تناول فرمایند
و مسهل بسیار بدست ترک واجب و فقط امار الشیر و یا دوم بارد بلغمی بود
اولانست که در قطن خاصه نزد یک بخاصره گرانی و تمدد محسوس میشود و هر اندکی
دشخیی معلوم گردد بغیر درد شدید و بدون التهاب و امتیاز از محسوسات
بلغم است بطوری بنض و تمیدی بول و براز و قفه بحدوث تشنج نباشد
و در بحران گرفتگی مخلوط گردد و مریض راست نتواند ایستاد و در روی او چشم

تا بران

وقام بدن تزل ظاهر شود و وجع لن مشابه بود قولنج لود و حقنه این مرض
فایده نکند بخلاف قولنج و منضج و مسهل داده اخراج بلغم نمایند و بعد از بقیه
اشق پنجاشه جاوشیر تمام کمون کرمانی مرد دانه شاشه در عرق یا دیان بود
شیر کرم ضماد نمایند غذا شوربای مرغ یا خشکه
این علت رطوبت خام لزج بود که حرارت غریبه رطوبت آنرا تنشف کند بر
زبان و تجمر گردد پس اگر ماده بسیار بود و غایت لزوجه حصات پیدا
گردد و الا رمل متولد گردد و حصات کلیه اکثر فرد براحاوث گردد
آن احساس مرد و تقل و تمدد در موضع کرده و عسر بول و بیاض و رقت آن
و ثقل تمدد و عسر بول و صفار آن و خروج رمل سرخ دران فصد
باسلیق از جانب موافق اگر علامات خون بود و اگر امتلا بود اخراج ماده
از مقیات بلغم نمایند بعد ازان منضج داده مسهل دهند باین دستور
پانزده دانه عناب پنجدانه خارخسک نه ماشه مغز تخم خربزه نه ماشه تخم
بلیون سه ماشه حب القلت سه ماشه برگ کاوزبان هفت ماشه پرسیاوشان
نه ماشه کل بنفشه پنجاشه عنب الثعلب چهار ماشه در عرق عنب الثعلب سه پاو
بگذارند بیوم حصه که بماند مالیده صاف کرده خمیره بنفشه دو تولا حل کرده
مجالیهود دو ماشه سائیده بنوشند تا چهار روز همین جوشانده داده

باضافه برگ سنا، کمی بکیتوله تخم خیارشنبر شسته بروغن بادام شسته و
صبح روز سهیل بعاب ریشه خطمی نخاشه لعاب بهدانه نخاشه شربت بزوری معتدل
دو تولچه حل کرده بنوشند غذا تلیه و خشکه سبب سنک و ریگ مثانه
همان است که در حصاة کلیه گذشته و سنک مثانه بکودکان و جوانان و ملاعزان
بیشتر پیدا گردد و سنک کرده بکهول و مشایخ و زنان بیشتر عارض گردد و
زنان و خواجه سرایان را سنک مثانه بندرت حادث گردد علت آن سفیدی
در وقت بول و عسر آن و احساس آن و غلبه نیز دکشیده شدن قضیب بکیار
و باز ست شدن آن و عارش قضیب و بعد از بول باز تقاضای بول ماندن
در موضع مثانه و اطراف آن و در یک مثانه سفید بود و در یکه کوه سرخ
آن مانند علاج کلیه بلکه قوی تر از ان بلغته یوتانی
بمعنی دولاب است و در عربی زلق الکلیه نامند و این مرضی است که انسان دایما
نشسته باشد و ساعت بساعت آب خورد بی فاصله کثیر بول کند اما
باراده و بسلس البول بی ارادت باشد و سبب آن افراط حرارت کرده
پس جذب کند مائیه را از کبد و وی از ما سارقیا و وی از معده و دفع کند
آن مائیه را کرده بعرف مثانه و باز از سر نو جذب کند از جگر آن ما صافیا
و ان از معده و تقاضای آب و دفع بول متصل بکیدیگر باشد علاج

تشنگی و عدم خروج حسی بدان حرقت و التهاب و بول زیاد و تب
مثل آب ... ان شیره تخم کاهوی مقشر نه ماشه شیره کشنیز خشک نه ماشه
باد راص دیا بلس پنجاه شربت حب الاس حب الاس دو تولد بنوشند و مسهل
استعمال نکنند غذا اش جو ... آن اقراص دیا بلس طباشیر نیلوفر
رب السوس خرفه مقشر تخم کاهو هر یک دو درم تخم خاکشیر خشک
طین ارمنی از هر یک سه درم صندل سفید جلنار فارسی صمغ عربی از هر یک
دو درم کافور یک درم همه را کوفته و بیخته در شیره خرفه یا کاهو یا انار ترش
قرص تیار سازند ... این علاج تمام است یکی از آنکه بسبب صفرا
این علاج روح مدده و فتور صبح بول ... آن بهرات ... این تخم خاکشار
چهار ماشه مغز خربوزه نه ماشه تخم خیارین یکنیتوله تخم خاکشنک نه ماشه
شیره برآورده شربت کاکنج دو تولد حل کرده بنوشند غذا شله پالک کم
دویم آنکه بسبب قرحه شانه دلیل بود ... آن برآمدن چرک و
داغ گرفتن ... آن اگر علامت غلبه خون باشد فصد باسلیق بعد
از ان شیره مذکور باضافه قرص کاکنج نه ماشه یا بنبادق الخرزهره
بعد از هفته مده دوین نزدیک بعمل آرند ... آن شاذنج عدسی مغز
سفیداب ارزیر تنکار بریان هر هر کافوری از هر یک نه ماشه در شیر خرنیم یاد

و اگر نرسد در شیر زغل کرده زرد قی نماید و اگر مزاج غالب باشد مسهل دهند
غذا اشکنه پاک کم نمک با دوغ خشک و شیر خشک پنجاشه شیره تخم
خربزه نه ماشه مغز بادام پنجاشه شیره جبس کاکنج پنجه ماشه شیره خشخاش پنجه
سه ماشه در عرق عنب الثعلب نیم پاو برآورده شربت بزوری مستعمل دهند و غذا زغل
کرده نوشند و یا بسبب ورم کلیه و ورم مثانه و حصاة با علامات
معالجات آن سابق گذشته و یا بسبب احتباس براز می باشد آن مسهل
دهنده بود و اگر سوای قبض یابند دوا حقنا مسهل کنند و نعول کل پلاس و
ترب نیز مفید است و اگر عالی بود در میان عسر ادرار و سبب آن یا
اخلاط حاده بود آن صفرت بول و دیگر علامات غلبه برارد و حرقه بول
و تقدم تناول اغذیه و ادویه حاره ان شیره تخم خیارین یکتولہ
شیره مغز تخم بندوانه شیره خارخسک هریک پنج ماشه در عرق عنب الثعلب پاو سیر
برآورده شربت نیلوفر دو تولہ حل کرده نوشند غذا ماء الشعیر یا بسبب ضعف
جرم مثانه بود و برودت آن عدم حرقت بول و عدم عطش و بیاض
بول و تقدم تبرید سرد آن شیره ریشه سیاه پنجاشه شیره بادیان
پنجاشه با معجون حب الحدید پنجاشه تناول فرمایند غذا اقلیه و خشک
و آن مرضی است که در آن بول بی ارادت برآید و سبب آن برودت مفرط مثانه

آن مجون کوفی معالجات جالینوس تناول نماید
سبب اسهال عضله شانه باشد آن مثل علاج
یا بسبب انفجار رگی است که خون بسیار بکیسه
بول یا بدون بول برآید آن قضیه بایستی نمایند و
خون با قدری مدرات استعمال فرمایند
اسپغول شش ماشه شیره بنج انجبار شش ماشه یا قرص بول الدم استعمال نماید
و غذا آش جو دهند آن قرص بول الدم مغز تخم خیار چنبر دو درم
بسبب سه گرم کلنجار فارسی است دو درم الاخوین صمغ از هر یک یک درم کوفته
بیخته بآب خربزه یا لعاب بارتنگ اقراص سازند
و در امراض رحم
یعنی عدم علوق و بچه نا شدن و این بر دو قسم است یکی آنکه از جانب
زن دوم از جانب مرد بود و امتحان آنچنان بود که منی هر دو را جدا
در آب اندازند هر کدام که بر آب ایستاده تا نشیند نگردد عقر از جانب او باشد
آنست که مرد و زن برابر منزل شوند و بعد از جماع منی زن
بیرون نیاید و زن میان وجعی احساس کند و از جماع متنفر گردد
و الم یابد و جنبش منقطع گردد و اگر آید بسیار کم آید و غثیان و کرب و
کسل و ثقل بدن و ظلمت چشم و خفقان و بشهوة فاسد بعد از کیا

یا دو ماه فساد رنگ و زردی در سفیدی چشم عارض گردد و این حالات در حمل
بن اکثر باشد و در ماه چهارم که جنین کلان میشود غذا بدرم نمی‌کند این امر اگر
زائل میشود اگر خواهند امتحان حمل نمایند عسل خالص آتش ندیده را با آب باران
بزن [illegible] وقت خفتن اگر صبح بمیدن شکم عارض شود و آزن آبستن گردد
و اگر نه [illegible] لنگه زن سیر را در فرج بردارد و وقت شب اگر صبح بلعم و بوی و ضایقه
در شام در بانت شود و آبستن نگردد ۔ اثار حمل چون تشریره بعد از جماع
و سیاهی سرستان و میل بچیزهای بد چون انگشت و گل و مانند آن و هر زنیکه
پسر آبستن باشد رویی او با رونق و چشم او با نشاط و آشتهار او صحیح و بول او
رنگین و حواس تمام و طرف راست پستان راست او هر زنگ و سرستان مائل بسرخی
و شیر او غلیظ و سفید بود و حرکت جنین در جانب راست او محسوس شود و وقت برخاستن
تکیه بر دست نماید و چشم چپ خفیف الحرکت بود گفته اند که هنگام ولادت اگر درد
از کمر زن برخاسته در شکم آید پسر باشد و اگر با بن ناف و فرج بخیزد دختر باشد
علامت بارداری دختر آنست که رونق در رنگ او تغیر گردد و حرکتش بطی بود و در
سرستان سیاه گردد و پستان چپ کلان تر از راست بود و قاره در سفید بود
و حرکت جنین بیشتر در جانب چپ بود و شکم کمتر برآید و رغبت بطرف چیزهای ترش
بسیار باشد و آشتهار کاذب عارض شود و بهترین اوقات برای جماع آبستن

طعام از معده گذشته باشد اگر طعام بوقت پختن نرسیده باشد بلکه نیمه پخته
جمع کند و بوعلی گوید که التفات نباید کرد بقول کروهی که وقت جماع را
از نمازهای پنجم قرار داده اند زیرا که این وقت جوع است و مباشرت وقتی نیکو آید
که شهوت صادق باشد و داعیه نفسی و قوتهای بدن قوی و سالم باشد
آشفتگی نباشد و اگر باشد بدون خیال مباشرت و رویه محبوبه و طلاقت
نفس در وقت شروع کند که هوا معتدل باشد و زن از ایام حیض برآمده باشد
و محبوبه را بر بستر نرم بر پشت بخواباند و مرد بالای او بود و پایش را بر دو پای او نهاده
سرین را اندک بلند سازد و سر زن بر بالش بلند بگذارد و بشوق تمام
دست در گردن کرده پستانها را اندک بمالد و من بعد بر ران او را بسر انگشت بخارد
و بعد از ان باز بند کشاده وقتی که فرج نمایان شود سر آلت به هیزان نهاده
تا که شهوت زنان غالب گردد و سه چشم او بسرخی آید و نفس بلند کشیدن گیرد
چشم او منقلب گردد و مرد را در پای خود سخت گیرد و هرگاه که این حالت
مشاهده کند ذکر را در فرج داخل نماید و بکار خود مشغول گردد بسرعت و
شدت اندرون فرستد و ملایمت بیرون آرد هرگاه که منی بجنبش آید
زن را بخود کشیده و آهسته آهسته حرکت دهد و اگر با این تدبیر حرکت نکند زود تر بار گیرد و بسیار
باشد که مرد زیر بود و زن بالا باشد و هر جایی که بهمت فراغی و انجاح

بعد از استقا بعده شوربای مرغ مرغن با روغن بادام اگر بقیه از مشیمه باقیماند
ازین فرزجه استعمال نمایند ... ان زرا وغذ مدرج اهیل مس حرف از
هر واحد مساوی کوفته بیخته با زهره گاو سرشته بردارند بعد از خروج مشیمه
و مضغه دو سه روز مداومت استعمال فرمایند ... یا بسبب بی زنان و
یا بسبب صغر رحم و ضیق آن و یا بسبب ضعف واقع بود ... لکن باید که روغن
بابونه در روغن کنان بر فرج بمالند و حجر مغناطیس زن بدست چپ بقوت گیرد
و بعلیق بسد باز عزان بر ران چپ نماید ... پوست فلوس از چهار درم
تا شش درم در عرق بادیان یک نیم پاو جوش دهند سیوم حصه که بماند صاف کرده
شربت بزوری مار و اهل کرده بنوشند و غذا تا سه روز مطلق ندهند و اگر اشتها
غالب باشد و ضعف بسیار بود شوربای مرغ کلان بدهند و بجای آب عرق بادیان
استعمال فرمایند و بهتر است که پوست کردکان بقدر نیم پاو و برگ بی
نیم فلوس سیخ نیشکر در آب سه چهار انار جوش داده بگذارند و همین آب بجای
آب و غذا امیداده باشند تا سه روز خاصه و قتیکه جنین مرده از شکم برآید
مردن جنین در شکم نیست که مطلقاً حرکت محسوس نگردد و اطراف
حامله سرد گردد و نفس او متواتر گردد و آن وقت ایشان دوا استعمال فرمایند
آن بادیان نه باشد بیخ بادیان نچاشه پسیاوشان ... باشه در عرق بادیان

گشاده کردانند سیاهی خون و کهورت آن و اگر سودا اغلب بود
باسرعت نبض و حدت خون بود علاجه ان فصد باسلیق و اخراج سودا بر تدریج
و سرعت در نبض باشد و احتباس و قلت طمث و اگر بسبب ورم جسم باشد
ان انشاء الله تعالی کفته خواهد شد و اگر بسبب قلت خون بود
ان ضعف بدن لذ دی بر نک و تقدم استفراغ خون بفصد یا بواسیر
یا رعاف و تقدم تعب و صوم و دیکر اسباب محلکه ان تقویت معده
و جکر و اگر بسبب خلط غلیظ مجاری عروق ضیق و تنک کرده باشد
تبل و پیاض بدن و کبودی سیاهی و غلیظ بودن براز و قوم
لعل و نبض بطی باشد آن فصد صافن و مجامت ساقین کردد
سه روز پیشتر از نوبت حیض باستعمال آرند و بعد ازان ادویه مدره بکار برند
ان مغز تخم خربزه بادام هریک نه عدد خار خسک نه عدد
تخم خیارین یکمثقال عنب الثعلب شش عدد خیارشنبر نه عدد در عرق خیارسبز
عرق خار خسک هریک پانزده تولچه بجوشانند سیوم حصه که بماند صاف کرده
شربت بزوری معتدل یا حار یا بارد بحسب مزاج داخل کرده بنوشند
غذا شوربای مرغ با خشکه یا با نان ازرحم وان یا ملغوبود
یا سوزدی یا صفراوی و یا دموی باشد و نمک مخلط از نمک

از رنگ طلوعات مذکوره ظاهر گردد و بهتر آنست که مریضه خرقه یا پنبه بوقت شب دارد
و صبح برآورده در سایه خشک نماید از رنگ ان استدلال بر وجود خلط نماید در صبح اقسام
سقوط شهوت و تغییر رنگ و تهیج وجه و چشم بیشتر باشد ان تقیه بدان
بمنضج و مسهل هر خلط که غلبه داشته باشد نفرمایند و بعد از ان فرزجه یا لبسه استعمال نماید
آن کشنیز خارسی کسند یا زوفا یا اصفهانی اقاقیا شب یمانی برابر کوفته
بیخته بآب باز رنگ بردارند و همین بود اما پشت و خانه طلا نمایند و این
مرضی است که رحم از مقابل فرج منحرف گردد و سبب بارم صلب است بالکثافت که
حادث شود در یک شق رحم و یا از استرخاء است که در یک شق ظاهر شود یا اخلاط
غلیظه فرجیه که از انصباب ان تشنج و بادات و یفیا در یک شق ظاهر گردد
اول آنست که وقت جماع مدرکه رحم زده شود و قابله هوشیار جهت انحراف
رحم را از انگشت دریابد و بملاینه و امتلاء تعدد الیات همه دریافت نماید و
اکثر باین مرض زحیر هم میباشد و بول و غایط محتبس گردد و در بعضی اوقات
علاج ان اگر انتفاخ و تعدد رگها و امتلاء باشد فصد صافن از جانب مخالفی
شق مایل و بعد از فصد باید که قابله بسویه رحم از انگشت نماید تا که رحم مقابل
فرج گردد و اگر لسبب کثرت بلغم بود ان لعین نبض و بیمرکی بدن و
سفیدی رنگ ان منضج و مسهل بلغم و غذا چوجه مرغ

بالبر

یا بسبب ضربه یا سقطه یا استمناء بالید یا قعاس یا عسر ولادت یا کثرت جماع یا از قبل کبار
یا انصباب ده و موی یا صفراوی یا بلغمی امروزه گردد بر رحم وان امر یا عارض
ان حمی حاده و سواد لسان و ورود در تارک سر و در زبان و مانه اگر در مقعد
رحم بود و در قطن و در پشت اگر در موخر ان بود و در خاصرتین اگر در هر دو جانب
رحم بود و گاه باشد که در دو تمدد تا نیا بشد بود و صاحبش بمشقت استیاده تواند
شد و دیگر از علامات آن عسر بول است اگر ورم در مقدم اعلی باشد و عسر براز اگر
ورم در موخر و سافل باشد و تواتر نفس و نبض و فساد حال معده و انتفاخ رحم
و ضربان و تشنگی و اختلاط عقل و هذیان بسبب اشتراک رحم با دماغ
اول فصد باسیلیق و بعد ازان استعمال مبردات
تخم کنوچه شش ماشه شیره مغز تخم کدوی شیرین شیره مغز تخم بند دانه هر دو
نه ماشه لعاب اسپغول شش ماشه در عرق عنب الثعلب چهار ده توله بر آورده
شربت نیلوفر دو توله حل کرده خاکشی پاشیده بنوشند و اگر تب مفارقت نکند
روز هشتم مسهل دهند
تخم خیار شنبر شش توله در عرق عنب الثعلب
نیم آب مالیده صاف کرده کلقند افتابی سه توله حل نموده روغن بادام
شش ماشه شربتیه تناول فرمایند و بعد از فصد در ابتدا عرق عنب الثعلب
تخم خیار شنبر شش توله کل بابونه دو توله کل خطمی دو توله حل کرده شیر کرم بقدر

حاجت نماند و از خوردن آب سیر و منع کند غرض کی در ابتدا استعمال ادویات
درین مرض بسبب خوف تجرّعه جایز نیست و هرگاه که با نتها رسد اگر تعجیل رفت بهتر
و اگر جمع شود و پخته گردید ان ثبوت درد و حمی مختلف الادوار و تشویه و
در انوقت در آزرن نباشد و آن کل خلطی بالبوزن هریک چهار توله اکلیل الملک
عنب الثعلب هریک یکتوله در آب که بوزن مردمن هندی باشد بجوشانند تا یک سیوم
حصه بماند بالیده صاف کرده استعمال فرمایند و هرگاه پخته گردد و منعجر گردد یا دیر پخته گردد
انخواهد است که در راه بواز چرک آید و در انوقت از ادویه المسهل در رحم حقنه نمایند
که تنقیه وسیع نماید و در ابتدا خیفه بلغم تخم خربزه تخم خیار بین بکنیتوله
تخم کاسنی نرم باشه نرم بشانند و با شیر گاو یا بنات دهند که تنقیه وسیع کند و بعد از
پاکی قرحه باز مال متوجه شوند و بجرم سفید اب فرزجه نمایند و غذا آش جو با دال چنگه
و شله و قسم دویم انکه در رحم صلب سوداوی پیدا شود و در رحم یا بر سبیل التجایا بر
سبیل انتقال در ورم دموی و انتقال در معالجه این قسم منجر باستفراغ گردانند
و درین قسم رحم بکانب مخالف در صلب نماید آن صلابت بزبان
و احساس ثقل در موضع ورم و در اضطراب حرکت ساقین اگر ورم در هر دو جانب رحم بود
با ضطراب ساق واحد اگر ورم در یکجانب بود کسل از حرکت و شدت وجع و علام
حمی یا لین آن اگر نبض عظیم بود اوّل فصد باسلیق نمایند و خون کم گیرند

بعد از دس

بعد از این منضج سودا دادن مسهل دهند و بعد از فراغ مسهل اگر بعض غلیظ باشد فصد نکرده
منضج و مسهل دهند و بعد از فراغ مسهل در آبزن که صفت آن گذشته با اضافه مزرنجوش
و بابونه بنشانند و برای تحلیل ورم مرجوعه که بعد از تنقیه از پس و پیش بماند و فضلات
شهریاری قلیه و لبلاب و تخم خربق با خشکه و صعتر و مغز تخم خربق و گل بابونه و مزرنجوش
و بادیان عنب الثعلب جمله کرده استعمال فرمایند و این مرض شبیه بصرع است
و بغایت در آید و انچه از رحم بطرف دماغ متصاعد گردد و حالت اوشکل مصروع
گردد و این از دو سبب پیدا شود یا بسبب اجتماع منی در اوعیه و استحاله یافتن آن بکیفیت
رديه و متصاعد شدن بخارات از ان بطرف اعضاء رئیسه و اکثر به زمان فرج
که متروک الجماع باشند عارض شود و یا بسبب احتباس حیض و بسیاری آن بهمان کیفیت
و اجتماع ان در رحم و متحلل شدن بکیفیت رديه و متصاعد شدن بخارات از ان
بطرف اعضاء رئیسه آن زردی رنگ و رطوبت چشم و اختلاط عقل و کمال
و ضعفان و ضعف سائقین و مغور و تفاوت نبض و مریضه وقت نوبت احساس
برخاستن بخار کند از خانه بطرف قلب و دماغ و در دهان و بینی حرکات غیر ارادیه
پیدا شود بعد از ان مختنق گردد و بی هوش افتد و حس و حرکات ارادی منقطع گردد و دقیق
و مبادی این مرض وصرع انست که عقل درین مرض بالکل مفقود نمی شود و چون
بهوش آید انچه بروی گذشته بیان نماید و در حالت غشی طاقت گفتار ندارد و

دستهای مردم میشود و گرامر عظم باشد وزبد و کف درین مرض نسبت بصفرا کم باشد
آن قصد صافن و استعمال منضج و مسهل سودا و بلغم و در وقت نوبت لحمایی
بو یانند خند بیدستر و بصل و ثوم و پیاز را از مشا کلت پاچ ران محکم ببندند
و غذا مزوره و هندوفره از چیزهای خوشبو نمایند و حقنه متوسطه بصل آرند و شاخ
خالی بر ساقین و پاشنه نیز مفید است و علامات دموی آنست که دلیل علل نباشد و اجماع
باندان از مدتی بعمل نیامده باشد و باقی جمیع علامات مذکور بود و
آن منحصر در حجامت کردن و در وقت نوبت بقیه علاج طبی است

در امراض انشیس و قضیب یا از ماده حار بود مانند خون و صفرا

ان تب و سرخی رنگ و درد و حرارت و التهاب و تشنگی و زکینی بول آن قصد
باسلیق و اگر ضرور باشد مسهل صفرا دهند و بعد از ان این ضماد بصل آرند کل ختمی با بونه
هر یک یکتوله عنب الثعلب شش ماشه کوفته بیخته مرد آب عنب الثعلب سبز ضماد نمایند و خرقه
بسرکه و گلاب تر کرده بر موضع بهند و بعد از ابتدا تا انتها آرد جو با افلاخوذ بصل آرند
در خطاط محللات مانند بابونه و اکلیل الملک و کمون همراه روغن گل یا زردی بیضه
ضماد نمایند و اگر ورم عضو بود ان سفیدی رنگ دیگر درد در حادث ملس و
سفیدی قارورہ و عدم درد باشد علامت آن اخراج سودا بقی و مسهل و تضمید
باضمده محلله ملینه مثل مقل ازرق و بابونه و اکلیل الملک و کمون همراه روغن گل

یا از بیضه

یا زردی بیضه ضماد نمایند و اگر ورم طبعی بود سفیدی تنک با کی خرد و شوث
ملس و سفیدی قارورہ آن چند مرتبه از قیاده رافع نماید و تخم شبت
با آب بادیان سبز سائیده ضماد نمایند و محللات مانند آرد باقلا و تخود و کلوی
و کهیل الملک و بابونه و حلبه و مقل و سعد و مانند آن ضماد نمایند و اگر ورم سودا
بود آن علامات و کمودت و سفیدی قارورہ و عدم ورد باشد
آن اخراج سودا بقی و مسهل و تضمید با ضمد محلله عقیبه مثل مقل ازرق و بابونه
و کهیل الملک و ورق کرنب همراه مخ نساق گاو و شحم بط و دواج و اشق و
بیضه سیاه اگر سبب در مزاج حار بود آن سعتر و
حرارت بود آن خرفه از عصاره کشنیز سبز و کدو و کاسنی و عنب الثعلب سبز
ترکرده بران نهند و اگر درد شدید بود قدری افیون داخل کنند و اگر سودا مزاج بارد
بود آن قلت درد آن ترتیب بشحم بط و ماکیان و اگر سبب
ضربه و صدمه باشد نضد با سیلیق و بنفشه و نیلوفر و کدو و تخم خطمی
و عنب الثعلب ضماد نمایند علاج آن مثل علاج
ادرام لوجاج انشق بود و علاج این نسخه تجربه رسیده مصطفی
کند و کبریت و مومیائی تخم ترمس و ماشه نبات سعد کوفته بیخته
بکاوند در اثنای این نسخه تجربه کرده

افیون کاردنی خالص یا عشر وزن زعفران و حصه پنجم افیون بعد داخلهای
کوب نموده در سرخ نارجیل پر کرده سر آنرا محکم نموده نارجیل را بگیرند
در شیر گاو سه من بجوشانند تا تمام شیر قریب بنیوختن برسد پس روغن کاو
بران ریزند بمقدار یکه روی نارجیل را بپوشاند باتش ملایم بران نارجیل
بحدیکه خمیر شود پس نارجیل را از روغن برآورده خمیر را جدا ساز نارجیل
نارجیل را با فیون که دران آمیخته باشند تا مثل مرهم شود پس در مرهم مثقال از ان
بسباسه بهمن سرخ باورنجبویه از هریک یکمثقال مغز بادام شیرین مغز چلغوزه
تخم خربزه مقشر از هریک یکنیم مثقال طباشیر سفید صمغ عربی کتیرا بذر الیچ سفید
بسبزه لفاح جزو تو اجزا روغن بلسان نبات سفید از هریک دو مثقال
کوفته بیخته بروغن بلسان چرب کرده بگلاب سرشته در دیگی سمی قلیچ
نمایند تا بک مخلوط شود نیم خمیر بخمیر ساز زده با ورق نقره و طلا در سایه
خشک نگاهدارند بعد نیم از هریک حب یا دو حب و این بالا نمایند پیاز پخته
بکار و چربی ورق ورق کرده در شیر گاو سیر بقدر یکه چهار انگشت از روی
مرتفع باشد بکار برند تا پیاز شیر را جذب نماید و خشک شود
در کهرل انداخته قسط قلیچ بمقدار مذکور بحرین یکجا کرده شیره
چغندر تلخ کاو دو تولچه شیره برگ چغندر یا شیره انار دو تولچه

بعد از نسخه

عنبر اشهب شش ماشه عطر ا یکسر دو ماشه کهربا نیم ماشه که مثل مرهم شود بر قیب خشخاش
کذا استه خصاد نیم ماشه ... دارو امراض صفاق و پشت و حق قیله
وان عبارتست از فرود آمدن چیزی بسبب انشقاق صفاق یا اتساع دو
مجری که منتهای اینین ست و ان چیز یا امعا بود و ازا قیله معا گویند و یا
ریح بست و ازا قیله الریحی گویند و یا آب ست و ازا قیله الماء گویند و آنرا
او دره و مروه نیز نامند و حدوث این مرض یا از حرکت مفرط و مباشرت
و در امتلاء معده و یا بر داشتن چیز گران یا ضربه و سقطه بر شکم و این مرض علاج
ندارد لیکن برای تخفیف از امتلاء ... رکات قویه و جماع بعد از طعام و غذا
نفاخه از بقول فواکه رطبه و دیر ماندن در حمام پرهیز واجب دانند و اکثر
استعمال معاجین کاسر الریاح مانند کمونی و جوارش جالینوس و غیره مفید مفید
باشند و اکثر قوطه را بسته دارند و اگر فرود آید در آب گرم بنشانند و بعد
از بیرون آمدن روغن گل بمالند تا بجای خود عود نماید و بعد از ان ضماد
ادویه قابضه استعمال فرمایند ... و ان یا از کثرت رطوبت مزاق
و ضعف حادث گردد ... آن بطریون زیره کرمانی نمک هر یک یکماشه
نعناع نیم ... فقره از فقرات پشت ارمضم
نوشیش بیرون آید اگر بطرف خارج و خلف مایل باشد ریاح افسنه نامند و

اگر بطرف داخل و قدام مایل گردد صعبه نامند و سبب آن یا ورم حار بود آن
ورد رشد و تشنگی و مرارت قارورهٔ علاج آن فصد باسلیق استعمال ادویهٔ مبرده مانند
لعاب بلیه و تخم کتان و شحم دجاج و مخ ساق گاو و بنفشه و خطمی با روغن بنفشه یا
شیر و خیار و امثال آن طلاء کردن و بالا کشت بلغم زیاده بود و صرع
ان سفیدی قاروره و بطور بنفش و کبود زیاده شدن آن بعد از
نوم و تملا خوردن مقبولات و فواکه بارده و سکون آن در حالت ریاضت و مشی
آن تدکین نمودن بعد از هضم ادویه مفتحه مدره سورنجان شیرین
داخل کرده استعمال فرمایند و بعد از تنقیه بدن را روغنها گرم مانند روغن بابونه
و نارد و بن و عسان مفید است و اگر سبب این تعب و کثرت جماعت بود
استعمال راحت و حمام معتدل فرمایند اگر بسبب امراض کرده بود و
ان گفته شد و اگر سبب امتلاء رگ باشد اگر رگ مشکل برنیاید بوده باشد
آن سر رگی موضع درد تمام پشت و ضربان و حرارت و ثقل و
تشنگی آن فصد باسلیق و استعمال ادویه مبرده با شربت انار این و سرکه
مناسب است و ان مرد را باید که در مقاصل بدن عارض نشود
پس اگر در مقاصل قدمین مثل کعب و اصابع خصوصا ابهام بود نترس باشد
و اگر در مقاصل ورک بود تجاوز از ان نماید ماصند و گردد رگ

تجاوز کرد

بحاد در گردد اکثر از جانب دستی بود یا از زانوی تا کعب ساق و کثرت
محمد شود و ران را با یک کمند و اعوجاج پیدا کند از اعوان انتشار کنید و
خواص این ادرام آنست که نگذارد نیشود و مانند ادرام دیگر و سبب این ادرام
صنعت مفاصل و انصباب مواد است بجانب آن و این مواد یا خون می باشد
یا صفرا یا بلغم یا سودا و وجع مذکور اکثر از خون بود و بلغم از صفرا کم و از سودا
بطریق نادر و اگر صلب مفاصل صلب و لینه شوند چنانچه حرکت نتواند کرد
آنرا گویند پس اگر وجع بانصفه خون بود ... ان شدة ضربان
و سرخی آن و عظم نبض و سرعت ... و دیگر علامات خون بود
اول فصد باسلیق از جانب مخالف گیرند و اگر در هر دو جانب بود از هر دو جانب
فصد گیرند و بعد از ان استفراغ حرارت نمایند صفت آن مغز تخم خربزه
خارخسک هر یک نه ماشه عنب الثعلب شش ماشه تخم کاسنی بکتیرا سورنجان سفید
شیرین سه ماشه زنجبیل یک ماشه کلقند آفتابی سه توله جوشانده مصاف کرده
بنوشانند و در مسهل فلوس خیارشنبر تخمین و شیرخشت و روغن بادام اضافه
نمایند و بعد از فصد اول آب کوم و سکنجبین و نمک نبی بکنانند و بعد از ان منضج
و مسهل دهند غذا آش نخود و کلم و صدقه مولد زیاده باشد باین نوع
استعمال فرمایند سعد بخان زیره کرمانی هر یک یک ماشه کوفته بیخته اول بخورند

در عرق کاوزبان بخوشانند هرگاه که سیوم حصه بماند کلقند نقابی سه تولچه شربت
بزوفای معتدل دو تولچه حل کرده بنوشند و بعد از خوردن نصیح در قاروره مسهل دهند
و در همین اجزا برگ سنا یکی سه تولچه تر بدستور مجوف شش ماشه زنجبیل شش ماشه
اضافه کرده بنوشند غذا طبیخ خسک و در مسهل سیوم پهر شب باقیمانده حب اارج
دو درم با عرق بادیان بلغ نموده بنوشانند و صبح همین نسخه بعمل آرند با اضافه
هلیله کابلی پنجاشه و بعد از نیمه سیوم سورنجان بقدر نه ماشه بعمل می
آورده باشند که لیقه مواد اوفی سازد و این سفوف را بعد از نیمه هم میدهند
آن سورنجان شیرین ده هلیله کابلی سنا یکی از هر یک پنج درم
زعفران جید یکدانگ و چهار سرخ قند سفید تر بدستور مجوف ده درم کوفته
بیخته هر روز بقدر یکمثقال با آب سرد تناول کنند یکروز در میان داده ده روز
روز بعمل آرند غذا اشکنه باب قلیه خسک اگر ملغمی بود اول مقیات
بنعم قیء کنانیده بعده منضج و مسهل بعمل آرند در بلغمی استعمال قیء
و بعد از ان منضج و مسهل بنعم بعمل آرند و در دموی فصد باسلیق بعد از ان فصد
عرق النساء ضماد سورنجان با کلاب بگیرند هلیله زرد نه ماشه هلیله کابلی
پنجاشه شیر شتوطری پنجاشه سورنجان سفید شیرین چهار ماشه کوفته بیخته
با عرق بادیان جب باشند و این یک خوراک باشد و غذا آبگوشت و نخود اب

مرغ جوان وقت ادویه شهر بابی دواج با خشک اگر بعد از نفقه استعمال شود در بهار است
سرنجان مصری شیرین چهار ماشه مصطکی رومی چهار ماشه بیست عدد زرد
نه ماشه زعفران سیصد منج تر دو اکبر ادویه نیجاشه دانه حیل سه ماشه کوفته بنجه استعمال
نمایند شربتی نیجاشه با آب سرد [illegible] در حمیات و ایام بحران
هرگاه حمی حرارة غریبه باشد که در قلب مشتعل شود و بتوسط خون در روح و شرایین
و در جمیع بدن منبسط شود و مزاج آن باعمال طبیعت لاحق گردد و اجناس عالیه
حمی سه بود حمی دق و حمی غلیظ و حمی یوم زیرا که بدن مرکب از ارواح
و اعضا و اخلاط است پس اولاً روح گرم گردد و گرمی آن بدن و
سایر اعضا رود اگر حمی یوم گویند و اگر اولاً حرارة غریبه با عضای اصلیه رسد
خصوصاً در حرم قلب تا شبانه روز بعد از آن با ارواح و اخلاط و سایر اعضا رسد
حمی دق خوانند و اگر اولاً حرارة با اخلاط شود و بدون عفونت خون لفظان آید
سوفوخس نامند و اگر عفونت پیدا کند حمی عفنی خوانند و بیان هر یک
در رساله فصل انشاء الله تعالی گفته خواهد شد فصل اول در حمی یوم و آن
چنان بود که اولاً روح گرم شود و بواسطه قلب و شرایین در تمام بدن حرارة
منتشر گردد و این تب زیاده از یک روز نماند و شاید تا سه روز بکشد و بحسب
بیشتر روز گفته اند و این تب یا از اسباب خارجی بود یا از اسباب داخلی

آن تغیر نبض و قطاره و اشتداد بعد آن با نبض و تکسر و بعضی اوقات
بروده کم و تشنگی به مداومت ظاهر گردد و بعرق اندک مفارقت کند و بان اطراف
قوی باشد خشونت زبان و تواتر نبض نباشد و مجملا تفریح و غضبیه و خونیه
و غمیه و تفدیه و حمی جوعیه و استفراغ و بلغم و استحصافیه و تفتیح و رسدیه و
تلطیف غلظ و تقلیل آن و تجدید و تحمه و حمی حق و ان قسمی است
که حرارة غریبه در ان با عضاء اصلی خصوصا در قلب ثبت گردد بعد از ان
بارواح و اخلاط سارى گردد و افعال و علوبات اصلی نماید و آزاینده درجه باشد
و اکثر اتفاقی بود و گاه باشد که از اسباب بادیه مثل غم و هم و غضب و تعب
و سهر خاصه در سن جوانی حادث گردد و این گاه تنها بود و گاه باشد که مر
باجمی عضی ان صلابت نبض و قوت ان و خفت آن و تواتر ان و
هرگاه که دست بر بدن گذارند حرارت اندک محسوس شود و هرگاه که دست
بر بدن بماند حرارت زیاده گردد و بر مساس آن حرارة کم محسوس گردد و حرارة
یکسان باشد مگر در وقت استعمال غذا زیاده گردد و موضع شریان کرم تر از
سایر بدن باشد و در بول و هضت و رقت گردد و بعد از غذا نبض قوی
و عظیم گردد و هرگاه که از ابتدا تجاوز کرده بحد ذبول برسد و نبض صغر و
صلابت زیاده دریافت شود و غلبه عفن و صدید نماید و پوست بنای

کشیده شود و رونق و تازگی از چهره زایل گردد و سرسبزی و گردن بارایب بود
و موی دراز کرده و دگوشش کوچک گردد و هوای پست بر استخوان گوشت باقی
نماند در ابتدا علاج تدبیر باشد لیکن شناخت مشکل بود و علاج آن تبرید
مسکن پر از کل و رایحین و شمومات باردهٔ رطبه و سعب اغذیا و رقیق و اشکال
سیب و خیار و کشری و بطیخ شهد و از چیزهای بالبس و مالح و کرم پرهیز باید
و برف و یخ و کافور و صندل پیش او نهاده دارند و تبرید و تر طیب گویند
و در استعمال چیزهای خواب آورنده و اشکال اغذیه بارده نمایند و شبرنج یا شیر خر
با خالصی فایده دهد و شیشه بادام و خرما نیز مفید است و اگر اسهال بود
آب بارنگ سبز با قرص طباشیر و اگر ضعف باشد خمیره مروارید استعمال نمایند
ضعف ان کشنیز خشک یکتوله عنبر اشهب شش ماشه مروارید نا سفته یکتوله
مشک خالص یک ماشه برآورده صندل سفید یکتوله کلاب اثار بید مشک اثار و ق بغزه
بنجاه عدد قند سفید اثار غذا ارالشعیر و شکه
و آن تبی بود که اولاً حرارت غریبه در ان لاحق اخلاط گردد و پس ازان
تعلب در روح و سایر اعضا رسد و این حرارت خالی از دو شق نیست که
حرارت یا با عفن اخلاط گردد یا موجب جوش و غلیان خلط و
قسم اول را سبوخوس گویند که بسبب جوش خون عارض گردد و قسم اول را

ممر

ی نفخ گویند و آن بسط است که پیدا شود از عفونت خلط واحد و یا مرکب
پیدا شود از عفونت و خلط با کثرت و بسیاری آن موافق عدد و اخلاط چهار انداز او
آنکه از تعفن خون حادث بود و آنرا مطبقه گویند و از تعفن صفرا
عارض گردد و آن یا داخل عروق است و آنرا غب لازم گویند و یا خارج
عروق است و آنرا غب دایر گویند و ماده غب لازم اگر قریب بدل بود
یا مجرا آنرا محرقه گویند و بنابر صورة اگر ماده غب صفرا رقیق و صاف باشد
آنرا غب خالص گویند اگر ممزوج با بلغم بود بسبیل انحاد آنرا غب ممزوج خالص
گویند و از تعفن بلغم عارض شود پس اگر ماده آن داخل عروق بود
لبنقه گویند و اگر خارج عروق بود موانیه گویند و از تعفن
سودا حادث گردد و آن نیز یا داخل عروق است از اربع و آنرا محرقه خوانند
و ربع لازم نادر الوقوع و حمیات مرکبه و ترکیب آن یا از اجناس متغایره است
مانند ترکیب حمی دموی و امثال آن و آن نیست و آن تبی است که از جوش
خوردن خون پیدا شود و خون از تعفن لاحق گردد و آن سه نوع است
و چشم و انتفاخ و تمدد عروق و گرانی و کسل و عظم نبض و سرخی ادرار و
عدم فتور و عدم نافض و صداع و حرارت ملمس و عطش زیاده از حمی یوم
و کمتر از حمی غب علاج فصد باسلیق و اگر در بدن قوت بسیار باشد

ناحدی خون برآرند که همانوقت تب زایل گردد اگر بعد از فصد تب باقی
اشربه و ادویه مطفی خون استعمال فرمایند و استعمال گوشت و چیزهائیکه خون زاید
و بدن پیدا کند نفرمایند و استعمال مزوره کنند [illegible] دران تبی است که از
غفونت خون و عروق مادث شود و از آنسه صنف است تزاید یعنی هر
ساعت قوه و حدت و گرمی دران زیاده محسوس شود و غفونت دران
زاید از تحلیل باشد و این صنف بدترین قسمهاست [illegible] ناقصه یعنی تحلیل
دران زیاده از نضج باشد و این صنف بهترین اصناف [illegible] مشابه یعنی نضج
و تحلیل دران هر دو مساوی باشند و این تب لازم می باشد [illegible] ان سرخی
رو و چشم و امتلاء عروق و قلق و کرب و ضیق النفس و سرخی و غلظ قارورہ
و عظم و سرعت و امتلاء در نبض و عدم حرارت لذاعه و صداع و ثقل بدن و تشنگی
بود و در این تب فشریره نمی باشد و حرارت ان مثل حرارت حمام می باشد
و عرق نیاید مگر در روز بحران و آن تا روز هفتم میشود و این صنف را اگر
گوشت باشد در کبها متمثل داشته در ایام بهار بیشتر عارض شود و اگر این تب
بسبب انتفاخ بطن و قلق و منقلب شدن بر دواش و با وجود اجابت
عدم تخفیف در اعراض [illegible] موت است [illegible] ان در اول یا سیوم فصد
یا سلیق یا اکحل کنند و انتظار نضج کنند و بعد از چهارم ادویه مطفیه خون استعمال فرمایند

معده

بدن قلت در نافض ورود کرم باشد ۵ فرود آمدن تب بعرق بسیار و
تدبیر سابق و مزاج سرد و فصل همه دلالت بآن کنند که بحران آن تا چهاردهم
میشود زیرا که از امراض حاده است و در روز راحت بحران واقع نشود پس سهار در
روز راحت مناسب است ۵ استعمال ادویه و اغذیه مبرده مرطبه مانند شیر مغز
تخم کدوی شیرین تر ماشه لعاب اسپغول کتیرا ماشه در عرق عنب الثعلب یا دو سیر آب دوده
شربت نیلوفر دو تولچه خاکشی شش ماشه روز سیوم مغز تخم خربوزه نه ماشه اضافه
نمایند روز چهارم عوض هر دانه تخم خیارین مکسوله استعمال فرمایند و روز پنجم عوض
خیارین تخم کاهو مقشر استعمال سازند و روز ششم عوض خیار سبز شش تولچه شربت کاسنی چهار تولچه
تربخیس شش تولچه در عرق عنب الثعلب یا دو سیر آب دوده صاف نموده کلقند افزایی
چهار تولچه روغن بادام شش ماشه اضافه نمایند و اگر سرفه نباشد تربخیس چهار تولچه
داخل سازند و بعد از جلاب این تبرید بعمل آرند لعاب بعد از سه ماشه لعاب اسپغول
بهمان شربت در عرق عنب الثعلب چهار تولچه برآورده شربت نیلوفر دو تولچه داخل
کرده بنوشند روز دهم و دوازدهم باز جلاب بعمل آرند و اگر بعد از شربت
چهارم مقاربت ملند شیره تخم کاسنی یکتولچه قرص کل همه شربت بنفشه
بارد دو تولچه استعمال نمایند و بعد لبث دو یکم اگر بت مفاقت کرد اب کاسنی مروق
با شربت نیلوفر و خوب کلان مناسب است و غذا آبش عدس باشد یا شلغم یا دال مکه

غذا دوپهر آب بخنی شام آب قلیه خشکه بی روغن [illegible] و آنرا امو
نیز گویند و آن تبی بود که هر روز آید و ماده آن بلغم بود که در خارج عروق
متعفن شود و عسر البرء بود خصوصاً اگر در خریف یا شتا عارض شود و زمان او
هشت ساعت بود و حالت آن شروع بنافض صادق البرء نماید و تا دیر
ثابت باشد و سبب ان اختلاف قوام بلغم است در غلظت و رقت و از رقت
و چون کرم شود قوی نباشد دوست را لدفع برنمایند و تا دیر بر ثابت باشد
و کمی تشنگی و صعر نبض و عدم سوزش و بقی برآمدن بلغم و تهیج در رویی
و چشم و کثرت براق و غثیان و سفیدی و رقت قاروره و در انتها بول
مریض سرخ و تیره بود و در صباحت رنگ و غشی در ابتدا نوبت و خفقان
و تعوط و قلت عرق و نقاهت دهن و رقت براز و بعضی تهیای بلغمی
در [illegible] بود بعضی را قشعریره بود بعضی را نافض و چند نوبت که بگذرد
این حال چیزی نباشد علاج آن منضج و مسهل بلغم صفت آن برگ کاهو زبان
بهت باشه ۱۱ السوس مقشر شش ماشه مویز منقی پانزده دانه بریا و شان
نه ماشه پوست بیخ کبر چهار ماشه عنب الثعلب سه ماشه در عرق عنب الثعلب سه پاو بجوشان
تا کر ثلث بماند مالیده صاف کرده مکفند آفتابی سه تولا حل کرده خاکشی شش ماشه
پاشیده بنوشند غذا شوربای قلیه خشکه بجای روغن بادام باندازند و در هشتم

داور

مواظبه باشد و کمتر از عنب دلالت میکند بر این تب و بسن کهولت و ایام
یابس و وقت خریف و تدبیر مقدم از تناول عدس و کرنب و بادنجان
و اشیاء مولد سودا و این علامت وقتی است که سودا از احتراق سودا اطبع
بوده باشد و اگر از احتراق بلغم باشد علامت ان حدوث تب بعد از
مواظبه و لینه کم و نبض و سوزش و دیگر علامات بلغم و اگر از احتراق خون بود
بعد از مطبقه پیدا شود و از احتراق صفرا بعد از عنب حادث شود و تشنگی و
سوزش بول در این تب مختلف باشد در ابتدا بول سفید رقیق عدیم النضج و
بعد از ان زنگین شدن بول نزدیک بود که از احتراق ان خلط پیدا شود و در انحطاط
سیاه و غلیظ باشد و کمتر شدن نافض و برود از علامات نضج است
ان اگر سودا دموی بود و علامات خون ظاهر باشد فصد باسلیق از جانب
راست نمایند و اسهال سودا از عناب کنند و غذا اشرجه و اگر سودا بلغمی باشد
منضج و مسهل بلغم و هندبا فیتون داخل کرده و اگر از احتراق صفرا باشد اخراج
آن از اذنیه صفرا مثل آلو و بستان و عنبر منقی و اصل السوس تمشیر و تخم کاسنی
و مثل بنفشه و بابونه و اسکنجبین و بارلشعیر دهند و اگر عفونت سودا طبعی بود
منضج و مسهل سودا دهند [illegible] و در حمی یومی بسیط خود و سس کبود نخواهد یافت
و در مسهل و قیتون موافق قاعده مسطوره داخل کنند همین تسمیه مسهل و هم دهند از دهم بحران تر

دار الحمی

و در مسهل ثانی زرد هم هلیله کابلی بوست هلیله بیاه هریک سه ماشه اضافه کنند و بعد از
بست دیگر کاسنی چکیده و کاسنی مرده و ترمس هر یک سه مثقال کنند
سبب دادی است که ماده ان در فعل عروق متمکن باشد و بآن نا قص و تشنج زیاده
نباشد در جا استند او کند و باقی زمان ساکن باشد ان مثل مرار باشد
از سودا غلیظه متولد میشود مثل علاج ربع بود
تبی باشد که در ظاهر بدن گرم باشد و در باطن سرد و در ان تشنگی و سوزش
نباشد و ماده این تب بلغم زجاجی بود منضج و مسهل بلغم دهند
تبی باشد که در ظاهر بدن سرد و در باطن گرم و در ان تشنگی و تعب و اضطراب عظیم باشد ماده
این تب بلغم ملح بود کاهی صفرا غلیظ اگر علامات بلغم باشد علاج بلغم نمایند و
اگر علامات صفرا باشد علاج صفرا نمایند با دویه عرکبه تبی باشد که
ادوار آن محفوظ نباشد و اگر از سوء تدبیر علیل در اکل و شرب باشد اصلاح
تدبیر کنند و اگر احتراق اخلاط بود استفراغ و تلطیف نمایند
سبب آن غلیان حمرات بر سبیل غفوت ان حمی مطبقه در دو
و حارش بنفی و ترسیدن در خواب و تخس در جلد و ثقل آن و سستی و سیلان
و صداع و سیار علامات غلبه خون و کثرت و ضیق نفس و سعال و در دکلو
مثل از بروز قصد باید کرد عذاب و لیاقی عروق سبب تشنج عنق کاوزبان

جنب بنده صح صاف کرده خاکشی چاشنه پاشیده نوشد اگر طبیعت زره باشد
عرق بازنک شربت عبب الآس با مروارید بوده مفید که سبب
تعفن وضاد و هوا عارض و کسی که گیرد هیجان و ضعیف القوی و وسع الهام و
متملی از اخلاط بود استعداد این حمی بسیار دارد ان تب حاد بلا برسرد
و باطن گرم با تواتر نفس و بوی دهان و کرب و تشنگی و غشی و خروج هوا از زیر
دقی و براز و برکاه باران کم شود و شهب در جوم و کمدورة هوا و رسب حیوانات
موذیه از آشیانه های خود ان تشنیعه بران از اخلاط موذیه و اگر علامات
غلبه جهل بی لب بود فصد کند و نماند راز عطایات باروده و کلاب و کافور
و بخشه معطر سازند و تعدیل هوا و بوی بدن بسر که انحال مبردات مفیدات
یا برسبیل مرض بود یعنی یک تب هنوز زایل نشده باشد
که دیگری آید یا برسبیل مبادات یعنی یکی برود و دیگر متصل آن شروع شود
و قایم مقام اول شود یا برسبیل مشابکه که زمان اخذ و ترک هر دو یکی باشد و
ترکیب شان مارات ایچه نام معین دارد مثل لعب غب و غیر خالصه باشد
و بیان آن نموده شد تبی باشد مرکب از صفرا و بلغم یا خلط
هر دو خلط متمیز باشند و ترکیب آن بر چهار قسم بود یا هر دو دایر یا
هر دو لازم یا صفراوی دایر و بلغمی لازم و یا بالعکس ان متمیز

از این

از علامات صفرا و بلغم باشد و گاهی علامات صفرا غالب و گاهی علامات بلغم غالب
در دیر تب اعتماد بر روز نوبت نکند بلکه اعتماد بر علامات و عوارض نماید و روز
نوبت صفرا نبض سریع و قلت اضطراب و تشنگی و زبان و بول و براز کمتر بود و روز
نوبت بلغم سرما و نافض شدید و حرارت و تشنگی کم و علامات بلغم در جنب
غالب و رقت و بیان نوبت هر یک توان کرد بسبب شدت امتزاج و
بر روز نوبت آید و زمان اخذ او بیست و دو ازده ساعت زیاده بود و این
تب تا دیر باقی ماند از معالجه ملول نباید شد زیرا که صفرا مستفرغ شود و بلغم زیخ
باقی ماند علاج عنب غیر خالص اگر تب تا چهارده روز رود
حکم حمیات مرکبه دارد و تخم خیارین یکنیم تولد در کلاب یا دسیر بکوبند نصف
کرده بماند مالیده صاف کرده بنوشند اگرچه با تب سعال باشد
در بیان ایام بحران و تعریف ان بدانکه نزد اطبا بحران عبارت است از تغییر
عظیم که حادث شود در مرض منتهی طرف صحت یا علت و تشبیه دادند
مرض را بعبد و باغی و بدن را بمدینه و طبیعت را بسلطان عادل و یوم بحران را بیوم
قتال پس اگر در ین روز مرض غالب باشد طبیعت را که حکم سلطان دارد
مغلوب باید و هلاک کند و بحران ردی تام گردیده و اگر طبیعت بر
مرض غالب آید صحت تام رو دهد و بحران جیده تام شود و اگر غلبه

از یکطرف باشد کم پس اگر غلبه مرض بود بحران ردی ناقص بود و اگر غلبه طبیعت بود
بحران جیدنا قص بود و گاهی بحران بانتقال ماده بود از عضوی بعضوی دیگر
پس اگر انتقال بعضو شریف بود بحران جید بود و اگر انتقال جید بود بحران
انتقالی ردی بود و بحران محمود آنست که در انتهای مرض بعد از نضج تام روز
اخیری واقع شود و بحران بدفع ماده بود نه بانتقال و بحران بعکس آنست
و همچنانکه در روز قتال از طرفین سلاح خشک و قتال باشد و امور خطرناک ماند
و گرد و غبار و حیرهای وحشت اثر و خوف و تحیر می شود ایضاً در روز
بحران همان قسم امور هایله مانند قلق و کرب و اضطراب و سوداء تیار
واقع شود و بحران اگر بدفع ماده بود پنج است قی و اسهال و رعاف و ادرار
و عرق و هر یک را علامتی است پس اگر ضیق النفس و غشیان و تقلب نفس
و تلخی در دهن معده و اختلاج لب و تاریکی چشم و سقوط نبض بود
قی بود و اگر در احشا و ثقل بدن و تعدد شریف طرف اسافل و نفخ بطن
و درد پشت و انصباغ براز و قراقر و عدم علامت قی بود دلیل
اسهال باشد و اگر ثقل سمع و دوی طنین گوش و اسهال سریع و سبک
و طبا رق روبروی چشم و سرخی رو و خارش بینی علامات رعاف بود
و اگر ثقل بدنه و غلظت و کثرت بول و عدم علامات مبادی ده گر

دلیل بر آن است و اگر اطراف بدان نبض موجی و انتفاخ بشره و غیبی
بود روز چهارم و غلظت آن روز ششم و نیل عرق بود و هر بحران که
بعرق یا ادرار بود ماده رقیق از آن منقطع گردد از این جهت بحران
ناقص باشد و بحرانی که بقی یا اسهال یا رعاف شدن باشد تام بود
و هر بحران که در ابتدا مرض حادث شود مهلک شود و در وقت برآید
ناقص و در انتهی تام بود و در روزی که بحران واقع شود مریض را بهیچوجه
تحریک نفرمایند زیرا که تحریک صناعی اگر موافق تحریک طبعی بود موجب
استفراغ مفرط گردد و اگر مخالف تحریک طبعی بود قشو بسیار و افعال طبیعت
گردد و حساب بحران از وقت شروع تب باید گرفت مثلاً اگر روز اول شروع
شود تا همان روز دیگر که روز حساب باید گرفت و در تفصیل ایام
باحوری و غیره روز اول بحران روز دویم خلقانی سیوم واقع فی الوسط
چهارم بحران واقع فی الوسط ششم بحران هفتم بحران محمود هشتم روز
مسهل نهم بحران و دهم مسهل یازدهم بحران دوازدهم مسهل سیزدهم بحران
چهاردهم بحران چیدپانزدهم خلقانی شانزدهم مسهل هفدهم بحران هژدهم
بحران نوزدهم مسهل بستم بحران بست و یکم بحران بست و دوم مسهل بست و سوم
مسهل بست و چهارم بحران بست و پنجم مسهل بست و ششم متسهل

بست و ہفتم بحران بست و ہشتم علائی بست و نہم مسہل سی ام علائی یکم
بحران سی و دوم مسہل سی و سیوم بحران سی و چہارم بحران سی و پنجم مسہل
سی و ششم مسہل سی و ہفتم بحران سی و ہشتم مسہل سی و نہم مسہل
روز چہلم بحران بعد از ان بحران بعد از بست روز شود و بعد ازیں
و بعد چہل روز و در امراض حادہ پنجم مسہل انتظار ہشتم نکند و بحران رطبی
خصوصاً در تب دموی بسیار رسید بعد از ان بحران با سہ بال بعد از ان بقی
بعد از ان ہا در ار بعد از ان بعرق ... در ادرام و شور زیادتی
غیر طبعی است کہ بسبب انصباب مادہ فضلیہ ممدودہ در اعضا ظاہر شود بوجہی
ضرر رساند عضو و در والم پیدا کند مثل بثور و شور خوردہ می باشد و
ادرام بزرگ و ہمین فرق درمیان ہر دو ادرام مفارع و ان مثل زن
و پنج ران معرع جگر و پس گوش مفرع دماغ پس اگر درین اعضا بسبب
اندفاع مواد از اعضاء رئیسہ ورم حادث شود تنقیہ بفصد نہ باید کشید
در ورم گوش فصد قیفال و در ورم اربیہ و نعل فصد باسلیق است و در
ادرام ممتنع ادرام مطلقا جایز نیست بلکہ استعمال مرخیات مانند گل خطمی
و بنفشہ با بونہ تخم کتان بنفشہ ہر یک پنجاہ درخاد و بلغول تخم کتان مثلثم
و یکیم تولہ خطمی و بابونہ از تولہ یا از بنفشہ و راب سہ آرد جوش کردہ ہر گاہ کہ

سیلیم حصه بجاند صاف کرده نطول فرمایند و اگر ورم عظیم باشد منضج و مسهل
بجال آرند و بعد از انضجه مرهمیه منضجات استعمال فرمایند
تخم خطمی تخم خبازی تخم کتان تخم حلبه از هریک پنجاشه مغز تخم تمر هندی
بفت ماشه سرکنجبین کبوتر پنجاشه کوفته و بخیته در شیر گاو یا پوسیر بخته تا کره بقوام
مرهم ایضا و نمایند و اگر شبره بزرگ را گویند و مادهٔ آن خون باشد
که در ان رطوبت فاسده و غلیظه آمیخته گردد و از دوازده معظم و اکثر اغذیه
مولده خون پیدا شود و چون او را احتیاج شود و نصد و استفراغ نمایند و تفصیل ان
آمد و از گوشت پرهیز نمایند و از آبدآ تا سه روز ادویهٔ استعمال نمایند و هر گاه
که علامت پختن ظاهر شود منضجات استعمال کنند مرهم منضج مسهل
آن روغن کنجد نیم آثار سمسد و رپاو سیر گاو نیم سیر سه ماشه شمع
دو عدد برای پختن مواد و اخراج چرک و تسکین درد و اصلاح زخم مفید است
سروالی ده درم تخم کنوچه سه درم تخم چهار دام کوفته بخیته با آب کرم
حل کرده نمایند ایضا گل بابونه گل خطمی عبهل بنفشه بر کدام یک خیری
تخم حرو لکتر ا مغز خسته تمر هندی تخم کتان حب الخروع از هریک یکتولچه
دو تولچه از زرد پنبه یکتولچه تخم حلبه یکتولچه در شیر ماده گاو بخته روغن گل سه تولچه
زردی تخم مرغ بست عدد زهره ماده گاو چهار ماشه و اگل کرده کهل نمایند

تا مثل مرهم شود بعد ازان بر پارچه کتان کذارند و بر موضع دمل کذارند تا خوب پخته
و جائیکه نرم شود صابون و دو ماشه نیما اکبوتر با لایی دوا پاشیده بر موضع
مذکوره بکذارند و بعد از پاک شدن چرک کیتر اکیتولا خسته ترمیذی یکتولا
زرد چوب یک ماشه در شیر ماده کاو پخته بر دمل کذارند تا به شود و بعد چهنه دمل
و ناصور سفید است شنجرف شش ماشه سفیده کاشغری شش ماشه توتیای سفید
شش ماشه کوفته بیخته در روغن کنجد داخل کرده تا بقوام مرهم آید مثل
ازرق یکتولا با آب برکها و سرکه انکوری بیجانند پس در کهرل استعمال نمایند تا
هموار شود و مرهم مذکور داخل کرده چندان پرسته بالند تا یکسان شود
بر پارچه مالیده بر دمل و زخم کذارند بجا رهله بغارسپی سرخ باده مانند
و آن دو قسم است صفراوی که در پوست ظاهر کردد آن سوزش والتهاب
و ورم با سوزش و دردخشندکی و سرخی خالص و در دکم و در سطح جلد غایر نبود و عفنی
باشد و دانهای سرخ عریض ظاهر کردد و اگر صفرا مخلوط با خون بود سرخی
ان بیشتر کثر بعوض کرد و دانهای عفنی نیز باشد و این مرض بیشتر اطفال را عارض کردد
اگر بعد از چهارده سال شود کثرة خون باشد نخست فصد باسیق نمایند
و بعد ازین تقویح صفرا دهند صفت آن برادهٔ صندل سفید برادهٔ صندل سرخ
از هر یک شش ماشه کشنیز خشک یکتولا در عرق عنب الثعلب یکنیم پاو خیسانیده

فحا ۱۲۵

بیخ مالیده صاف نموده شربت آبوا بلوطیدوا داخل کرده بنوشند اگر بر موضع
ورم حکه باشد شاهتره نرماشه داخل سازند قدری آویش جوشانیده و اگر ضرر
بود سهل صفرا دهند و بعد از تنقیه ادویه یاد کرده تعاطی نمایند و اگر پیش از چهارده سال نشود
پس اگر مقدار دوازده سال است زلو دو عدد میان کتفین بگذارند و بعد از آن سهل صفرا
صفرا دوازده تنقیح مذکور دهند و نوشش از دو سال تا بدوازده ساله تنقیح
غاریقون چهار ماشه شاهتره شش ماشه زرشک بیدانه یکماشه سکنجبین یکوقیه دوازده ساله
دوازده سهل شیرخشت و زرشک بیدانه تعاطی نمایند غذا با لک باشد شوربا شیره باشد
بعضی خورد و بعضی بزرگ سه روز پیهین و منبسط بر جلد و دفعه پیدا شود و گاه طرق تا هشت
ازان زایل گردد تا خارش و کرب باشد یا از زرم مرایی و ان بسیار سرخ باشد اجرا
دوازده شیرخشت شده و شب نسکین باید داد آن فصد بایلیق و استعمال مطفیا
خون شاهتره شش ماشه زرشک بیدانه شش ماشه الوبخارا نه ماشه
دانه عنب الثعلب شش ماشه پوست بیخ کاسنی هفت ماشه کشنیز خشک شش ماشه در
عرق عنب الثعلب یکنیم پاو عرق کاسنی نیم پاو خیسانیده صبح بدون غاریقون
مالیده صاف نموده شربت بنفشه دو تولچه حل کرده بنوشند غذایش جو با شربت
بنفشه دو تولچه حل کرده بنوشند و اگر رفع نشد بهتر و الا تنجبین با لعوه و کشنیز خشک و
سهل بنوشانند و یا از بلغم مالیخ آن بعینه یک و صحبان آن در شب

92

ان منضج ومسهل بلغم وسهل بحمد سابق غذا قلیه خشکه جرب والی عبارتها
از تخم سرخ که ابتدا رسیده شود وکاه منضج شود وکاه نه ریا از تعارش شدید
و بیشتر در دست یا و در میان انگشتان بیخ ازرا وکاهی در تمام بدن حادث گردد
وسبب جرب یا فساد خون شود یا شد یا فی الجمله صفرا و سودا محترقه و بلغم مالح بود
این مرض سرایت بغیر کند بمجاورت و همسایگی و سبب ان فساد خون است مغذیه و
ادویه و چیزهای شور و شیرین و جرب کاهی خشک کاهی تر باشد که در اب
ازان بیرون آید و کاهی خون سیاه ازان برآید و اگر صفرا باشد با درد شدید
و حکه و اگر سودا غالب باشد سیاهی رنگ و کرد زود دیر پا بود و اگر بلغم غالب بود
سفید رنگ و نسبت جرب یا بس بران دلالت کند بر غلظ و خشکی ماده اگر
زیادتی خون بود اول فصد باید نمود بعد ازان موافق هر غلط جلاب دهند
استعمال داخل کرده و اگر مواد با آن مرکب بود منضج جرب طبیعی باید
سه ماشه برگ کاذربان هفت ماشه بادیان شش ماشه کلسرخ نه ماشه بیخ بادیان
شش ماشه تخم کاسنی تکبوک یک ربع توله پوست بیخ کاسنی غاب والایی شش دانه
برگ شاهتره نه ماشه عنب الثعلب سه ماشه اسطوخودوس مغز تخم خربزه از هر یک نه ماشه
در عرق عنب الثعلب یا در سیر عرق کاذربان یا در سیر شب خیسانیده صبح
جوش کرده صاف نموده بعد انقضای سه توله مالیده صاف کرده بغایت

ظ ۱۱ فرو

خدا اب تخلیه جسکه سه چهار دور منبع داده سهیل دمند در همین نسخه زنگ بیدانه
کیه دریچه لوله بسفارش فستقی سه ماشه پرسیاوشان نه ماشه جوشانیده فلوس
خیار شنبر هفت توله شیرخشت سه توله کمرا لیده صاف نموده کلقند دوازن
زیاده صنوبر روغن بادام داخل کرده بجوشند دوسه سهیل دیم برک سفارشی بکتوله
کمرا لیده صاف نموده کلقند دوزن زیاده نموده روغن بادام داخل کرده
بجوشند دو سهیل دیم برک سفارشی بکتوله تخم خیارین بکبوب بکتوله دو سهیل سیم
پوست هلیله کابلی هفت ماشه پوست هلیله سیاه سه ماشه اضافه نمایند دو سهیل
آنهمون نه ماشه دو پارچه بسته داخل سازند و صبح تخم کنوچه همراه لعاب دهند ۹۹
بعد از تنقیه سیماب شکرف از هریک شش ماشه روغن سرخ خام نیم توله بادام
در تهال پهوا بگذارند تا غلیظ شود بعده اندک اب داده بر موضع خارش
بمالند دو ساعت صبر نموده از آب سرد بشویند مشمل کندک اله سار
توتیای هندی بنبر سفال ریان کرده از هریک پنجماشه روغن بلسان نیم توله از بنفشه
آب سه توله اویه را مخلوط کرده بران در عین زوال بمالند و از آرد نخود بعد
دو گهری بشویند که مجرب است حرفی است که عارض شود ظاهر بران در تک
آن مایل بسیاهی و حمرت باشد و بر روی آن پوستی مانند فلوس ماهی شود و حدوث
ازقسم مختلفه یاره سودا ان را بجبن و بعد از تنقیه طلاء روغن کندم

فایده میکند دیق گرفتن بروغن کندم آنست که چون آهن را سخن نهند و تافته
کندم بروی آن ریزند و سکلی کرم کرده بروی کندم کذارند و زور کنند و نیه
ازین کندم جدا شود و با مالند برآید بکیرند و استعمال کنند
تخم بنوشادر و سرکه متعفن کرده ضماد نمایند بیضا طبیله سیاه و سرکه سائیده ضماد
نمایند بیضا قوتیای سبز بماشه کات بفید مازو سبز سهماکه کوکرد از
هر یک چهار ماشه در لیموی کاغذی خوب کهنه نموده حبوب تیار سازند وقت
حاجت استعمال نمایند کرم عارض میشود نزدیک سر انگشتان و ناخن ها
با درد شدید و ضربان قوی و تمدد کاه بود که تب باشد و کاهی بسبب درد
ناخنها از بیخ بر می آیند و سبب حدوث ان اکثر سبب ماده و موی غلیظ است
اول فصد کند و بعد ازان سنجوبل ضماد نمایند و اگر ازین فایده
نشود گوشت باخن ضماد کند اگر بطرف شد فبها و الا پیاز یعنی بصل بپزند
و اگر درد قوی باشد نرر البیج و استیمون بسرکه سوده طلا نمایند و اگر بکتیل
نشود اخمده معجره ضماد نمایند حسب جبر و آن شورضفار و کبار بود
و ذکر ان در حیات مفصلا آمده شد بدترین ان سیاه بود و بعد ان سفید
و سرخ و سبز و سفید فوکیوترین آن سفید است که جرم آن کلان باشد و قلیل
العدد و سهل الخروج بود و بغیر کرب و حمی قویه باشد بعد آن کثیر العدد

باسور

با صفات مذکوره اما پهلو او بر هم پوسته و بستر نامند و بین قسم آبله
مضاعف یعنی در جوف او ثور دیگر بود است اگر حصبه وجدری
مانع تب بود بر است از عکس آن و بهترین و سالم ترین علامت جدری و
حصبه آنست که نفس و صوت سلیم باشد و شور بحال و میل بر غذا و آب برقرار بود
اگر سعال واقع شود علامت ردی و سیاه گردیدن و کرب شدت او کند و تمس
بران سرد بود با حصبه و جدری سبز یا سیاه شوند علامت موت است و اگر
حادث میشود جدری و حصبه در ربیع یا در بلاد و هاره و طبه پس ضرر است که
در این فصل که در آن شهر از اشعاع کرم پر هیز نمایند و بیان علامات و علاج آن
مفصل در حیات است موافق آن راه روند نسبت زیادتی علامت
می باشد انکه بعد از جریان عرق قوه حال می شود ان اگر
جسم زیاده شود منبع و مسهل جسم دهند و اگر زیادتی صفرا بود یا بسبب ضعف بیکه
انکه بعد جریان عرق ضعف حادث شود آن تقویت قلب به
یاقوتی ها و حب ها بردارند یا زهر مهره خطایی محل آرند بعد از ان زرورد
کل سرخ و افاقیا بر بدن بمالند غذا ارزده بیشتر باشد با شوربا جات و کباب
یعنی سوختگی آتش اگر نقاطات بهم رسد سفیدی بقصد مرغ
با سیاهی نماید میکند و اگر نقاطات بهم رسد مرهم الک کذ ازند و اگر

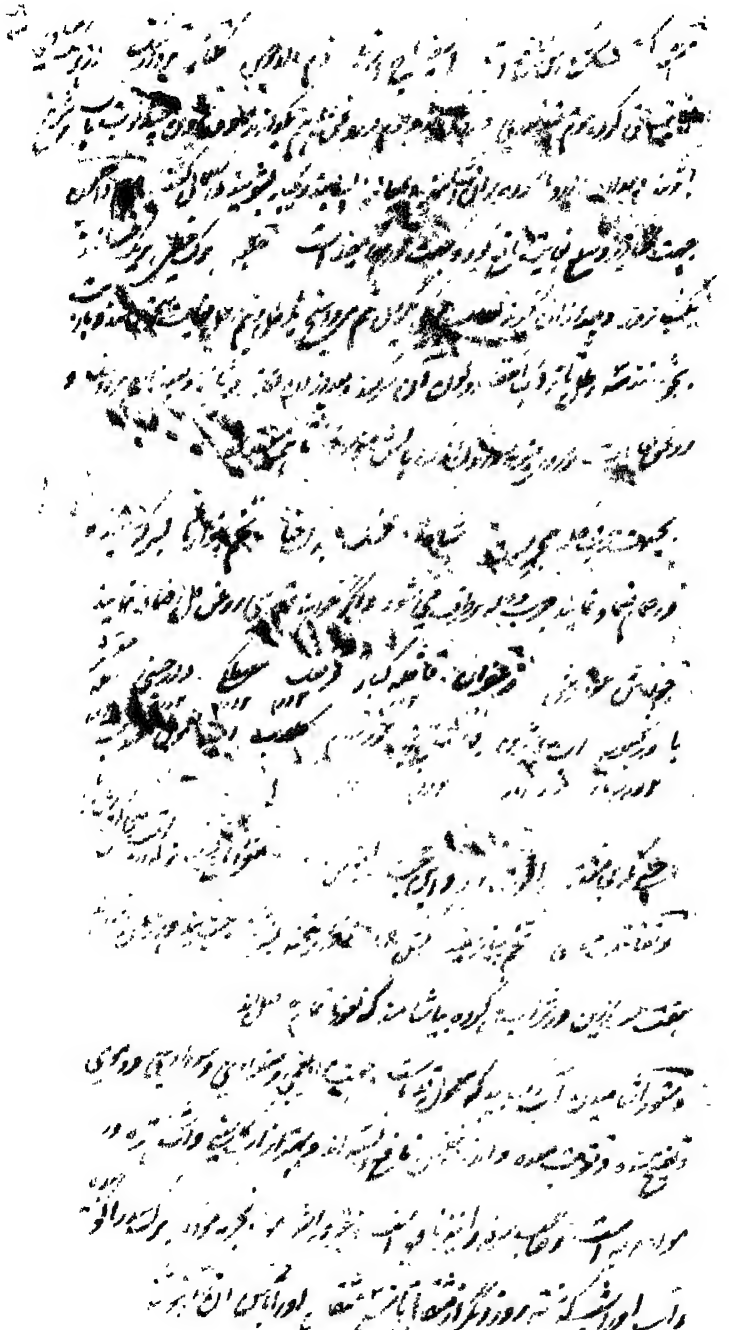

فایده

فایده در صنعتی نکرده شعر ره و بر دو ناقص آنکه است که
آدمی در خود دریابد حالتی که گویا مفاصل و استخوان او را اکبری
زده اند و او مقدمه شعر ره است و شعر ره خالی است
که اندر و ترتیب و عضله بر و مختلف محو شده و مویرگ ها شسته کرده
و مقدمه ان کمر است و بر و سردی چیزی است که آدمی قدرت اعضای خود
یابد و ناقص حرکت عبارت از آنست که در اعضای ظاهری
و باطنی افتد بر طریق اختلاج و ضعف ان ممکن باشد و ترجمه ناقص

تب دموی که از امعاء گوید بر موضع است اول آنکه خون کم شود
بی عفونت و سبب این تب سه است و در اگر کسی را افتد که رباعیت و
یا ثلاثی متعاد را ترک کرده شد و این تب متصل شود و سرسام و سکته
و حصبه و صدری مثل او سرخی چشم و درد است و انتفاخ و تمدد غلیظ
او رده و خارپدن بنی و ابرو در موضع فصد و عظم نبض و سخافت
بول و پیش لقوب ثقل و کسل و تمدد بدن پیدا شدن و سعوره با این
و این تب لازم باشد و عرق کند و کرچی او کمتر از حرارت محرقه
و غب خالصه بود و بسیار باشد که حلق و کام و لوزتین اما متن نفس
تنگی کند و اکثر است که بحران آن روز هفتم باشد و علاج
در احوال فصد اکحل باید کرد و اگر مانعی نبود و فصل و سال
و سن و عادت مریض موافق کند چندان خون برآرند که بیشی رسد
و در هر فصل خون بسیار نضج نکند و اگر پس از هفت یا ده روز
بر سر کار رسد تا هم فصد کرد اما فصدی که درین روز تا آخر العهد
و بیمار در سه روز حرکتی کرده باشد در اخراج خون مبالغه نباید کرد
و بدو سه دفع باید گرفت و کذلک اگر در زمان ابتدا قوت ضعیف شد
و اگر تب با لحظه باشد تا زوال لحظه در بعضی فصد باید کرد و نباید
که در زمان فصد واقع شود و وای که از فصد خالی بود میان
هر دو کتف یا بر دوش حجامت نمایند و اگر مریض طفل باشد

کرمتدار بوتاس بود و در عرض او قوی تر باشد یا قلق و کرب بود
و منضج نباشد و بول کدر و ناخوش بود و باشد که از ده
و صورت او کرب خاصه شلیه پیدا باشد علاج قصد کنند
بقدر حاجت و قوت اگر قلق کرده شد خون بگیرند و بی علت
خون برآمدن بگویند خون نگرند که رقیق و مائی یا صفراوی است یا غلیظ
اگر رقیق یا صفراوی بود بشربت عناب و شراب انار و مخیل و
مانند آن لطیف فرمایند و اگر غلیظ باشد سکنجبین ساده و طبخ
بیخ کاسنی و بیخ مهلک و مانند آن تلطیف کنند و بعد فصد و
اصلاح قوام خون آب انار و آب تمرهندی و شربت خیارشنبر و
نقوع او و بنفشه و کاسنی و تمرهندی و بنفشه و شربت او و شربت و لعاب
و مخیل قرطی یا شربت تخم خیارین و شربت بنفشه و لوز و خاکشی آب
مانند آن شربت حاجت و ملاحظه نبض و قوت طبیعت باید داد
و آب تربد یا شربت جهت تصفیه خون و تلیین طبع نفع تمام دارد
و آب صاف انار در اطفای حرارت و دفع عفونت و ضبط خون
رقیق نهایت مفید است و اندر فصل تابستان مرد و محرور را چه
ازین اشربه و هند باید که به یخ ذرف سرد کرده بدهند
مگر شربت ریواج که از آبی یخ داده می شود آب و اقراص کافور
جهت اطفای حرارت شدید مخصوص است و اگر ممکن باشد

واثر اغب از مر گویند خواه خالص بود خواه غیر خالص پس اگر
این باشد یعنی صفراوی محض یا سودا باشد محرقه خوانند دویم آنکه
مادهٔ بیماری رکها مخلوط گردد واثر اغب ایره گویند و آن گاه باشد
یکی غب خالصه و دیگر آنست که مادهٔ او صفرای مرکب باشد دویم
غیر خالصه و دیگر آنست که مادهٔ او صفرا بود مرکب با بلغم و
ترکیب او از ان گونه باشد که هر دو یکی بهم آمیخته نما نبود
سیوم شطر الغب است و دیگر آنست که مادهٔ صفرا با بلغم اگرچه
ترکیب یافته باشد اما محل متصل هر دو اصلا جدا و محل هر یک علیحده
پدید آید و هر یک از این دو با هم هر یکی تب علیحده نوع اول از
غب لازم و دویم عکس آنست که در غب خالصه دو نوبه
تفاوت آید لیکن اعراض در این تب بسبب غب خالص بیشتر و بسبب مجرد بکمتر
و نافض در دو نوبه یکسان باشد و عرق نباشد مگر در بحران
فرق در غب دایم و محرقه آنست که اعراض بر چند وجه است
اول آنکه حرارت و لذع در محرقه از غب دایم اشد بود دویم آنکه
رقت در بول ظاهر بود سیوم آنکه کرب و غشیان و
اختلاط عقل و ذهن و خفقان و غشی و سیاهی زبان بسیار بود

زیاده غب ایام اگر صفرا خالص بود و جها و بیضج زرد ا یکهفته تجاوز نکند

علامت هر چه در تب دایره خالص کمتر آید بکار بر سد و در تبهای
نسبت تب خالصه دایره بیشتر به قبض رشد و بکهایی سرد و چند آن
دایره کند خاصه که غیر خالص بود و نانش قبض پدید نیاید
استفراغ نفرمایند و در ابتدا بجقنه نرم یا آب فواکه و بهار
شراب بنفشه و مانند آن طبع را بخیانند و از حمام باز دارند و
شربت لیمون نارنج و شیره تخم کاهو و آب تمر هندی و الو بخارا
نفع دارد

فصل دوم اندر تب محرقه اکثر بیماران در
شبان افتد و مشایخ را کمتر عارض شود و اگر عارض گردد هلاک سازد
و این تب را چند علامت است یکی آنکه تب لازم باشد و باطن
از ظاهر سوزان تر بود و لهذا تشنگی عظیم آرد دویم آنکه در ابتدا
قراشا و ارز و عرق هیچ نباشد مگر در نزدیکی بحران هم اندک اندک
و باشد که هم در اواخر عرق آرد سیوم آنکه سرفه علیف و صرر
و بقول بقراط از سرفه یکبار ان زایل شود چهارم آنکه حرارت او
زیاده تر از غب لازم باشد پنجم آنکه زبان سیاه شود یا زرد
یا درشت و سیاه بود و درشتی اسلم و زردی متوسط بود
ششم اعراض رویه مثل کهیر و اختلاط عقل و غیره

بخور که در بغداد کل دور تسهیل ولادت عجیب است مقل مر
ابهل بالسویه گرفته بناوق عاذر و بخر کنند بخور کجه
اخراج جنین یوزده نافع است سکبینج سوزند
و دودوان برحم رسانند و بخور پوست ماهیه اخراج جنین
مجرب است و زاکه بچه زنده و مرده بیفکند دو تشواری زایدن
آسان کنند کهنه در آب تر کنند یک شب و صباح بمالند آب وی
بنوشند بچه زنده جان بسلامت اندازد و اگر حیض باشد بکشاید
تخم بنفشه قدری ناب تر کنند و بساید دو قیراط بمالد و جماع کند فوراً
بچه بیفتد دوا ایکه رحم پاک کند و بچه زنده و مرده فوراً بیاندازد
و حیض بسته بگشاید و سختی رحم دور کند شیر اکهه و قدری پنبه
آلوده برفم رحم نهند تمین بیفتد این دوا درم رحم می اندازد
و زرنا رک عدن پوست هم دور میکنند پس در لطیف مزاجان مهالک
این دوا بجا نرسند و اگر ضرور کردد بروغن کاو یا روغن بادام حل
کرده حمول کنند

108

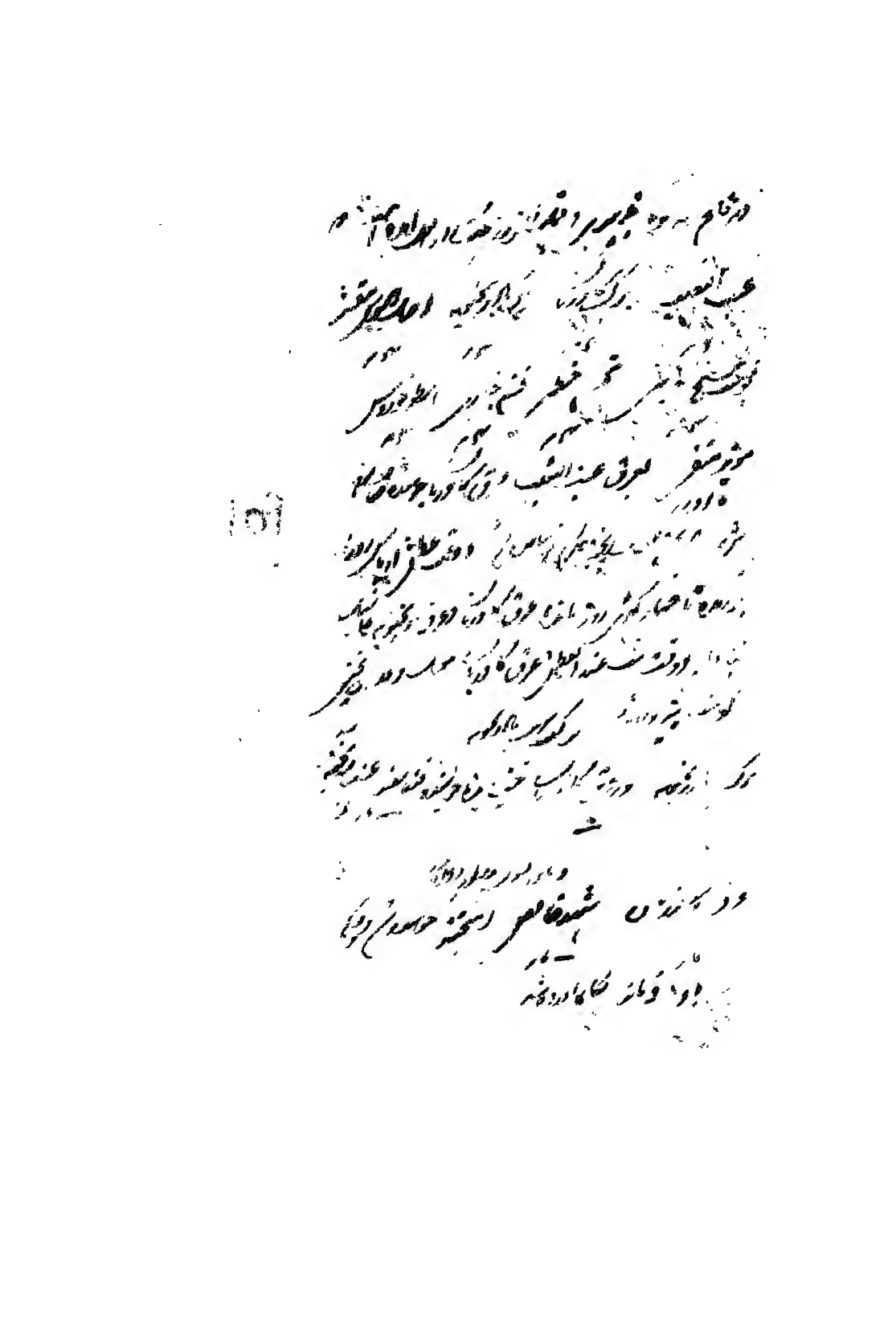

مسهل که جهت جرب خوب است را بنویسد

حب الیل که بهندی ازاد نامیکویند

بمثقال کوفته بخته با روغن بادام شربت بنفشه با شربت بنفشه نیم اثار

بنوشد و شربت مذکور چهار مرتبه کرده بنوشد

بتفاریح سه مثقال خوشانده او با خلوص خیار

جهت درد معده مزمنه مجرب است

سنا مقدار شربت او در مطبوخ تا هفت

پس سنا ما شربتا زرد کوفته مسهل خوب است

پودینه کوهی یک اوقیه او را اگر در بیرجان بجوشانند

نیم سیر باقی بنوشد برفق مسهل جیده سودا باشد

آنیسون مسهل سودا و بلغم است

بدل مقر فلوس مزاج او حار یابس در آخر
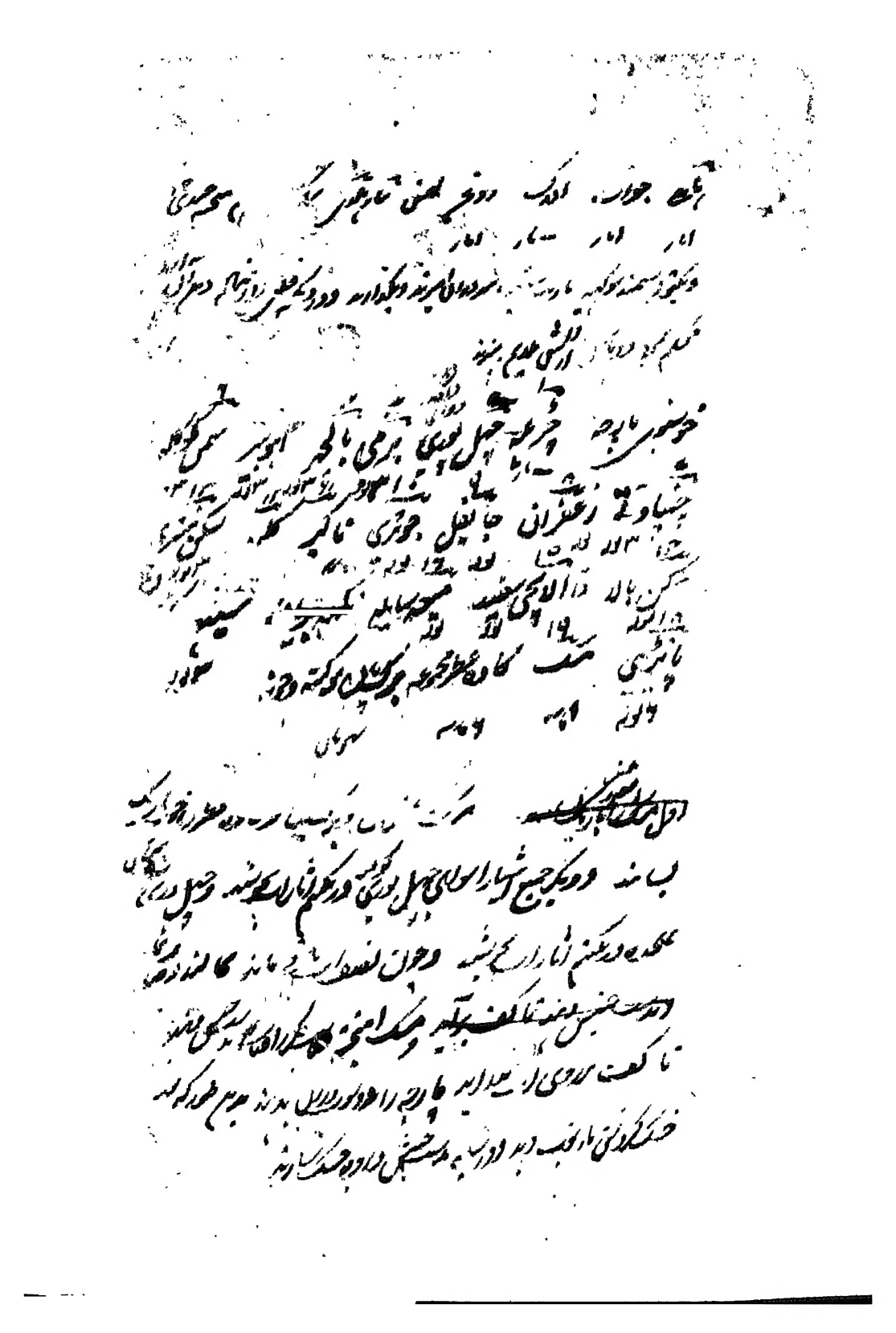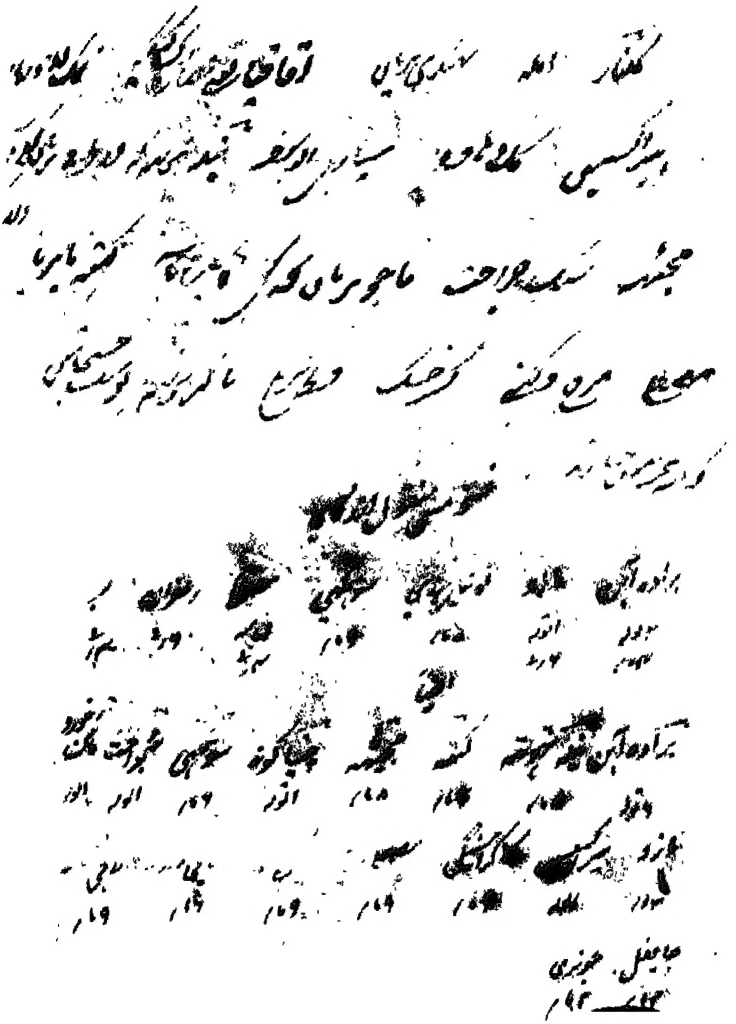
وقدری تریاق است